

GEMEENTE AMSTERDAM, STADSDEEL NIEUW-WEST

BESTEMMINGSPLAN

Brettenzone

Opdrachtnummer	: 76.06
ID-nummer	: NL.IMRO.0363.F1010BPSTD-VG01
Datum	: september 2013
Versie	: 8
Auteurs	: <i>mRO</i> b.v.
Vastgesteld d.d.	: 25 september 2013

INHOUD VAN DE TOELICHTING

1.	INLEIDING	5
1.1	AANLEIDING	5
1.2	LIGGING EN BEGRENZING PLANGEBIED	5
1.3	VIGERENDE BESTEMMINGSPLANNEN	6
1.4	LEESWIJZER.....	7
2.	BESCHRIJVING PLANGEBIED	9
2.1	HISTORIE.....	9
2.2	RUIMTELIJK-FUNCTIONELE STRUCTUUR BRETTENZONE.....	14
3.	BELEIDSKADER.....	23
3.1	EUROPEES BELEID	23
3.2	RIJKSBELEID	23
3.3	PROVINCIAAL BELEID	25
3.4	REGIONAAL BELEID	30
3.5	GEMEENTELIJK BELEID	31
3.6	STADSDEELBELEID	36
4.	RUIMTELIJK KADER	41
4.1	RADIAAL WEST O2C – PROGRAMMA VAN EISEN	41
4.2	TOEKOMSTIGE SITUATIE DEELGEBIEDEN	46
5.	RANDVOORWAARDEN – MILIEUASPECTEN	59
5.1	GELUID	59
5.2	BODEM	62
5.3	LUCHTKWALITEIT	62
5.4	EXTERNE VEILIGHEID	64
5.5	LUCHTHAVENINDELINGBESLUIT	69
5.6	WATER	71
5.7	ECOLOGIE	73
5.8	ARCHEOLOGIE EN CULTUURHISTORIE	76
5.9	MILIEUZONERING	78
6.	JURIDISCHE PLANOPZET	81
6.1	ALGEMEEN	81
6.2	ANALOGIE VERBEELDING (PLANKAART)	81
6.3	DE PLANREGELS	81
6.4	ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING.....	82

7.	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	91
8.	MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	93
8.1	INSPRAAK	93
8.2	VOOROVERLEG EX ART. 3.1.1 BRO.....	93
8.3	ZIENSWIJZEN ONTWERPBESTEMMINGSPLAN	93

Bijlagen:

1. Gemeente Amsterdam - Bureau Monumenten & Archeologie,
'Archeologisch bureauonderzoek Plangebied Geuzenveld deelgebied 3
Stadsdeel Geuzenveld/Slotermeer', BO 08-158 Amsterdam 2009.
2. Gemeente Amsterdam, Stadsdeel Nieuw-West, 'Nota van Antwoord –
Inspraak en Artikel 3.1.1 Bro overleg', juni 2013.

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

De Brettenzone is een groengebied in het noordwestelijke deel van Amsterdam dat de binnenstad van Amsterdam verbindt met het buitengebied richting Halfweg. Het gebied fungeert als een groene en recreatieve buffer tussen de westelijke tuinsteden en het Westelijk Havengebied. De Brettenzone is te karakteriseren als een groene zone in vrijwel verstedelijkt landschap. Dit maakt de zone uniek. Het uitgangspunt is dan ook om de natuur in de zone in stand te houden en verder te ontwikkelen en de recreatieve verbindingen te verbeteren.

Om in te kunnen spelen op ontwikkelingen die de groene en recreatieve functie van de Brettenzone versterken en om ongewenste ontwikkelingen te kunnen tegenhouden of bij te sturen, is een actueel en op huidige beleidsinzichten afgestemd bestemmingsplan voor de zone nodig. Bovendien bepaalt de Wet ruimtelijke ordening (Wro) dat bestemmingsplannen minimaal eens per tien jaar geactualiseerd moeten worden. Met andere woorden: bestemmingsplannen mogen niet ouder zijn dan 10 jaar. In de Brettenzone gelden momenteel diverse bestemmingsplannen die allemaal veel ouder zijn dan 10 jaar. Herziening van deze bestemmingsplannen is dus nodig. Voor de gebiedsdelen die vallen onder het AUP (Algemeen Uitbreidingsplan Amsterdam) zou zelfs in het geheel geen planologisch regime meer gelden, aangezien wettelijk is geregeld dat zeer oude plannen (waaronder AUP) komen te vervallen (artikel 9.3.2. Overgangswet Wro) per juli 2013.

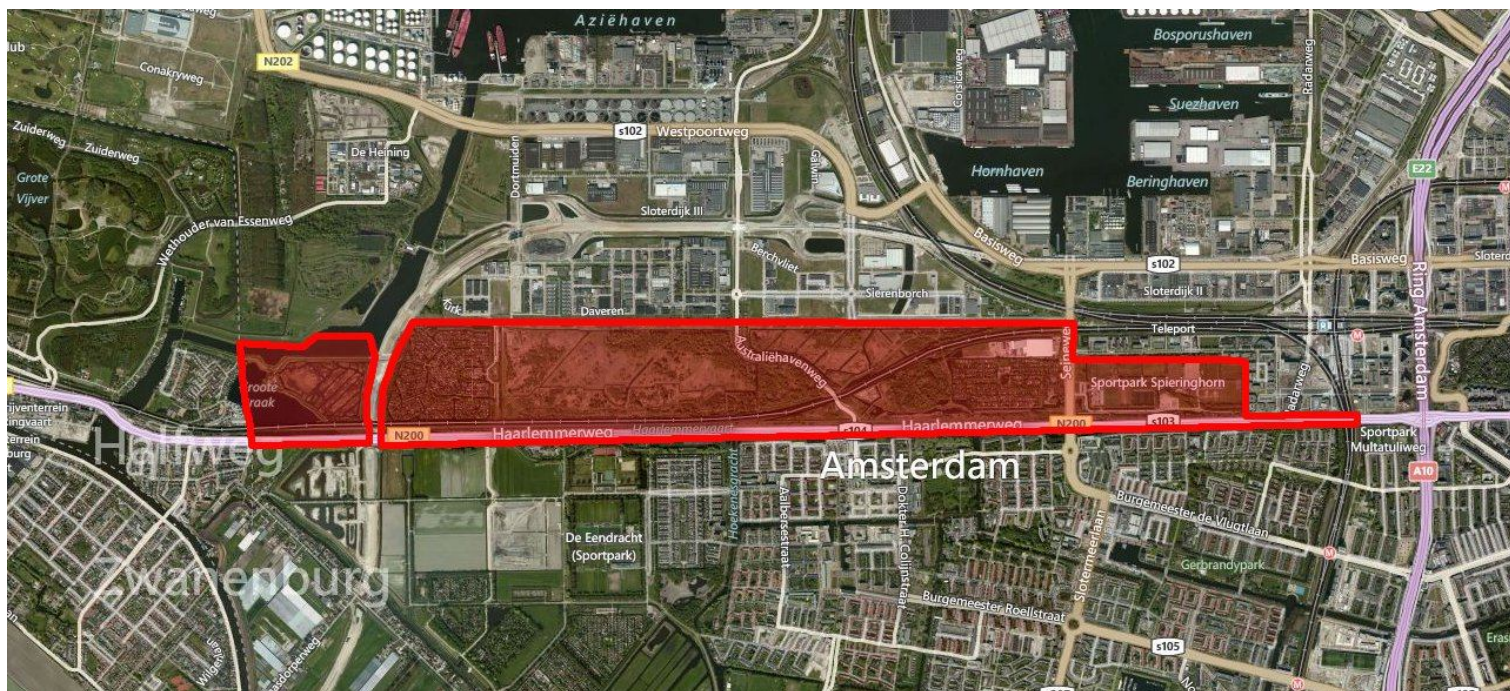
Het stadsdeel Nieuw-West heeft daarom besloten om het bestemmingsplan voor de Brettenzone te herzien, zodat de gemeente voor dit gebied kan beschikken over een actuele planologisch-juridische regeling. Voor deze herziening heeft de deelraad op 4 juli 2012 een Startnotitie vastgesteld. Het voorliggende bestemmingplan is gebaseerd op deze notitie.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

De Brettenzone ligt in het noordwestelijk deel van Amsterdam. Het gebied ligt ingeklemd tussen de Westelijke Tuinsteden, het Westelijk Havengebied, kantoorlocatie Teleport en Halfweg. Het gebied vormt als het ware een strook, met een breedte van ongeveer 500 meter en een lengte van circa 5 kilometer. In totaal heeft het plangebied een oppervlakte van circa 250 hectare. In het plangebied liggen een sportpark, volkstuinencomplexen, een stadsdeelwerf met afvalpunt, een kwekerij, waterpartijen en natuurgebieden.

Het plangebied wordt aan de noordzijde begrensd door de Naritaweg, Theemsweg en Daveren. De zuidelijke grens wordt gevormd door de Haarlemmerweg, de N200. Kantorenpark Teleport vormt de westgrens. De oostelijke grens is de gemeentegrens met de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude. Het plangebied wordt in het westelijk deel doorsneden voor het tracé van de nieuwe Westrandweg. Dit tracé is niet opgenomen in het

plangebied. De ligging en begrenzing van het plangebied zijn in bijgaande figuur weergegeven.

Ligging en begrenzing van het plangebied (bron: Bingmaps/eigen bewerking mRO)

1.3 Vigerende bestemmingsplannen

Het plangebied valt momenteel in vier bestemmingsplannen:

1. Uitbreidingsplan in onderdelen Halfweg (1955);
2. Haven- en recreatiegebied West (1978);
3. Haven- en recreatiegebied West, 1^e herziening (1981)
4. Algemeen Uitbreidingsplan van Amsterdam (1935).

Het voorliggende plan voorziet in een (gedeeltelijke) herziening van deze bestemmingsplannen. Bij deze herziening worden tevens verleende vrijstellingen ex artikel 19 WRO alsmede genomen projectbesluiten en verleende ontheffingen meegenomen.

In bijgaande figuur is aangegeven waar welk plan van kracht is.

Geldende bestemmingsplannen in het plangebied

1.4 Leeswijzer

Het bestemmingsplan bestaat uit regels, een verbeelding (plankaart) en toelichting.

Op de verbeelding zijn de toekomstige bestemmingen in het plangebied weergegeven. Deze bestemmingen zijn gerelateerd aan de in de regels opgenomen juridische regeling. De verbeelding en de regels vormen samen de bestemmingsplanregeling zoals deze door de stadsdeelraad van Nieuw-West wordt vastgesteld.

De toelichting geeft de achtergronden (relevant beleid, resultaten van uitgevoerde onderzoeken) bij de bestemmingsplanregeling. De toelichting is als volgt opgebouwd. Allereerst wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op de bestaande situatie in het plangebied. Daarna komt in hoofdstuk 3 het beleidskader aan de orde. Het ruimtelijk kader wordt vervolgens in hoofdstuk 4 toegelicht. In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de milieuaspecten. Hoofdstuk 6 beschrijft de juridische aspecten van het plan. In hoofdstuk 7 en 8 wordt de uitvoerbaarheid aan de orde gesteld: de economische uitvoerbaarheid en de maatschappelijke uitvoerbaarheid.

2. BESCHRIJVING PLANGEBIED

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving van de bestaande situatie in het plangebied gegeven. Daartoe komt eerst de historie van het gebied aan de orde, vervolgens wordt de ruimtelijk-functionele structuur beschreven.

2.1 Historie¹

Ontginningen

De Brettenzone strekt zich uit van Halfweg tot de Haarlemmerpoort. Het deel van de zone dat in het plangebied ligt, is gesitueerd in de voormalige Spieringhornerbinnenpolder. Deze polder behoorde in het verleden tot de ambachtsheerlijkheid Sloten. Sloten telde vier 'bannen' (rechtsgebieden), te weten Sloten, Sloterdijk, Osdorp en de Vrije Geer. De ontginning van de polders in dit gebied vond in de 11de of 12de eeuw plaats. De ontginning van het veengebied had primair ten doel om droog en bruikbaar akkerland te creëren. Teneinde het veen te ontwateren groef men vanaf de hoger gelegen veenbulten een reeks van dicht opeengelegene evenwijdige sloten die afwaterden op het IJ en ook op de veenrivieren de Sloot (of Slochter) en de Drecht die eveneens afwaterden op het IJ. De sloten vormden niet alleen een afwateringssysteem, maar fungeerden tegelijk ook als perceelsgrenzen. Op de kopse kant van de percelen werden boerderijen op huisterpen opgericht. Zo ontstond de voor het veenlandschap typerende lintbebouwing. Een bijkomend gevolg van de ontwatering van het veen was daling van het maaiveld

Kaart van Van Berckenrode uit 1610-1615 met een projectie van het plangebied (rood). De Spieringhorner Polder is nog niet doorsneden door de Haarlemmertrekvaart en –weg en de kronkelige zeedijk is nog de enige weg over land tussen Amsterdam en Haarlem.

¹ Deze beschrijving is in grote lijnen gebaseerd op een historisch-topografische inventarisatie van het Bureau Monumenten & Archeologie van de gemeente Amsterdam uit juni 2009.

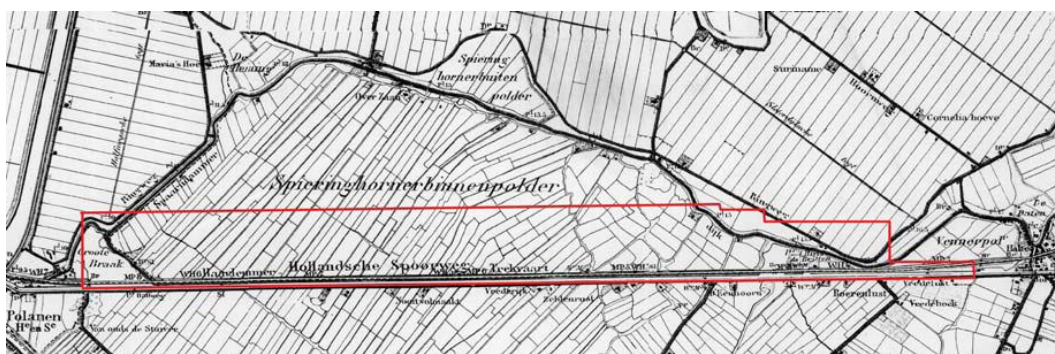
waardoor de akkers bloot kwamen te staan aan overstromingsgevaar. Ter bescherming werden dijken en achter- en zijkaden aangelegd. Ondanks de waterstaatkundige maatregelen zette de vernatting van de percelen zich door. Daarom bracht men nieuwe stroken veen in cultuur en werd de achterkade als secundaire ontginningsas in gebruik genomen.

De ontginning verliep volgens het recht van vrije opstrek. Hierbij was de lengte van de kavel niet vooraf vastgesteld, maar werd deze bepaald door natuurlijke barrières of door aanspraak van anderen op al ontgonnen gebieden. Het recht van vrije opstrek resulteerde in zeer lange percelen, ook wel weren genoemd.

De bodemdaling, die het gevolg was van ontginningsactiviteiten, zorgde er voor dat huisplaatsen voortdurend moesten worden opgehoogd. Op de zo ontstane huisterpen stonden boerderijen die waren opgetrokken uit hout, leem en riet. Rond het midden van de 12de eeuw ontwikkelden de boerderijen zich tot zogenoemde woonstalhuizen; het woon- en stalgedeelte was niet van elkaar gescheiden, maar ondergebracht in één gebouw. De boeren voerden een gemengd bedrijf waar veeteelt samen met akkerbouw plaatsvond. Gedurende de 14de eeuw veranderde dit en kwam de nadruk op veeteelt te liggen. De aanhoudende vernatting van de bodem had akkerbouw nagenoeg onmogelijk gemaakt.

De zeedijk

De grootschalige ontginning van het veenlandschap gedurende de late Middeleeuwen heeft geleid tot een continu proces van bodemdaling. Hierdoor kreeg de zee met zijn getijdenwerking steeds meer vrij spel en overstroomde het veenweidegebied regelmatig. Het zeewater kon via het aangelegde slotenstelsel tot diep in het achterland binnendringen. De overstromingen leidden tot een voortgaande erosie van het veen en ook tot verbreding van het IJ. Er ontstonden grote binnenmeren zoals de Haarlemmermeer, de Bijlmermeer en de Watergraafsmeer. Teneinde het landverlies te bestrijden gaven de graven van Holland in het begin van de 13de eeuw opdracht tot de aanleg van een zeedijk langs de gehele kust van het IJ. Aan de zuidzijde werd de kustwering gevormd door een aangesloten lint van de Spaarndammerdijk, de Haarlemmerdijk, de Zeedijk en de Diemerzeedijk. Het waterstaatkundige systeem bestond, naast de primaire waterkering van de zeedijk, eveneens uit een stelsel van dammen en sluizen. De sluizen bij Sloterdijk, Spaarndam en vanaf 1492 ook bij Halfweg loosden overtollig water vanuit de polders op het IJ. Door een ingebouwde klepdeur in de sluis kon het

Chromotopografische kaart (ca. 1900) met het plangebied in rood. De langgestrekte verkaveling is duidelijk zichtbaar, sinds 1631 doorsneden door de Haarlemmertrekvaart en -weg. Buiten de zeedijk liggen de bij de aanleg van het Noordzeekanaal ingepolderde delen van het IJ, te herkennen aan de strakke grootschalige verkaveling.

water eruit bij eb. Bij vloed werd de klep dichtgedrukt zodat het zoute water de polders niet kon instromen.

De heerlijkheden Sloten, Osdorp, De Vrije Geer en Sloterdijk hadden de verantwoordelijkheid voor het onderhoud van de Spaarndammerdijk. Dit werd echter meestal verzaakt, waardoor er vaak dijkdoorbraken plaatsvonden. Het Hoogheemraadschap Rijnland heeft dit onderhoud daarom in 1544 op zich genomen. De kronkelige dijk was tot de aanleg van de Haarlemmertrekvaart in 1631 de belangrijkste landroute naar Haarlem. Langs de dijk vond bewoning plaats, in elk geval vanaf de 15de eeuw, maar mogelijk al direct na de aanleg van de dijk.

De bedijking van de kwelder- en kustveengebieden had ook onbedoelde effecten. Door de aanleg van dijken kon het zeewater bij hoogtij niet meer over de kwelders uitrollen maar werd het tegen de dijken opgestuwd. Mede door toedoen van achterstalling onderhoud was de zeewering hier niet altijd tegen bestand. Vanaf de Middeleeuwen vonden daarom ook met regelmaat stormvloedrampen plaats waarbij de dijk doorbrak en het achterliggende land overstroomde. Het zeewater perste zich met geweld door het dijkgat en ter plaatse ontstond een diepe draaikolk. Een dergelijke draaikolk wordt aangeduid als breek of braak. De ondergrond van een braak was te diep en te slap om de dijk op het oude tracé van de dijk te herstellen. Herstel vond daarom plaats door een nieuw dijklichaam om de braak heen aan te leggen. Oude dijkdoorbraken zijn nog altijd te herkennen aan het kronkelige verloop van de zeedijk en de vaak nog aanwezige meren of ingepolderde meren direct langs de dijk. Binnen het plangebied liggen de Groote Braak en de voormalige Jan Louwesbraak. Ter hoogte van de Jan Louwesbraak bevond zich eveneens de Middelveldssluis, voor de afwatering van de Middenveldse polder. De Groote Braak was vroeger groter dan nu: hij liep door de Haarlemmertrekvaart tot bijna in de Haarlemmermeer. Van deze doorbraak zijn nog steeds restanten zichtbaar in de vorm van moerasbos in de bovenlanden van de Osdorper Binnenpolder Noord bij de Osdorperweg.

Spieringhornerpolder en –molen

In 1567 verleenden Dijkgraaf en Hoogheemraden van Rijnland vergunning het gebied van de Spieringhornerpolder te omdijken. Een drietal sluissloten, die van de Osdorperweg naar de Spaarndammerdijk liepen, zorgde voor de natuurlijke afwatering op het IJ. Als gevolg van het gebruik van watermolens

Kaart van Visscher uit ca. 1700 met het plangebied (rood). De Haarlemmertrekvaart doorsnijdt de Spieringhornerpolder

in omliggende polders voldeed na enige decennia de natuurlijke afwatering niet meer en werd in 1632 toestemming gegeven tot het plaatsen van een windwatermolen om de polder bemalen. Na voltooiing van de Haarlemmertrekvaart, die op dat moment werd aangelegd (zie onder) werd aan de noordzijde hiervan de Spieringhorner of Dikke Molen gebouwd. Aanvankelijk was dit een schepradmolen. In 1873 werd besloten de polder voor een betere opbrengst van het bouwland 20 cm dieper uit te malen. Hiertoe kwam voor het scheprad een vijzel in de plaats, die in 1926 door een nieuwe werd vervangen. De molen, die dicht langs de spoorbaan stond, brandde in 1928 af door vonken uit een stoomlocomotief. Besloten werd de molen te vervangen door een motorgemaal, waarin gebruik werd gemaakt van de recent vernieuwde vijzel van de molen.

De Haarlemmertrekvaart

In 1631 is door de steden Haarlem en Amsterdam gezamenlijk besloten tot de aanleg van een vaart met trek- en wagenweg tussen beide steden. De Haarlemmer Vaart was daarmee de eerste trekvaart. De vaart verving zowel de oude route over land namelijk de Haarlemmerdijk, als de route over water namelijk per veer over het IJ. In de 18de eeuw nam de populariteit van het reizen via trekvaart af. Desondanks bleef dit het belangrijkste personen- vervoermiddel tot de komst van het spoorwegnet vanaf 1839. Om de vaart bevaarbaar te houden is de vaart regelmatig uitgebaggerd. Ook is het naastgelegen jaagpad verbreed. De vaart doorsneet de oorspronkelijke Spieringhorner Polder. Op de kaart van Visscher wordt het deel ten noorden van de vaart nog Spieringhorner Polder genoemd, het deel ten zuiden van de vaart Binneweghs Polder.

Huis de Bretten/Brittenburgh

De Haarlemmertrekvaart vormde de eerste aanzet tot een recreatieve scheg. De omgeving van de vaart werd een recreatief verblijfsoord voor de rijken uit de Amsterdamse grachtengordel, die hier hun zomerverblijven vestigden. Huis de Brittenburgh, genoemd naar het in die tijd herontdekte Romeinse fort bij Katwijk, en als verbastering naamgever van de Brettenzone, was één van deze buitenplaatsen. Hier is thans niets meer van terug te vinden. Het huis stond direct ten zuiden van de Spaarndammerdijk waar thans een grote voetbal is geplaatst. Het is waarschijnlijk afgebroken bij de aanleg van de spoorlijn in 1839. Tussen de Spaarndammerdijk, de Haarlemmertrekvaart en de Jan Louwen Braak bevond zich ook de kleine polder 't Huis de Bretten of Britten.

Topografische Militaire Kaart uit 1854 met de polder 't Huis de Britten

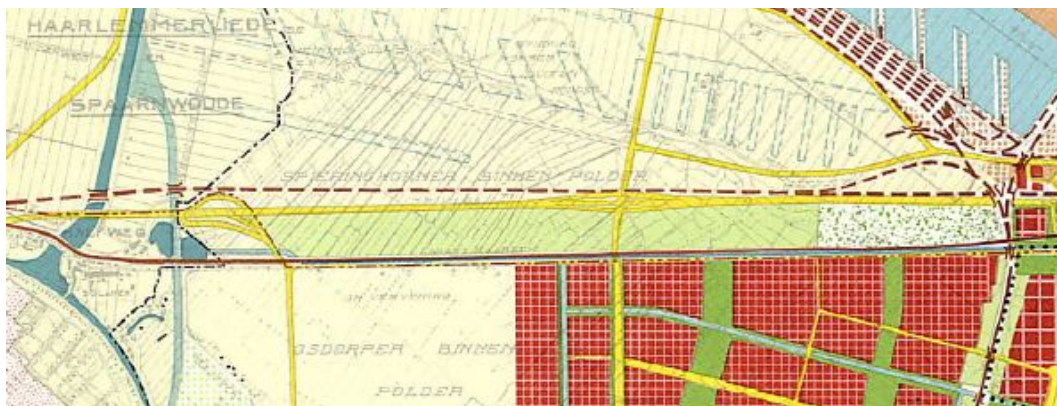
Groote IJ-polder en Amsterdammer Polder

Vanaf het einde van de 19de eeuw brak de periode van de inpoldering van het IJ aan. De handelspolitiek gaf een nieuwe impuls aan de Amsterdamse havenactiviteiten en er kwam een einde aan een lange periode van economische recessie. Om de Amsterdamse haven bereikbaar te houden werd ter vervanging van het Groot Noordhollandsch Kanaal het aanzienlijk kortere Noordzeekanaal gegraven. Het Noordzeekanaal werd tussen 1865–1876 aangelegd door een vaargeul uit te sparen bij de drooglegging van tien polders in het IJ, waaronder de Groote IJpolder en Amsterdammer Polder. Beide polders werden door de Amsterdamse Kanaal Maatschappij (AKM) drooggelegd en vanaf 1875 in fases geveild en door particulieren gekocht. Het land werd overwegend in gebruik genomen voor de verbouwing van koolzaad. De landarbeiders bouwden er hun onderkomens en schuren. Vanaf de tweede helft van de 20ste eeuw werden delen van deze polders ingericht voor recreatiegebieden en bedrijventerreinen.

Verstedelijking

Eind 18^e eeuw werden de bannen Sloten, Sloterdijk, Osdorp en de Vrije Geer samengevoegd tot de zelfstandige gemeente Slooten. Hier kwam een einde aan met de annexatie door Amsterdam in 1921. De polders werden onderdeel van het verstedelijkingsproces van Amsterdam. Vanaf de jaren '50 van de vorige eeuw volgde de realisering van de westelijke tuinsteden volgens het Algemeen Uitbreidingsplan (AUP) van C. van Eesteren uit 1934. In dit plan werden de nieuwe wijken van elkaar gescheiden door groenstroken die vanuit het centrum tot de nieuwe stadsrand liepen, de zogenaamde vingerstad-structuur. De Spieringhornerpolder en IJpolders werden vooral ontwikkeld ten behoeve van havenvoorzieningen en bedrijventerreinen. Reeds op de kaart van het AUP stond een strook ten noorden van de Haarlemmertrekvaart als groene 'vinger' tussen woonwijk en industriegebied aangegeven. De Brettenzone, als groene verbinding tussen stad en buitengebied, vindt zijn oorsprong dan ook in het AUP. Basis van het plan was de scheiding van functies: wonen, werken, verkeer en recreatie. In het plan werd de zone aangeduid als recreatiegebied, en gevuld met volkstuin-, sportcomplexen en parkstroken. Deze zijn slechts voor een deel gerealiseerd.

In het AUP werd ook voorgesteld om de Haarlemmerweg en het spoor te noorden van de zone te (ver-)leggen. Zo zou de zone een onlosmakelijk deel gaan uitmaken van de westelijke tuinsteden. De Haarlemmerweg bleef echter toch aan de zuidkant liggen en werd in de loop der tijd meerdere keren verbreed en opgewaardeerd. Ook het spoor werd slechts aan de oostkant van de zone naar het noorden verplaatst: vanaf de Australiëhavenweg loopt hij

Uitsnede Algemeen Uitbreidingsplan voor het plangebied

nog steeds op het oude tracé direct langs de Haarlemmervaart. Zo is in de loop der jaren een barrière tussen de westelijke tuinsteden en de Brettenzone ontstaan. Mede dankzij die geïsoleerde ligging van de zone is met name het meest westelijke deel, sinds het opspuiten van het westelijk havengebied in de '60er jaren van de vorige eeuw, getransformeerd in een van de meest waardevolle natuurgebieden van Amsterdam. Na jaren van verwaarlozing kreeg het, nu Brettenzone genoemde gebied, in de jaren '90 uiteindelijk een officiële natuurbescherming.

2.2 Ruimtelijk-functionele structuur Brettenzone

De ruimtelijk-functionele structuur van de Brettenzone wordt sterk bepaald door de verschillende functies die hier voorkomen en de verkeersstructuur die de zone doorsnijdt. In deze paragraaf komen de verschillende structuren en functies in het plangebied aan de orde.

Verkeersstructuur

Grootschalige infrastructuur is dominant aanwezig in de Brettenzone. Langs de zuidzijde is de Haarlemmerweg gelegen. Deze weg heeft een belangrijke ontsluitingsfunctie voor Amsterdam. De weg verbindt de binnenstad van Amsterdam met Haarlem en de A9. Tussen de A10-West en de A9, dus langs het plangebied, is de weg een stuk snelweg. Vanwege de functie van de weg heeft deze een aanzienlijke breedte. De weg vormt daardoor een duidelijke scheiding tussen de Brettenzone en de Westelijke tuinsteden. Dwars door de Brettenzone, van noord naar zuid, loopt de Australiëhavenweg. Deze kronkelende weg verbindt de Haarlemmerweg met de bedrijventerreinen van het Westelijk havengebied. Deze weg vormt tevens een snelle verbinding tussen de westelijke tuinsteden en het havengebied. Langs de weg, in het plangebied, bevindt zich een kunstwerk, de beeldengroep 'Plastische tekens in steen' van de kunstenaar Ben Guntenaar. Aan de oostzijde van de Brettenzone is er nog een noord-zuid verbinding die het gebied doorsnijdt: de Seineweg. Deze weg is de hoofdverbinding van de westelijke tuinsteden met het kantorenpark Teleport en het havengebied. De weg vormt tevens min of meer de overgang tussen het groene landschap van de Brettenzone en het

De Haarlemmerweg ten westen van de Seineweg met rechts de Brettenzone en de niet zichtbare Haarlemmervaart.

verstedelijkte landschap van de stad Amsterdam. De Brettenzone wordt ook doorsneden door de Westrandweg. Deze weg is inmiddels opengesteld. De Westrandweg moet de A10 ontlasten en de bereikbaarheid van het Westelijk Havengebied aanzienlijk verbeteren.

Naast autowegen, is in de Brettenzone ook een spoorweg aanwezig die bepalend is voor de ruimtelijke structuur: de spoorweg Amsterdam – Haarlem. Dit is de oudste spoorweg van Nederland. Ten westen van de Seineweg doorsnijdt deze spoorweg de Brettenzone diagonaal van noord naar zuid. Daarna loopt de spoorweg verder parallel aan de Haarlemmerweg richting Haarlem. De spoorweg kruist de Australiëhavenweg. Deze kruising is vormgegeven met een brug: de weg loopt over de spoorweg waardoor sprake is van een ongelijkvloerse kruising.

Aan de uiterste westzijde is een deel van Zijkanaal F in het plangebied gelegen. Dit kanaal is gegraven om te dienen als maaltocht voor het boezemgemaal Halfweg en heeft verbinding met de ringvaart van de Haarlemmermeer. Parallel aan de Haarlemmerweg ligt de Haarlemmervaart. Deze trekvaart was in het verleden een onderdeel van een belangrijke vaarroute vanuit Amsterdam naar Haarlem. Thans heeft de vaart het karakter van een brede sloot en is nog van belang voor de waterhuishouding in het gebied en als ecologische verbinding.

Een belangrijk nadeel van de in de Brettenzone aanwezige infrastructuur is dat het gebied daardoor in de loop der tijd steeds meer versnipperd is geraakt en als het ware is opgedeeld in verschillende gebiedjes. Dit komt de natuurlijke en recreatieve functie van het gebied niet ten goede.

Groenstructuur

In een groot deel van de Brettenzone is er in plaats van de in het AUP geplande volkstuin- en sportparkcomplexen vooral veel spontane natuur ontstaan. Ook de plannen voor kantoor- en bedrijventerreinen, compleet met trein- en tramstation Geuzenveld-Noord, strandden. Van deze mislukte ambitie getuigt nog de grotendeels met zeezand opgespoten ondergrond, een enorme waterloop en zoutminnende vegetatie zoals duindoorn en nachtsilene. Ook het geplande park Brettenburg, tussen het nooit gerealiseerde sportpark De Hoorn en het wel tot stand gekomen volkstuinenpark De Bretten, is slechts rudimentair gerealiseerd. Halfweggespoelde grond- en zandhopen en één bomenlaantje van grijze abelen laten de bedoelingen zien: een verlenging van het Eendrachtspark.

De Brettenzone laat zich in feite karakteriseren als een wat verwaarloosd en verlaten gebied met half of niet uitgevoerde ruimtelijke en programmatische intenties. Hierdoor is in de loop van enkele decennia spontaan waardevolle natuur ontstaan in het gebied: de natuurgebieden De Kluut en de Lange Bretten. Deze gebieden vormen uitgestrekte leefgebieden voor een bonte verzameling flora- en fauna. Menselijke betreding is hier deels onmogelijk. Schotse Hooglanders en de Hollandse Landgeit helpen mee met het natuurbeheer. De Kluut en de Lange Bretten worden beheerd door Landschap Noord-Holland.

De Kluut

De Kluut is een natuurgebied van circa 30 hectare dat in 2000 in het kader van de Groene AS is ingericht en in beheer genomen. De Groene AS is een samenwerkingsverband tussen overheden voor het creëren en instandhouden van een (natte) ecologische en recreatieve verbinding tussen Amstelland en Spaarnwoude (zie ook onder Provinciaal Beleid). Het gebied ligt tussen het volkstuincomplex de Groote Braak en het water van de Grote Braak. De Kluut is een in onbruik geraakt middeleeuws veenweidegebied. Het oude slagenlandschap is begroeid met riet en bomen en een aantal van de oude sloten is verland of gedempt. Het landschap is verruigd en bestaat nu uit water, riet met wilgen en berken. Bij de inrichting zijn er weer extra waterlopen aan toegevoegd om het oude slagenlandschap compleet te maken. De ruige begroeiing is gehandhaafd. De Kluut is heel beperkt toegankelijk.

De flora en fauna in de Kluut bestaat voornamelijk uit verlandingsvegetaties in diverse stadia van successie. Hier treft men bramenvelden, diverse varensoorten, een veenmoszone en een voedselrijk moeras. In dit moeras treft men maar liefst 48 soorten aan waaronder dotterbloem, echte koekoeksbloem, rietorchis, kamvaren en veenreukgras.

Pioniersvegetaties van vochtige, matig voedselrijke bodems komen in het gebied voor. Het gaat hier om vegetaties die in het voorjaar nat blijven. Hier zijn grondwaterminnende soorten te vinden als rode ogentroost (Rode Lijst), knopig vetmuur (Rode Lijst), strandfraai (Rode Lijst) en echt duizendguldenkruid (Rode Lijst). Deze groep heeft het bijzonder moeilijk, omdat er in toenemende mate sprake is van uitdroging.

In het rietland voelen vele vogelsoorten zich thuis zoals de ijsvogel, de roerdomp, de bruine kiekendief, de blauwborst, de kleine karekiet en de rietzanger.

De Kluut

De Lange Bretten

Het natuurgebied de Lange Bretten is gelegen tussen de volkstuincomplexen de Groote Braak en de Bretten. Net als het gebied De Kluut is de Lange Bretten mede in het kader van de Groene AS ingericht. Het gebied bestaat uit een verruigd en verstild natuurgebied waar struikgewas, wilgenbos en natte gras- en kruidenvegetaties elkaar afwisselen. Het gebied wordt doorsneden door fiets- en wandelpaden.

De flora van de Brettenscheg omvat een grote variatie aan plantensoorten. Dit komt door het relatief (deels zilte) slibrijke zand, dat in de jaren '60 op grote schaal is opgespoten, in combinatie met nog bestaande veenpolders en latere bedekkingen met een zeer voedselrijke ondergrond (slibdepots, sport- en volkstuinparken). De volgende soorten zijn te onderscheiden:

- Graslanden op vochtige, voedselrijke bodem. Opmerkelijk is het voorkomen van de beemdooibersbek, die al door Jac. P. Thijsse voor dit gebied werd beschreven.
- Graslanden op droge, matig voedselrijke bodem. Begroeiing op 'zandkopjes' en langs de spoorlijn. Hier zijn tamelijk soortenrijke grasland- en ruigtevegetaties te vinden. Onder andere blaassilene, nachtsilene, bezemkruiskruid, wondklaver (Rode Lijst) en duindoorn.
- Ruigte op natte, matig tot zeer voedselrijke bodem. Het gaat hier om rietlandvegetaties, met daartussen soorten als harig wilgenroosje, grote lisdodde, moerasmelkdistel, moerasrolklaver en poelruit.
- Ruigte op natte tot vochtige, matig tot zeer voedselrijke bodem. Dit betreft de drogere of verdrogende delen van het rietland, waar riet is gemengd met duinriet, dauwbraam, en opslag van wilg, vlier, meidoorn en berk.
- Bos en struikgewas op vochtige en zeer voedselrijke bodem. Het gaat hier om wilgen- en populierenopslag in de slibdepots. De amandelwilg is hier de dominante soort. Het verwachte en reeds ingezette eindstadium op lange termijn is essen-iepenbos.
- Bosplantsoen. Dit aangeplante begroeiingstype is te verdelen in twee varianten: bosplantsoen op vochtige, zeer voedselrijke bodem (zoals de bossingels van volkstuin- en sportcomplexen) en bosplantsoen op drogere bodems (zoals op taluds van de Australiëhavenweg).

Struinp pad in de Lange Bretten

De fauna bestaat uit zoogdieren van vochtige en droge ruigten en struikgewassen waaronder de mol, de egel, de bosspitsmuis, de dwergspitsmuis en de waterspitsmuis (Rode Lijst). Vleermuizen komen alleen jagend voor, onder meer langs de Haarlemmertrekvaart. Het gaat om de dwergvleermuis, de laatvlieger en de meervleermuis. Ook de veldmuis, de woelrat en de muskusrat komen voor in de zone. Verder komen de bosmuis, de dwergmuis, de huismuis en de bruine rat in het gebied voor. Ook het konijn en de haas komen op de hogere en drogere delen voor. De haas heeft het moeilijk door de verruiging van het gebied en het volbouwen van het Westelijk Havengebied. Uiteraard komen er ook rovers op al deze prooidieren af: de wezel, de hermelijn, de bunzing en de vos.

Voor vogels is de Lange Bretten een erg geschikt leefgebied. De havik en de sperwer jagen er, en er zijn vele Rode Lijst-soorten waaronder de roerdomp, het porceleinhoen, de snor, de grote karakiet en de zomertaling. Ook de holenduif en de wintertaling zijn aanwezig, evenals de blauwborst, de nachtegaal en de ijsvogel. Reptielen ontbreken nog in het gebied: het wachten is op de ringslang. Wel zijn vrijwel alle amfibieën in het gebied te vinden: de gewone en de rugstreeppad (Rode Lijst), de bruine, de groene kikker en de watersalamander. De visfauna hoort tot het snoek-rietvoortype waaronder de zeelt en de tiendoornige stekelbaars. Al deze soorten hebben helder water nodig, veel waterplanten en natuurvriendelijke oevers. Vlinders en libellen worden vertegenwoordigd door de gebruikelijke soorten zoals kleine vos, citroentje, atlanta, icarusblauwtje, zwartsprietdikkopje, vuurjuffer en vroege glazenmaker. Daarnaast komen nog vele andere libellensoorten voor. De relatieve soortenarmoede is te verklaren uit het geringe aandeel van water in combinatie met zonnige oevers. Wat betreft de sprinkhanen zijn de bruine, de kust- en de grote groensabelsprinkhaan te vinden.

Waterstructuur

De Brettenzone kent tal van watersystemen met even zovele peilen. Zo kennen de natuurgebieden De Kluut en de Lange Bretten een fluctuerend waterpeil: meer regen is nat en weinig regen is droog. Rond de volkstuinparken is sprake van een eigen waterhuishoudingsregime. De drager voor het watersysteem voor de hele zone is de Haarlemmervaart. Deze vaart, parallel aan de Haarlemmerweg, vormt dan ook één van de belangrijkste onderdelen van de waterstructuur in het gebied.

Naast deze vaart zijn ook Zijkanaal F en de Groote Braak bepalend voor de waterstructuur van de zone. Het Zijkanaal is van groot belang voor de waterhuishouding. De Groote Braak is een open waterplas met steile en deels stenige oevers. Het is een oude dijkdoorbraak die in verbinding staat met de Haarlemmervaart. Naast een waterhuishoudkundige functie vormt deze plas ook een verbindende schakel voor flora en fauna.

Cultuurhistorische elementen

In de Brettenzone is een aantal cultuurhistorische elementen aanwezig, die thans in meer of mindere mate zichtbaar en beleefbaar zijn. Hieronder komen de belangrijkste aan de orde.

Spaarndammerdijk

Op twee locaties is deze vroegmiddeleeuwse dijk nog zichtbaar, namelijk in

sportpark Spieringhorn en bij de Grote Braak.

Oude spoordijk

Het oude tracé van de eerste spoorlijn van Nederland (aanleg 1839) tussen Amsterdam en Haarlem is één van de best zichtbare cultuurhistorische elementen in de Brettenzone. In de jaren '70 van de vorige eeuw is het spoor vanaf de Australiëhavenweg verlegd naar de noordkant van de zone. De oude spoordijk is bewaard gebleven. Vanaf Teleport tot aan het huidige spoor net voorbij de Australiëhavenweg is de spoordijk nu een struinpad.

Haarlemmervaart

De Haarlemmervaart is een van de oudste en meest markante cultuurhistorische elementen in de zone. Hij werd al in de 17^e eeuw aangelegd voor het vervoer per boot tussen Haarlem en Amsterdam. De trekschuit deed tot ver in de 19e eeuw dienst als belangrijkste vervoermiddel tussen beide steden. Pas bij de introductie van de trein verviel gaandeweg de transportfunctie van de vaart. De vaart is tussen 15 en 30 meter breed en 10 kilometer lang. Over een groot deel van de lengte lijkt de vaart eerder een wat groot uitgevallen bermsloot dan een cultuurhistorisch waardevol element. De brede en lage bruggen, de vaak niet meer zo strakke oever en de directe nabijheid van de Haarlemmerweg aan de ene kant en het spoor aan de andere, hebben de eens zo markante vaart gemarginaliseerd.

Oude verkavelingspatronen

Op verschillende plekken binnen het gebied zijn nog restanten terug te vinden van de oorspronkelijke polderverkaveling. In de natuurgebieden de Kluut en het oostelijk deel van de Lange Bretten is begin deze eeuw de oorspronkelijke slootstructuur weer deels uitgegraven en zijn ook de oude veenkreken teruggebracht.

Volkstuincomplexen

In de Brettenzone zijn twee volkstuincomplexen aanwezig: Volkstuinpark De Bretten en De Groote Braak. Volkstuinpark De Bretten ligt in het oostelijk deel van de zone, direct ten westen van de Seineweg. Volkstuinpark De Groote Braak, is zoals de naam al aangeeft, gelegen nabij de plas de Groote Braak. Dit park bevindt zich direct ten oosten van het tracé van de nieuwe Westrandweg. De volkstuinparken beslaan een aanzienlijk deel van de zone, waardoor ze mede het gezicht van de zone bepalen.

Volkstuinpark De Bretten is in de jaren '70 aangelegd. Volkstuinpark de Groote Braak is van de jaren '80. Beide volkstuinparken zijn uitgestrekte complexen, met een zeer groot aantal tuinen. De parken zijn goed onderhouden en fraai aangelegd. De

Volkstuinpark De Groote Braak

parken zijn wel in zichzelf gekeerd, waardoor het voor de niet-volkstuinbezitter lastig is om van de parken te genieten. Er lopen geen openbare routes doorheen en de entrees zijn niet uitnodigend vormgegeven. Momenteel wordt met de beheerders overleg gevoerd om de publieke toegankelijkheid te vergroten. Op de parken bevindt zich bebouwing in de vorm van centrale voorzieningen voor alle tuinders, zoals clubgebouwen, en tuinhuisjes, voor onder andere de opslag van tuingereedschap. Daarnaast zijn op de complexen bijbehorende voorzieningen aanwezig zoals paden, parkeervoorzieningen en groenvoorzieningen.

Sportparken

In de Brettenzone bevindt zich ook een sportpark: sportpark Spieringhorn. Dit park is direct ten oosten van de Seineweg gesitueerd. Het is aan de noord- en oostzijde omgeven door bebouwing van Teleport. Op het park wordt georganiseerde sport beoefend, in groepsverband. Het is een traditioneel ingesteld sportpark: het is gericht op veldsport, voetbal en hockey, en moeilijk of niet toegankelijk voor andere gebruikers van de zone. Het sportpark kent door de sportvelden en de groensingels om het park en tussen de verschillende velden een groene uitstraling. Op het park is verspreid bebouwing aanwezig in de vorm van kleedkamers, tribunes, etc. De oppervlakte van de bebouwing beslaat slechts een zeer gering deel van het sportpark. Voorts zijn op het park bijbehorende voorzieningen gesitueerd, zoals paden en parkeervoorzieningen.

Ingang sportpark Spieringhorn

Bedrijven

In de Brettenzone bevinden zich twee bedrijven: een kwekerij en een stadsdeelwerf met afvalinzamelpunt van het Stadsdeel Nieuw-West. Beide zijn gelegen in het oostelijk deel van de zone, aan de Seineweg.

De kwekerij is direct ten noorden van het volkstuinencomplex De Bretten gesitueerd. Het perceel van de kwekerij is hierdoor ingeklemd tussen dit volkstuinenpark, de spoorlijn en de Seineweg. Een groot deel van het perceel is bebouwd en verhard. Op het perceel bevindt zich meer dan 15.000 m² glazen kassen. Met computergestuurde beregening en klimaatbeheersing worden hier planten gekweekt. Het terrein wordt ook gebruikt voor opslag. De aanwezige bebouwing is deels illegaal: sommige gebouwen zijn zonder vergunning opgericht en van andere is de tijdelijke vergunning verlopen. Ten aanzien van deze bebouwing zal aan de gebruiker/eigenaar worden kenbaar gemaakt dat de bebouwing/het gebruik strijdig is. Indien nodig zal handhavend optreden worden overwogen.

De stadsdeelwerf en het afvalinzamelingspunt liggen aan de oostzijde van de Seineweg, tegen het sportpark Spieringhorn. Het perceel is vrijwel geheel verhard. Op het perceel zijn kantoren en loodsen aanwezig. De werf is een uitvalsbasis voor het beheer van de openbare ruimte in het stadsdeel. Onder meer vindt hier stalling van materieel en opslag plaats. Bij het afvalinzamelingspunt kunnen bewoners van het stadsdeel grof afval brengen, dat gelijk gescheiden wordt in verschillende containers. Hiertoe is op het perceel een éénrichtingscircuit voor auto's aangelegd, zodat men direct naast de containers kan rijden en het afval in de containers kan gooien.

Wonen

In het natuurgebied De Kluut, tegen het water van de Groote Braak aan, is één woning gelegen. Dit betreft het perceel Dubbele Buurt 64. Dit perceel staat ook wel bekend als Braxhoofden. Het perceel is in eigendom van het stadsdeel, maar wordt verhuurd aan een particulier. Op het terrein staan een boerderijgebouw, met daarin de woning, een aantal opstallen en een paardenbak. De opstallen waren oorspronkelijk neergezet als tuinhuisjes, maar worden thans gebruikt als recreatieve opstallen c.q. huisjes waarin gewoond wordt. Omdat dit gebruik niet in overeenstemming is met de bestemming en niet gewenst is, is een procedure gestart om dit gebruik te beëindigen.

Bebouwing op het perceel Dubbele Buurt 64

3. BELEIDSKADER

In dit hoofdstuk wordt in eerste instantie het actuele planologische beleid uiteengezet. Onderscheid is aangebracht in Europees beleid (3.1), Rijksbeleid (3.2), provinciaal beleid (3.3), gemeentelijk beleid (3.4) en stadsdeelbeleid (3.5).

3.1 Europees beleid

Kaderrichtlijn water

De Europese Kaderrichtlijn Water heeft tot doel landoppervlaktewater, overgangswater, kustwateren en grondwater te beschermen om:

1. van water afhankelijke ecosystemen in stand te houden en te verbeteren;
2. de beschikbaarheid van water veilig te stellen en het duurzaam gebruik te bevorderen;
3. het aquatisch milieu in stand te houden en te verbeteren door het voorkomen van verontreinigingen;
4. de gevolgen van overstroming en droogte te beperken.

Ter implementatie van deze Europese richtlijn is het Nationaal Bestuursakkoord Water op 25 juni 2008 geactualiseerd.

3.2 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR), vastgesteld op 13 maart 2012, is het ruimtelijke en mobiliteitsbeleid van het Rijk opgenomen. De SVIR schetst hoe Nederland er in 2040 uit moet zien: concurrerend, leefbaar en veilig. De SVIR vervangt onder meer de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit en de Agenda Vitaal Platteland.

Rijksdoelen en nationale belangen

Het Rijk heeft in de SVIR drie doelen geformuleerd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Het Rijk benoemt in de SVIR 13 nationale belangen; hiervoor is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken. Deze belangen zijn gelijkwaardig aan elkaar en beïnvloeden elkaar onderling.

Relatie met het plangebied

Voor het plangebied, zijn belang 1, 11 en 13 relevant:

1. *Een excellente ruimtelijk-economische structuur van Nederland door een aantrekkelijk vestigingsklimaat in en goede internationale bereikbaarheid van de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren.*
De topsectoren zijn aanwezig in heel Nederland, maar concentreren zich vooral in de stedelijke regio's van de mainports, brainports, greenports en valleys. Het plangebied is gelegen in de regio van de mainport Schiphol. Voor een aantrekkelijk vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren is het nodig om te beschikken over een voldoende voorraad voorzieningen. Hiertoe behoren ook groengebieden en recreatiegebieden. Het plangebied levert hieraan een belangrijke bijdrage.
11. *Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten.*
Binnen de door het Rijk gestelde kaders begrenzen, beschermen en onderhouden de provincies een natuurnetwerk met de juiste ruimtelijke, water- en milieucondities voor kenmerkende (eco)systemen van (inter)nationaal belang. Dit provincie en landgrensoverschrijdende netwerk is de herijkte nationale Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het plangebied is deels gelegen in de EHS. De natuur in de EHS wordt beschermd met een 'nee-tenzij'-regime. Binnen de EHS zijn nieuwe projecten, plannen en handelingen met een significant negatief effect op de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS niet toegestaan, tenzij er sprake is van een groot openbaar belang en reële alternatieven ontbreken.
13. *Zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten.*
Het voorliggende bestemmingsplan is een resultante van een zorgvuldige afweging, waarbij alle betrokken belangen zijn afgewogen. Voorts wordt aan dit belang recht gedaan doordat bij de voorbereiding van het voorliggende bestemmingsplan de wettelijk voorgeschreven procedure wordt gevolgd en in het plan een ruimtelijke onderbouwing met belangenafweging is opgenomen. Daarmee is een zorgvuldige afweging van belangen en transparante besluitvorming geborgd.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Besluit van 22 augustus 2011 (in werking getreden op 30 december 2011), houdende algemene regels ter bescherming van nationale ruimtelijke belangen (Besluit algemene regels ruimtelijke ordening). In het Barro worden de kaderstellende uitspraken uit de SVIR bevestigd. Ten behoeve van de bescherming van de in het SVIR genoemde nationale belangen, worden in het Barro algemene regels voorgeschreven die bindend zijn voor de lagere overheden als provincie en gemeente.

Wettelijk kader

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is diverse (milieu)wetgeving van toepassing, waaronder de Wet luchtkwaliteit, Wet op de archeologische monumentenzorg, de Flora- en faunawet, besluit externe veiligheid, Wet geluidhinder, etc. Op deze aspecten zal in hoofdstuk 5 nader worden ingegaan.

3.3 Provinciaal beleid

Structuurvisie Noord-Holland 2040

Op 21 juni 2010 hebben Provinciale Staten van Noord-Holland de Structuurvisie Noord-Holland 2040 'Kwaliteit door veelzijdigheid' vastgesteld. De provincie wil inspelen op de ruimtelijke vraagstukken door mee te veranderen waar nodig, en door bestaande kwaliteiten verder te ontwikkelen. Noord-Holland moet aantrekkelijk blijven in wat het is: een diverse, internationaal concurrerende regio, in contact met het water en uitgaande van de kracht van het landschap. Door te kiezen voor hoogstedelijke milieus en beperkte uitleg van bedrijventerreinen, wil de Provincie Noord-Holland het landelijk gebied open en dichtbij houden. Door voorzichtig om te gaan met uitleg buiten bestaande kernen wil de provincie inspelen op de veranderingen in de bevolkingsontwikkeling op langere termijn. Door in te zetten op het op eigen grondgebied opwekken van duurzame energie wenst de provincie actief bij te dragen aan de CO2-reductie. Door versterking van de waterkeringen en het aanleggen van calamiteitenbergingen moeten de voeten in de provincie droog gehouden worden. En door het landelijk gebied te ontwikkelen vanuit de kenmerken van Noord-Hollandse landschappen en de bodemeigenschappen moet de provincie bijzonder en aantrekkelijk blijven om in te wonen, te werken en om te bezoeken.

De provincie wil ervoor zorgen dat Noord-Holland een mooie, veelzijdige en internationaal concurrerende provincie blijft door in te zetten op klimaatbestendigheid, ruimtelijke kwaliteit en duurzaam ruimtegebruik. Daartoe heeft zij provinciale belangen benoemd. Deze vallen uiteen in drie hoofdbelangen en twaalf ondergeschikte belangen. De drie hoofdbelangen zijn:

1. Ruimtelijke kwaliteit: de provincie zorgt voor behoud van het Noord-Hollandse landschap door verdere ontwikkeling van de kwaliteit en diversiteit ervan;
2. Klimaatbestendigheid: de provincie zorgt voor een gezonde en veilige leefomgeving, in harmonie met water en door gebruik van duurzame energie.
3. Duurzaam ruimtegebruik: de provincie zorgt voor een regionale ruimtelijke hoofdstructuur waarin functies slim gecombineerd worden en goed bereikbaar zijn, nu en in de toekomst.

De drie hoofdbelangen vormen gezamenlijk de ruimtelijke hoofddoelstelling van de provincie. De ondergeschikte belangen vallen onder de hoofdbelangen. Het onderstaande schema geeft een overzicht van de deelbelangen die onder de hoofdbelangen vallen.

Ruimtelijke kwaliteit	Duurzaam ruimtegebruik	Klimaat-bestendigheid
Behoud en ontwikkeling van Noord-Hollandse cultuurlandschappen	Milieukwaliteiten	Voldoende bescherming tegen overstroming en wateroverlast
Behoud en ontwikkeling van natuurgebieden	Behoud en ontwikkeling van verkeers- en vervoersnetwerken	Voldoende en schoon drink, grond- en oppervlaktewater
Behoud en ontwikkeling van groen om de stad	Voldoende en op de behoefte aansluitende huisvesting	Voldoende ruimte voor het opwekken van duurzame energie
	Voldoende en gedifferentieerde ruimte voor landbouw en visserij	
	Voldoende en gedifferentieerde ruimte voor economische activiteiten	
	Voldoende en gedifferentieerde ruimte voor recreatieve en toeristische voorzieningen	

De drie hoofdbelangen en de deelbelangen die daaronder vallen (bron: Structuurvisie Noord-Holland)

Voor het plangebied van het onderhavige bestemmingsplan zijn met name de volgende deelbelangen relevant:

- Behoud en ontwikkeling van natuurgebieden;
- Behoud en ontwikkeling van groen om de stad;
- Voldoende en gedifferentieerde ruimte voor recreatieve en toeristische voorzieningen.

Behoud en ontwikkeling van natuurgebieden

De provincie beschouwt de ecologische waarde en de gebruikswaarde van haar natuur in samenhang. De provincie wil zorgen voor gebieden met een hoge biodiversiteit, maakt deze waar mogelijk toegankelijk voor recreatie en bouwt deze uit tot een robuust, samenhangend netwerk. Kern van het natuurbeleid is de veiligstelling en de ontwikkeling van een netwerk van onderling verbonden natuurgebieden: de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) inclusief de verbindingzones, de nationale parken en Natura 2000-gebieden. Het plangebied behoort deels tot de EHS, zie de onderstaande afbeelding.

Ligging van de EHS in het plangebied (bron: Structuurvisie Noord-Holland)

De provincie zoekt actief naar mogelijkheden om aanleg en financiering van natuur te koppelen aan andere ontwikkelingen. Binnen de natuurgebieden wordt inventief omgegaan met het beheer. Ook maakt de Provincie een Ruimte voor Ruimte-regeling zodat ongewenste elementen uit het landschap kunnen worden verwijderd. De natuurdoelen en het landschap zijn hierbij leidend.

Ecologische hoofdstructuur (EHS)

De EHS is een samenhangend netwerk van (inter-)nationaal belangrijke, duurzaam te behouden ecosystemen. De EHS bestaat voor een groot deel uit reeds bestaande natuurgebieden en grote wateren. De provincie zorgt dat in deze gebieden geen ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk zijn die strijdig zijn met de bijzondere kenmerken en waarden van het natuurgebied. Het kan zijn dat ruimtelijke ontwikkelingen die een negatief effect hebben op natuurgebieden, toch moeten doorgaan vanwege het grote belang ervan. In dat geval wordt de schade aan de natuur gecompenseerd op een manier die bijdraagt aan het creëren van een robuuste EHS.

Behoud en ontwikkeling van groen om de stad

De provincie vindt een goede toegankelijkheid van recreatief groen voor haar bewoners en bezoekers belangrijk, zowel voor de leefbaarheid als voor het vestigingsklimaat. De provincie zorgt er niet alleen voor dat de groene gebieden worden behouden, maar ook dat deze worden ontwikkeld en uitgebreid. De specifieke kwaliteiten van de verschillende landschappen zijn hierbij het uitgangspunt. Verder draagt de provincie zorg voor de bereikbaarheid van recreatiegebieden. Vooral in de metropoolregio, waartoe het plangebied behoort, is behoud en ontwikkeling van groen om de stad van groot belang. Het landelijk gebied in dit deel van de provincie moet zich verder ontwikkelen tot het recreatieve uitlooph gebied van het stedelijk gebied. De provincie stelt daartoe een geïntegreerd programma op voor behoud en ontwikkeling van deze zogenaamde 'metropolitane landschappen'. Hierbij gaat de provincie uit van een intensieve inrichting van de gebieden dichtbij de steden en een extensievere inrichting op grotere afstand van de stad. Daarbinnen wordt de landbouw een goed toekomstperspectief geboden, gericht op gecombineerde landbouw, aansluitend op de uiteenlopende behoeften van de stedeling zoals kleinschalige productie, streekproducten, educatie, 'zorglandbouw' en natuur en landschapsbeheer.

Metropolitane landschappen

In de metropoolregio, waartoe het plangebied behoort, heeft de provincie een extra ambitie voor de ontwikkeling van recreatiemogelijkheden en het gebruik van het landschap voor stedelijke functies. Het behoud, de versterking en de ontwikkeling van de groenblauwe structuur is van wezenlijk belang voor de totstandkoming, kwaliteit en uitstraling van de dynamische regio. De ontwikkeling van deze metropolitane landschappen moet worden afgestemd

Uitsnede visiekaart Provinciale Structuurvisie: het plangebied is gelegen in het metropolitane landschap

met de ontwikkeling van de nabijgelegen metropool, waarbij verschillende ontwikkelingen mogelijk zijn. De identiteiten van de diverse landschappen zijn bij de ontwikkeling van de metropolitane landschappen het uitgangspunt.

Windturbines

De gemeente Amsterdam heeft op 19 september 2012 haar windvisie vastgesteld. De windvisie is een uitwerking van de structuurvisie 'Amsterdam 2040 economisch sterk en duurzaam'. In deze visie zijn zoeklocaties aangewezen voor de plaatsing van windturbines, ten behoeve van een bijdrage aan schone en duurzame energieopwekking. De Brettenzone is als dergelijke zoeklocatie opgenomen. Bij besluit van Provinciale Staten van Noord-Holland van 9 juli 2012, is aangegeven dat door de provincie een restrictieve koers met betrekking tot windturbines op land zal worden ingezet. Voor eventuele plaatsing van windturbines in de Brettenzone dient te zijner tijd een aparte planologische procedure te worden doorlopen.

Recreatie om de stad

Uitgangspunt voor het recreatiebeleid in relatie tot verstedelijking is intensieve recreatiegebieden dicht bij de steden, en extensieve recreatie op verdere afstand. De provincie streeft naar meer samenhang in de totale recreatieve structuur: verbindingen tussen bestaande recreatiegebieden en het recreatief medegebruik van natuur en landbouwgebieden. Opgave is om het landschap beter 'beleefbaar' te maken. Invulling vindt plaats binnen het metropolitane landschap en daarbinnen onder andere door herijking van het bufferzonebeleid.

Bufferzones

In de provincie Noord-Holland liggen vier voormalige Rijksbufferzones. Bij de vaststelling van de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte zijn de bufferzones beleidsmatig naar de provincies overgegaan. Het plangebied behoort tot de zone Amsterdam-Haarlem. Doel van de Rijksbufferzones is dat zij gevrijwaard blijven van verdere verstedelijking en dat ze zich verder kunnen ontwikkelen tot relatief grootschalige groene gebieden. De Rijksbufferzones zijn een belangrijk onderdeel van de hierboven beschreven metropolitane landschappen. De provincie behoudt de landschappelijke kwaliteit en identiteit van deze Rijksbufferzones en vergroot de mogelijkheden voor ontspanning en dagrecreatie in deze gebieden. Hiervoor worden integrale ontwikkelstrategieën opgesteld.

Ligging van het plangebied in de bufferzone Amsterdam-Haarlem (bron: Structuurvisie Noord-Holland)

Voldoende en gedifferentieerde ruimte voor recreatieve en toeristische voorzieningen

Recreatie en toerisme zijn belangrijk voor een aantrekkelijk leefklimaat voor bewoners en bezoekers van Noord-Holland. De provincie Noord-Holland wil

openbaar toegankelijke basisvoorzieningen voor recreatie op regionale en bovenregionale schaal tot stand brengen. De ruimtelijke component van dit beleid die voor het plangebied van belang is betreft de routestructuren en specifieke aandacht voor twee voor het metropolitane landschap.

De provinciale recreatieve routestructuren

De provincie zet zich in voor het ontwikkelen van een compleet, toegankelijk en samenhangend regionaal netwerk van recreatieve verbindingen, voor wandelen, fietsen en varen. De provincie richt zich specifiek op het oplossen van knelpunten en ontbrekende schakels in deze netwerken. Extra aandacht is er de komende jaren voor de recreatieve verbindingen tussen de steden en het buitengebied en het aanleggen van extra verbindingen tussen natuur- en recreatiegebieden. Daarnaast richt de provincie zich op het versterken van de samenhang tussen verschillende netwerken door de ontwikkeling van goed bereikbare recreatieknooppunten. Dit varieert van kleinschalige punten waar verschillende routes bij elkaar komen en waar kleine voorzieningen voor de recreant zijn aangelegd tot volwaardige recreatieknooppunten. De provincie zet zich waar nodig extra in op het realiseren van volwaardige recreatieknooppunten, waarin meerdere functies worden gecombineerd zoals parkeren, fietsverhuur, informatievoorziening en horeca.

Metropolitane landschappen

In de directe omgeving van stedelijk gebied is een grote recreatieve behoefte. In het metropolitane landschap in het zuiden van de provincie zet de provincie zich samen met haar partners in de Metropoolregio Amsterdam extra in op de realisatie van voldoende gedifferentieerde recreatiemogelijkheden. Om in deze grote behoefte te voorzien wordt onder meer ingezet op mogelijkheden voor recreatief medegebruik van natuur en landschap. Door de belangen in het stedelijke en het landelijke gebied ook ruimtelijk meer in samenhang te bezien, zet de provincie Noord-Holland zich daarnaast onder andere via het bufferzonebeleid in op het vergroten van de aantrekkelijkheid en toegankelijkheid van het landschap voor stedelijke uitloop. Zie ook hierboven.

Provinciale Ruimtelijke Verordening

Op 21 juni 2010 hebben Provinciale Staten eveneens de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie vastgesteld. De verordening is gebaseerd op de Structuurvisie Noord-Holland 2040. In de verordening zijn regels opgenomen die de uitvoering van de Structuurvisie moeten waarborgen. Voor de inhoud van de verordening wordt verwezen naar de verordening zelf.

Ontwikkelingsplan De Groene AS

In 1995 is het ontwikkelingsplan 'De Groene AS' vastgesteld door een breed samengestelde stuurgroep met vertegenwoordigers uit verschillende organisaties: het Ministerie van LNV, de Provincie Noord-Holland, de gemeenten Aalsmeer, Amstelveen, Amsterdam en Haarlemmermeer, de voormalige stadsdelen Geuzenveld/Slotermeer, Osdorp en Slotervaart/Overtoomse Veld, het waterschap Groot-Haarlemmermeer en het Hoogheemraadschap van Rijnland.

De Groene AS moet een ecologische en recreatieve verbinding van Amstelland tot Spaarnwoude vormen, dwars door stedelijk gebied. De AS verbindt grote

en kleine natuurgebieden tussen Amstelland en Spaarnwoude met elkaar. Hierdoor ontstaat een ecologische verbindingszone, maar ook een aantrekkelijk landschap dat onder meer geschikt is voor recreatie en leefgebied voor dieren. De AS is onderdeel van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Een deel van de Brettenzone maakt deel uit van de Groene AS. Doel is om de Groene AS in 20 jaar te realiseren. Hiertoe zijn 26 concrete projecten geformuleerd. Enkele projecten hebben betrekking op het plangebied. Dit zijn de projecten De Lange Bretten en Oeverlanden Groote Braak/De Kluut.

De Lange Bretten

Het projectgebied beslaat circa 150 hectare. De intensiviteit van het recreatieve medegebruik wordt gezoned in gebieden voor 'kijknatuur', 'struinnatuur' en 'gebruiksnatuur'. Delen van het gebied zijn geïsoleerd voor 'kijknatuur'. Een meer uitgebreid stelsel van struinpaden zal de belevenis van het gebied vergroten. In het westelijk deel worden moerassen behouden en versterkt, en zijn er maatregelen opgenomen om migratiemogelijkheden met aangrenzende deelprojecten te stimuleren. Het gewenste resultaat is een contrastrijk riet- en ruigtelandschap dat geschikt is voor extensieve recreatie en een groene verbinding vormt tussen de stad en het buitengebied.

Oeverlanden Groote Braak/De Kluut

Dit gebied van ruim 22 hectare is onder te verdelen in de 'De Kluut' en de 'Groote Braak'. De Kluut is het restant van het voormalig veenweidegebied waar water en nat rietmoeras behouden en versterkt worden. Recreatief medegebruik is op afstand ('kijknatuur') en door struinpaden door het gebied. De Groote Braak is een waterpartij met oeverlanden en een aangrenzend dijklichaam. Ook in dit gebied staan de natuurwaarden voorop (kijk- en struinnatuur), maar is er ook ruimte voor recreatief medegebruik ('parknatuur'). Aan de rand van de Groote Braak/de Kluut is een fietsverbinding, die de Zeedijk in Amsterdam Centrum vrijwel rechtstreeks verbindt met de zee – geheel door landschap en natuur. Het gewenste resultaat is het veiligstellen van het natuurgebied en het optimaliseren van de natuurwaarden door beheer en inrichtingsmaatregelen en het vergroten van de recreatieve beleving.

3.4 Regionaal beleid

Waterbeheerplan AGV 2010-2015

Het beleid van het Waterschap Amstel, Gooi en Vecht (AVG) is verwoord in het Waterbeheerplan AGV 2010-2015 'Werken aan water in en met de omgeving' (goedgekeurd door het Algemeen Bestuur op 17 juni 2010 en door Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Holland, mede namens de provincies Zuid-Holland en Utrecht, op 21 september 2010). In dit beheerplan worden de hoofdtaken van het waterschap behandeld, namelijk veiligheid, voldoende water en schoon water. Ook wordt aandacht gegeven aan de maatschappelijke (neven)taken: nautisch en vaarwegbeheer, recreatief medegebruik, natuurbeheer en cultuurhistorische, landschappelijke en architectonische waarden. Voor elk van deze thema's zijn de wensbeelden op de middellange termijn, de doelen en de aanpak op hoofdlijnen aangegeven.

Keur AGV

Naast het waterbeheerplan beschikt het Waterschap Amstel, Gooi en Vecht over een keur. De Keur is een verordening van het hoogheemraadschap en geeft met verboden aan welke activiteiten in de buurt van water en waterkeringen (dijken) wel of niet zijn toegestaan. Daarnaast geeft de Keur met geboden aan welke onderhoudsverplichtingen eigenaren en gebruikers van wateren en waterkeringen hebben. Het doel van de Keur is de waterkwaliteit verbeteren, de doorstroming in sloten veilig stellen en de dijken sterk houden. Zonder ontheffing op de Keur zijn werkzaamheden aan/op waterstaatkundige werken, watergangen en keringen verboden. Een verzoek tot ontheffing kan bij Waternet worden ingediend.

3.5 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Amsterdam 2040

Op 17 februari 2011 is de Structuurvisie Amsterdam 2040 vastgesteld door de gemeenteraad van Amsterdam. De nieuwe structuurvisie 'Amsterdam 2040-Economisch sterk en duurzaam' heeft het structuurplan 'Kiezen voor Stedelijkheid' uit 2003 vervangen.

Om de ambitie voor Amsterdam waar te maken en richting te geven aan de ruimtelijke visie voor de stad is een aantal doelstellingen geformuleerd: de pijlers. Aantrekkelijker groen en water is één van de pijlers.

Aantrekkelijker groen en water

Het groen en water in en rondom de stad moet aantrekkelijker worden voor de Amsterdammer, in de wetenschap dat het gebruik ervan alleen maar toeneemt en een steeds belangrijker rol vervult voor het welzijn van de bewoners en voor bedrijven om zich hier te vestigen; groen is een belangrijke economische factor geworden. Amsterdam zal daarom investeren in de beleving en gebruiksmogelijkheden van het groen en water in en om de stad. Dit betekent onder meer het investeren in bestaande parken in de stad, het vergroten van de Hoofdgroenstructuur (HGS) en het verbeteren en meer zichtbaar maken van de waterstructuur, het op sommige plekken binnen de hgs toestaan van gebouwde recreatieve voorzieningen (ter ondersteuning van de beleving van het groen) en het verbeteren van recreatieve routes tussen groengebieden en blauwe gebieden.

In de Structuurvisie Amsterdam wordt zichtbaar waar de belangrijkste ruimtelijke ingrepen zullen plaatsvinden. De meeste ingrepen laten zich goed onderbrengen bij een aantal robuuste 'bewegingen': ruimtelijke ontwikkelingstrends, met elk zijn specifieke aanjager. Verweving van het metropolitane landschap en de stad is één van de bewegingen. Amsterdam wordt zich meer en meer bewust van zijn verbondenheid met, en zijn afhankelijkheid van het omringende landschap.

Verweving metropolitaan landschap en stad

Amsterdam wordt omgeven door een zeer divers landschap, het zogenaamde metropolitane landschap. Dit landschap dringt ver de stad in via de groene scheggen. Deze verhogen de aantrekkelijkheid van de stad, en geven Amsterdam de mogelijkheid om binnen bestaand stedelijk gebied sterk te

verdichten en toch leefbaar te blijven. De ambitie van de structuurvisie is dit geheel tot een metropolitaan landschap uit te bouwen. De Brettenzone behoort ook tot dit landschap.

Het metropolitaan landschap is één van de grote bewegingen uit de Structuurvisie. Een metropolitaan landschap is een mede op de stedelingen afgestemd landelijk gebied, waarbij de wensen van stedelingen samensmelten met het karakter van de landschappen. Metropolitaan landschap bouwt meestal voort op de nu aanwezige sterke cultuurhistorische identiteit van gebieden en gaat die versterken. Streven naar diversiteit en differentiatie is een belangrijke strategie voor het groen rondom Amsterdam. De door de natuur en geschiedenis bepaalde verschillen tussen gebieden worden verder uitgebouwd.

Uitsnede Structuurvisiekaart Amsterdam 2040 voor het plangebied

In de Structuurvisie behoort de Brettenzone tot de zogenoemde Westrand scheg. De Brettenzone richt zich op de gradiënt cultuur-natuur, waarbij in het Westerpark de nadruk meer op cultuur ligt en nabij Geuzenveld meer op natuur. Uitgangspunt voor de Brettenzone is het verbeteren van de oost-west wandel- en fietsverbindingen de stad in en uit. Zie ook paragraaf 3.6 en 4.1.

Verder bestaat de wens tot het bevaarbaar maken van de Haarlemmervaart en de koppeling van de Brettenzone aan de Tuinen van West. Betere noord-zuidverbindingen over de Haarlemmerweg vergroten de bereikbaarheid vanuit de aanliggende stadsdelen en de bereikbaarheid tussen deze woongebieden en de haven en Teleport.

In voorgaande zijn de grote ruimtelijke ontwikkelingen tot 2040 in beeld gebracht. Hieronder worden deze nader toegelicht. Dit gebeurt in hoofdzaak aan de hand van het beleid van de verschillende beleidssectoren.

Groen en water in Amsterdam

Bij de grote groengebieden is het bewaren van het eigen, cultuurhistorische karakter en het bewaken van de onderlinge variatie het uitgangspunt. De grote variatie aan snel bereikbare, karakteristieke landschappen om de stad is één van de sterkste punten waarmee Amsterdam zich profileert als groene topstad. Deze landschappen dienen optimaal ontsloten te worden voor de

recreatie, zonder dat het cultuurhistorische karakter of de natuurwaarden ervan worden aangetast. Daarbij wil Amsterdam samenwerken met alle betrokken gemeenten.

Bij de parken en de grote groengebieden moet de bereikbaarheid vanuit de stad optimaal zijn. Hierbij wordt vooral ingezet op de fiets en het openbaar vervoer. Bij alle groenelementen geldt dat een hoge kwaliteit alleen maar in stand gehouden kan worden door een uitgekiend beheer.

Windvisie 'Ruimte voor Windmolens in Amsterdam'

In de structuurvisie Amsterdam 2040 'Economisch Sterk en Duurzaam' is de ambitie opgenomen om de uitstoot van CO₂ met 500 kton per jaar te verminderen door energie op te wekken met wind. Daarvoor is ca. 400 MW aan windenergie nodig in 2040. De Windvisie Amsterdam vormt, na vaststelling door de gemeenteraad, onderdeel van het instrumentarium van de Structuurvisie (Gemeenteraad: 19 september 2012). In de Windvisie Amsterdam staat beschreven welke zoekgebieden het meest geschikt zijn voor het plaatsen van windmolens. De Brettenzone is als dergelijke locatie opgenomen.

Volkstuinparken nieuwe stijl

Om de volkstuinparken nu en in de toekomst een vanzelfsprekend onderdeel van de stad te laten uitmaken, moet de meerwaarde voor de stad aantoonbaar zijn. Gezocht wordt daarom naar creatieve oplossingen ter vergroting van de publieksfunctie en de gebruiksintensiteit van de volkstuinparken, zonder hierbij voorbij te gaan aan de typische karakteristieken van het volkstuinieren.

Dit kan bereikt worden door: het vergroten van de toegankelijkheid; het versterken van het sociaalrecreatieve medegebruik van volkstuinparken en de daar aanwezige voorzieningen; het verbreden van het aanbod van functies, voorzieningen en activiteiten voor specifieke doelgroepen; het bieden van nieuwe tuiniermogelijkheden voor nieuwe groepen tuinders; het vervullen van een voorbeeldfunctie op het gebied van natuur- en milieuvriendelijke inrichting en beheer; en samenwerken en netwerkvorming op het gebied van recreatie, welzijn, cultuur, onderwijs en sport.

Sportparken nieuwe stijl

Door sportparken niet langer als ruimtelijk groen te beschouwen, maar als vrijetijdsvoorziening, liggen er kansen om deze uit te laten groeien tot voorzieningen in de stad. De voornaamste opgave is dat de kwaliteit, uitstraling, toegankelijkheid, gastvrijheid en veiligheid van sportparken moeten verbeteren. Sportparken moeten ruimte gaan geven aan een veel gevarieerder sportaanbod, ook voor individuele en anders georganiseerde sporters, scholen, buurtinitiatieven en bedrijven. Door de toepassing van duurzame en milieuvriendelijke materialen en de toevoeging van hoogwaardig groen is de kwaliteit te verbeteren. Het is van belang de beschikbare grond voor meerdere doeleinden te benutten, bijvoorbeeld door het toevoegen van functies, het stapelen van sportvoorzieningen en het combineren of clusteren van functies verdeeld over de tijd. Door bijvoorbeeld de komst van kunstgras zijn de gebruiksmogelijkheden fors toegenomen, waardoor nieuwe kansen ontstaan. Een betere toegankelijkheid van de sportparken bevordert het

gebruik van het sportpark. Hierbij gaat het om de mate van spreiding over de stad, de afstand tot de parken, de sociale veiligheid, de ontsluiting en de aansluiting op recreatieve fiets- en wandelroutes. Maar ook om de ingang van een sportpark in de wijk.

Biodiversiteit en ecologische verbindingen

De ecologische hoofdstructuur loopt aan de westkant en de oostkant van Amsterdam. Aan de westzijde verbindt de Groene AS Amstelland en Spaarnwoude met elkaar. Het plangebied is hier onderdeel van. Om goed te functioneren moeten barrières in de ecologische structuur, zoals kruisingen met wegen, spoorlijnen en kanalen, met faunapassages en vistrappen worden opgeheven.

Amsterdam wil de ecologische structuur respecteren en in overleg met de betrokken stadsdelen en taludbeheerders verder verbeteren. Daarom zal de ecologische structuur van Amsterdam nader worden uitgewerkt in een ecologische visie, die na vaststelling door de gemeenteraad als een onderdeel van de structuurvisie zal worden beschouwd. In deze ecologische visie zal onder meer de begrenzing van de ecologische structuur concreet worden aangegeven alsmede knelpunten worden omschreven.

Hoofdgroenstructuur

Het plangebied behoort bijna in zijn geheel tot de hoofdgroenstructuur. De hoofdgroenstructuur omvat de minimaal benodigde hoeveelheid groen die Amsterdam wil borgen, bestaande uit gebieden die waardevol zijn voor de stad en de metropool, omdat zij een onmisbare functie vervullen voor groene recreatie, verbetering leefklimaat, waterhuishouding, hittedemping, verbetering luchtkwaliteit, biodiversiteit en voedselproductie. Behoud van cultuurhistorische waarden en een gevarieerd totaalaanbod aan groen zijn belangrijke aspecten.

In de Hoofdgroenstructuur zijn die gebieden opgenomen waar de functies groen en groene recreatie voorop staan. Woningbouw, werkgerelateerde functies, wegeaanleg of het vestigen van voorzieningen die verkeer aantrekken of die ten koste gaan van groen zijn hiermee niet in overeenstemming. Ingrepen die de recreatieve gebruikswaarde en/of de natuurwaarde of andere functies van het groen verhogen worden juist gestimuleerd.

Ligging van het plangebied in de hoofdgroenstructuur (bron: Structuurvisie Amsterdam 2040)

Ingrepen in de Hoofdgroenstructuur worden op inpasbaarheid beoordeeld. Hiervoor zijn per groentype beoordelingscriteria opgesteld. De groentypen zijn: curiosa, corridor, ruigtegebied of struinnatuur, stadsrandpolder, stadspark, begraafplaats, volkstuinpark of schoolwerktuin en sportpark. Het plangebied behoort grotendeels tot het groentype 'ruigtegebied of struinnatuur'. De volkstuinparken De Bretten en De Groote Braak behoren tot het groentype volkstuinpark of schoolwerktuin en sportpark Spieringhorn behoort tot het groentype sportparken. Voor de beoordelingscriteria wordt verwezen naar de Structuurvisie.

Groentypen in het plangebied (bron: Structuurvisie Amsterdam 2040)

Gedragsscode flora en fauna

De gemeente Amsterdam heeft de 'Gedragsscode voor het zorgvuldig handelen bij ruimtelijke ontwikkeling en bestendig beheer en onderhoud' vastgesteld. Deze gedragsscode is geldig vanaf 18 december 2009 tot en met 18 december 2014.

Met deze gedragsscode beschrijft de gemeente Amsterdam de voorzorgsmaatregelen die erop gericht zijn de gunstige staat van instandhouding van beschermde soorten die binnen haar gemeentegrenzen voorkomen, bij het uitvoeren van werkzaamheden te handhaven dan wel te versterken. Daarmee voldoet de gemeente Amsterdam aan de voorwaarden zoals gesteld in artikel 16c van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantsoorten Flora- en Faunawet.

De gedragsscode heeft betrekking op plannen en projecten die in opdracht van of door de gemeente Amsterdam worden voorbereid en uitgevoerd. De gedragsscode betreft:

- de voorbereiding en uitvoeren van werkzaamheden in het kader van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling;
- het uitvoeren van werkzaamheden in het kader van bestendig beheer en onderhoud.

De gedragsscode is van toepassing binnen de grenzen van de gemeente Amsterdam en het beheergebied van het Amsterdamse Bos op alle medewerkers van de gemeente Amsterdam die zelf of samen met anderen werkzaamheden uitvoeren of die daartoe opdracht geven aan derden. Deze derden verklaren bij hun werkzaamheden de Gedragsscode flora en fauna van de gemeente Amsterdam te onderschrijven en te volgen. Belangrijk bij het

gebruik en de toepassing van de gedragscode zijn de Checklijst beschermde soorten in de Gemeente Amsterdam, Handleiding Flora- en faunawet en ruimtelijke planvorming en het Soortenbeleid Gemeente Amsterdam en bijbehorende doelsoortenlijst.

Plan gemeentelijke watertaken 2010-2015

In het Plan gemeentelijke Watertaken 2010-2015 'Breed Water' staat beschreven hoe de gemeente Amsterdam invulling geeft aan haar drie watertaken:

- de inzameling en transport van stedelijk afvalwater;
- de inzameling en verwerking van afvloeiend hemelwater;
- het nemen van grondwatermaatregelen.

Doel van het plan is om aan het bevoegd gezag te verantwoorden op welke wijze de gemeente Amsterdam haar watertaken uitvoert en in hoeverre zij voldoende middelen heeft om dit in de toekomst te blijven doen. Hiermee voldoet de gemeente aan de planverplichting zoals die in de Wet milieubeheer is opgenomen. Met het plan wordt tevens ingespeeld op ontwikkelingen zoals het veranderende klimaat.

3.6 Stadsdeelbeleid

De deelraad van Nieuw-West heeft in de vergadering van 3 mei 2010 de beleidsnota's van de voormalige stadsdelen herbevestigd als te toetsen beleid.

Radiaal West O2C – Programma van Eisen

Het dagelijks bestuur van het voormalige stadsdeel Geuzenveld-Slotermeer heeft op 16 februari 2010 het Programma van Eisen Radiaal West O2C vastgesteld. Onder de projectnaam Radiaal West werken de stadsdelen West en Nieuw-West samen om de betekenis en het gebruik van de Brettenzone te vergroten door de vele potenties van het gebied en zijn omgeving te versterken, en de bereikbaarheid te verbeteren. Er wordt ingezet op versterking van natuurwaarden en het beter toegankelijk en beleefbaar maken van de natuur. In hoofdstuk 4 wordt nader ingegaan op de inhoud van het Programma van Eisen.

Horecavisie Stadsdeel Geuzenveld Slotermeer

De horecavisie Stadsdeel Geuzenveld Slotermeer is vastgesteld door de stadsdeelraad van het voormalige stadsdeel Geuzenveld Slotermeer op 5 juli 2005. De horecavisie richt zich op het investeren in en het mogelijk maken van horeca-activiteiten op de locaties binnen het stadsdeel waar horeca het best tot zijn recht komt. Voor het plangebied geldt dat bestaande horecalocaties mogen worden geconsolideerd, mits aan bestaande wet- en regelgeving wordt voldaan. Binnen sport- en recreatievoorzieningen is het toegestaan op basis van een exploitatievergunning horeca-activiteiten uit te oefenen.

Er is nieuw horecabeleid in voorbereiding voor het stadsdeel Nieuw-West. Deze is stimulerend van aard. Voor het gebied Braxhoofden en sportpark Spieringhorn zal specifiek horecabeleid worden opgenomen. Vaststelling is in

2012 voorzien. Vooruitlopend daarop zijn de te hanteren categorieën in de regels van dit plan opgenomen.

Visie op de sportparken in stadsdeel Nieuw-West 2012-2025

Op 30 mei 2012 heeft de deelraad van het stadsdeel Nieuw-West de 'Visie op de sportparken in stadsdeel Nieuw-West 2012-2025' vastgesteld. Het doel van deze Visie is om te zorgen voor een ontwikkelingskader dat, samengevat, moet leiden tot sportparken die aantrekkelijker, veiliger en beter bereikbaar zijn, beter worden gebruikt en efficiënter worden geëxploiteerd. In de visie worden de volgende hoofddoelstellingen onderscheiden:

- ontwikkelen van aantrekkelijke, veilige en klantvriendelijke sportparken, met een grote variatie aan sportieve en facilitaire voorzieningen voor gebonden en ongebonden sporters van alle leeftijden.
- realiseren van een passende, compacte omvang van accommodaties die efficiënt te onderhouden zijn en waarbij het streven is dat de sportparken daar waar mogelijk een dekkende exploitatie krijgen.

Voor de zes sportparken in Nieuw-West zijn ontwikkelingsmodellen geformuleerd. Dit betekent dat het stadsdeel zijn inspanningen voor de sportaccommodaties in grote mate concentreert op drie brede sportparklocaties en dat voor de andere drie sportparklocaties (Riekerhaven, Sloten West en Spieringhorn) andere keuzen kunnen worden gemaakt. Voor deze laatste categorie parken wil het stadsdeel zich manifesteren als faciliterende organisatie.

Sportpark Spieringhorn behoort tot deze laatste categorie sportparken. Dit sportpark moet worden ontwikkeld tot een locatie waar volop ruimte zal zijn voor bedrijfsmatige ontwikkeling van de open (groene) ruimte, voor sport- en sportgerelateerde doeleinden, en voor evenementen, van sportieve of andere aard. Uitgangspunt is dat de locatie minimaal een dekkende exploitatie krijgt. Voor verenigingen ligt een verhuisaanbod naar een breed sportpark voor de hand.

Waterplan Nieuw-West

Het stadsdeel Nieuw-West is momenteel bezig met het opstellen van een Waterplan voor het gehele grondgebied van het stadsdeel. Het stadsdeel werkt hiervoor samen met Waternet en een ingenieursbureau. De vaststelling van het Waterplan is voorzien voorjaar 2013.

Groenvisie stadsdeel Nieuw-West

In de Groenvisie van het stadsdeel Nieuw-West 'Groen in de Tuinstad 2.0 – Kansen creëren, waarde verhogen' is verwoord wat het stadsdeel de komende dertig jaar wil bereiken met het groen in Nieuw-West.

Visie

Met de blik op 2040 – het referentiepunt van de Amsterdamse *Structuurvisie* - wordt het groene raamwerk de komende jaren in stand gehouden, verbeterd én beter benut. Groen en water worden steeds belangrijker vestigingsvoorwaarden voor bewoners en ondernemers. De kwaliteit van die ruimtelijke drager van het stadsdeel is bepalend voor verdere sociale en economische waardevermeerdering van Nieuw-West.

Het doel van de Groenvisie is de tuinstad van de eenentwintigste eeuw: de Tuinstad 2.0. Waar - veel sterker dan nu het geval is - groen een relevante betekenis heeft. Een betekenis die onlosmakelijk is verbonden met de kwaliteit van een gezond stadsdeel waar mensen wonen, werken, recreëren en participeren. Als de mogelijkheden van het groen en de groenstructuur optimaal worden benut, wordt Nieuw-West uiteindelijk nog veel aantrekkelijker.

Doelen

- *Meer betekenis van groen* door optimale benutting van groen(structuren); als voorwaarde voor stedelijke ontwikkeling van het stadsdeel, als cruciaal onderdeel van het metropolitane landschap, als bron van gezondheid en welzijn, en als wezenlijk, aantrekkelijk onderdeel van een regionaal ecologisch netwerk - zowel voor de lokale bevolking als voor bewoners van de regio.
- *Hogere opbrengsten, lagere lasten* door bewoners en ondernemers te stimuleren om gezamenlijk plannen te ontwikkelen en uit te voeren.
- *Vervolmaking van het groen-blauwe netwerk* door – met in het achterhoofd de verdere verdichting - knelpunten op te heffen en ruimtelijke, recreatieve en ecologische systeemverbeteringen in het netwerk aan te brengen.
- *Een meer duurzame ontwikkeling* door onder meer verdere ontwikkeling van een volwassen bomenbestand, een krachtiger focus op klimaatvoordelen en betere benutting van mogelijkheden als warmte-koudeopslag in bodem en water.
- *Imagoverbetering* door extra aandacht en publiciteit voor de unieke Tuinstad 2.0–kwaliteiten, bijvoorbeeld door aandacht voor groene innovatie, in de vorm van symposia, een actief persbeleid en het tachtigjarig AUP feest. Te denken valt ook aan stadslandbouw, groene kenniscentra, energieopwekking en -opslag in de buitenruimte en Tuinen van West.

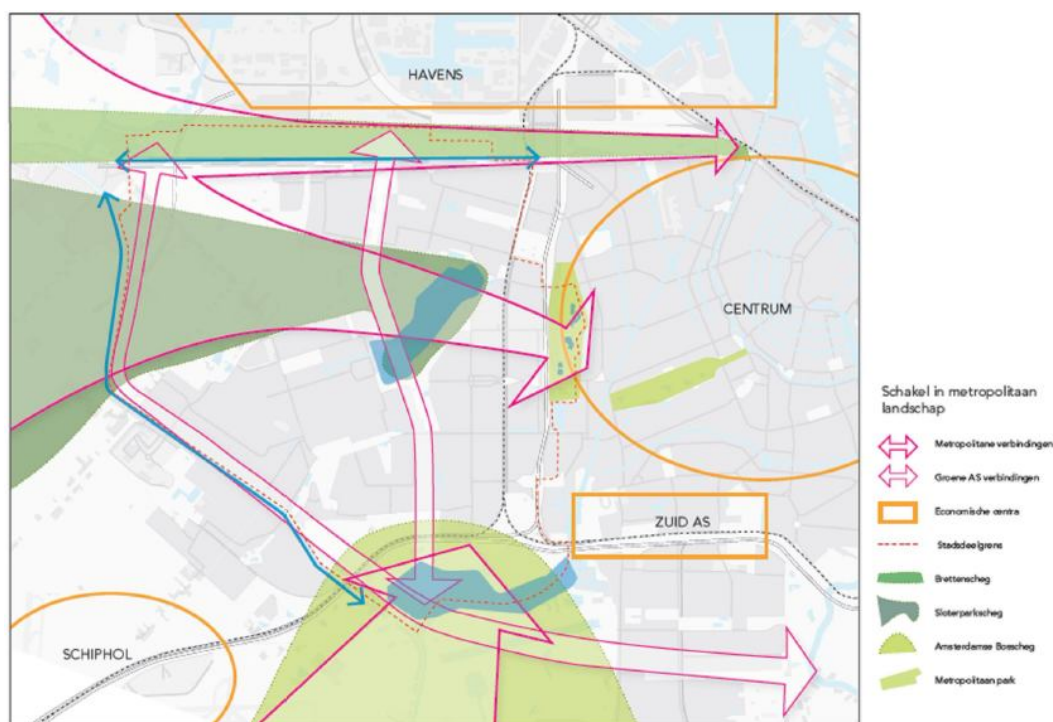
Tuinstad 2.0

Het traditionele, tuinstedelijke karakter van Nieuw-West blijft intact, maar wordt met moderne middelen aangepast aan de eisen van de tijd. Uitgangspunt bij alle ontwikkelingen blijft het belang van het groene raamwerk voor de buurten, het stadsdeel en de stad Amsterdam; dat is het fundament en het richtinggevende kader.

Het doel is al even innovatief als het oorspronkelijke ontwerp van het stadsdeel: Tuinstad 2.0 – een aantrekkelijk stadsdeel voor bewoners, ondernemers en recreanten, waar de directe verbondenheid met het groen uitnodigt tot een divers gebruik, participatie en ondernemerschap, in een veilige en stimulerende omgeving.

Brettenzone: Schakel in metropolitaan landschap; metropolitane verbinding

Nieuw-West heeft een bijzondere positie in het zogeheten metropolitane landschap van de regio Amsterdam: het verbindt het centrum van de stad met het landschap aan de westzijde, én vormt een verbindende schakel tussen de vier economische centra in de regio (Schiphol, de haven, de Zuidas en het centrum).

Schakel in metropolitaan landschap (bron: Groenvisie Stadsdeel Nieuw-West)

De Brettenzone wordt in de Groenvisie aangemerkt als één van de drie grote groengebieden in het stadsdeel die een regionaal systeem ondersteunen, dat de hele noordelijke Randstad omvat, een zogenoemde metropolitane verbinding. In samenwerking met de provincie wordt gewerkt aan verdere verbetering van de bufferzone Haarlem-Amsterdam, en de realisatie van de Groene AS, onderdeel van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). De Brettenzone maakt hier ook deel van uit.

Doelen

Voor de Brettenzone zijn met name de volgende doelen uit de Groenvisie van belang:

- Het verbeteren van de schakelpositie van het metropolitane landschap door extra aandacht voor de recreatieve en ecologische verbindingen tussen buitengebied en centrale stad.
- Aansluiten op de ambitie van de centrale stad om het metropolitane landschap verder uit te bouwen. Voorrang geven aan verdere verbetering van de aantrekkelijkheid en toegankelijkheid van de groene scheggen, waaronder de Brettenscheg.
- Verdere aanscherping van de identiteit van de drie scheggen, waaronder de Brettenscheg (Brettenzone), waar wordt ingezet op ongerepte struinnatuur.
- Afronden en versterken van de Groene AS. Aanleg van ontbrekende schakels, verbeteren van begeleidende routes, toevoegen van programma.

Bij verbindingen wordt gedacht aan een oost-west verbinding met Teleport en noord-zuid verbindingen ter hoogte van Eendrachtspark en Tuinen van West.

Duurzaamheidsagenda 2012 – 2014

De duurzaamheidsagenda van Nieuw-West is erop gericht een gezonde en leefbare omgeving voor bewoners te realiseren en te behouden. Nieuw-West sluit daarvoor aan bij Europese richtlijnen en afspraken met de Centrale Stad om CO2 uitstoot te verminderen. Energiebesparing en duurzame energieopwekking zijn daarin belangrijke pijlers.

4. RUIMTELIJK KADER

In dit hoofdstuk wordt de beoogde toekomstige situatie in het plangebied uiteengezet. Gezien de ligging en het karakter van het plangebied en de hier aanwezige kwaliteiten en kenmerken, is het ruimtelijk beleid in het plangebied gericht op behoud en versterking van de bestaande kwaliteiten:

- behoud en versterking van de landschappelijke en natuurlijke kwaliteiten;
- behoud en versterking van de recreatieve kwaliteiten.
- behoud en versterking van de cultuurhistorische waarden.

Het bestemmingsplan is daartoe hoofdzakelijk conserverend van aard.

Richtinggevend bij het behoud en versterking van de bestaande kwaliteiten is het Programma van Eisen - Radiaal West O2C. Dit programma is opgesteld door de voormalige stadsdelen Bos en Lommer, Geuzenveld-Slotermeer en Westerpark en wordt door de nieuwe stadsdelen West en Nieuw-West voortgezet. Het Programma van Eisen is een vervolg op de startnotitie Radiaal West O2C (ontspannen, ontmoeten, cultuur). De dagelijkse besturen van de voormalige stadsdelen Geuzenveld-Slotermeer, Bos en Lommer en Westerpark hebben in het voorjaar van 2009 ingestemd met deze startnotitie. Doel is het beter benutten van de ontwikkelingskansen van dit deel van Amsterdam.

Het Programma van Eisen – Radiaal West O2C is gericht op de gehele Brettenscheg, die loopt van Haarlemmerpoort tot Halfweg. Dit gebied is groter dan het plangebied van het voorliggende bestemmingsplan. Onderstaand wordt besproken welke aspecten van het programma richtinggevend zijn voor het plangebied. Daarna wordt beschreven wat het genoemde ruimtelijk beleid en het programma betekent voor de verschillende gebieden die in het plangebied kunnen worden onderscheiden.

4.1 Radiaal West O2C – Programma van Eisen

Ambities

De ambitie voor Radiaal West O2C luidt als volgt:

1. het verder uitbouwen van de unieke kwaliteiten van de zone, middels versterking van de al aanwezige gradiënt. Dat betekent voor het plangebied met name dat huidige natuur verder moet worden ontwikkeld;
2. het verder uitbuiten c.q. veilig stellen van de verbindende kwaliteiten van de zone. De zone verbindt zowel het westelijk havengebied met de zuidelijk gelegen woonwijken als het centrum van de stad met het metropolitane landschap tussen Haarlem en Amsterdam. Ambitie is de gebruikswaarde van het gebied voor de aanliggende woonwijken te vergroten;
3. het opstarten van de ontwikkeling van de zone tot een hoogwaardig en hoogstedelijk park. Een park dat richting geeft aan de toekomstige ontwikkeling van de aanliggende stedelijke gebieden en het Westelijk Havengebied.

Uitgangspunten

Om de ambities te verwezenlijken zijn de volgende uitgangspunten geformuleerd:

- het zoveel mogelijk opheffen van de fysieke barrières, zowel binnen de zone zelf als tussen de zone en haar omgeving;
- het uitbouwen van de aanwezige cultuurhistorische relictten tot een van de kernwaarden van de nieuwe Brettenscheg. Hiertoe moeten de relictten beter zichtbaar en bereikbaar worden, moet de kwaliteit ervan worden verhoogd, moeten ze beter met elkaar in verband worden gebracht en moeten ze beter worden toegelicht;
- het verder verbeteren van de ecologische waarden en verbindingen in de zone, zonebreed. Van oost naar west moet duidelijk zijn dat de natuur een van de beeldbepalende kernbegrippen van de Brettenscheg is;
- het verhogen van de attractiviteit van het sportpark en de volkstuinencomplexen in de zone, ook voor de toevallige passant;
- het toevoegen van voorzieningen die mensen veelvuldiger met elkaar in contact zullen brengen (zitgelegenheden, horecavoorzieningen, speciale kunsttoepassingen, etc.);
- de scheg als eenheid versterken.

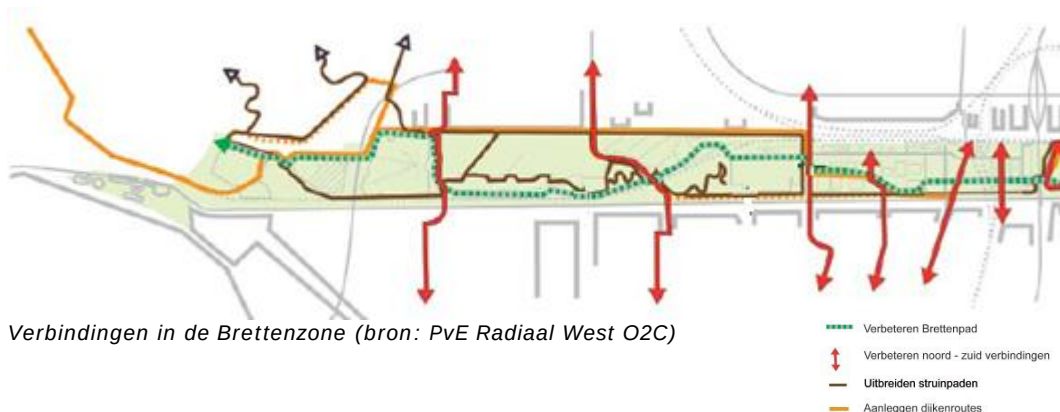
Thema's

De genoemde uitgangspunten zijn uitgewerkt in verschillende thema's. Deze zullen hieronder worden besproken.

Verbindingen

Goede paden binnen de zone en adequate verbindingen met de omgeving verhogen enerzijds de gebruikswaarde van het gebied voor de bewoners uit de directe omgeving, en versterken anderzijds de eenheid en identiteit van het gebied. Versterking van deze eenheid is een permanent punt van aandacht. Zo moeten markeringen van de diverse routes zoveel mogelijk eenduidig worden vormgegeven.

De bestaande fiets- en wandelpaden zijn recent verbeterd. Op termijn zullen deze ook worden uitgebreid. Om de eenheid binnen het gebied te benadrukken, is in 2010 al een sterke, mooie en hoogwaardige route voor fietsers, wandelaars en skaters van oost naar west gerealiseerd. Dit verbeterde Brettenpad is zoveel mogelijk vrij van barrières. Het is één van de dragers van de zone en vormt de ruggengraat van een uitgebreid systeem van langzaamverkeersroutes in de wijde omgeving van de zone. Een nieuwe fietsbrug over de Seineweg is voor de verdere verbetering van het pad nog gewenst. Naast deze belangrijke oost-west route, moeten er ook oost-west routes komen voor struiners, paarden en op termijn zelfs bootjes. Ook nieuwe

en te verbeteren verbindingen naar de woongebieden in het zuiden zijn in dit kader gewenst. Het plangebied is nu maar matig bereikbaar vanuit de omgeving. Dit komt met name door de functie en vorm van de Haarlemmerweg, de Haarlemmervaart en door de spoorlijn Amsterdam-Haarlem. Meer en betere, sociaal veilige en niet te steile brugverbindingen tussen de woonbuurten en de Brettenzone kunnen deze barrières slechten.

Ook in verband met de werkgelegenheid en recreatieve ontwikkelingen in het Westelijk Havengebied, dienen de langzaamverkeersroutes tussen de woonbuurten, de Brettenzone en het Havengebied geoptimaliseerd te worden. Het afwaarderen van de Haarlemmerweg kan daarbij een essentiële rol spelen. Voorts is de fysieke relatie van de Brettenzone met kantorenpark Teleport, als verankering van Teleport met de omgeving, van belang. Om deze te versterken zal een relatie worden gelegd tussen sportpark Spieringhorn en Teleport. Dit betekent dat een brug en een recreatief pad over het oostelijk deel van het sportpark wordt aangelegd als verbinding met Teleport. Dit wordt een onderdeel van het verbeterde Brettenpad.

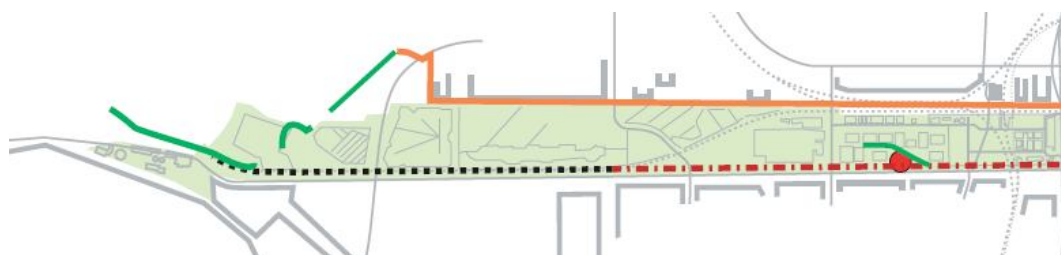
Het is van groot belang om een aaneengesloten recreatief gebied in stand te houden. Nieuwe autoverbindingen die de zone kruisen zijn daarom uitgesloten. De (groene) onderlinge verbindingen met nabij gelegen gebieden en parken als de Tuinen van West, Eendrachtspark, etc. zijn aanwezig, maar voor verbetering vatbaar.

Cultuurhistorie

Cultuurhistorie laat de oorsprong en essentie van het gebied zien en verhoogt de kwaliteit, de beleving en de identiteit. Het is een informatie- en inspiratiebron die kan leiden tot nieuwe betekenisgeving aan het landschap. Ook brengt het meer samenhang in het gebied. In de Brettenzone is veel verborgen cultuurhistorie aanwezig. Een betere zichtbaarheid en benutting ervan levert een belangrijke meerwaarde voor het gebied.

Een voorbeeld hiervan vormen de nog bestaande fragmenten van de historische IJdijken, die nu maar marginaal bijdragen aan de cultuurhistorische waarden van het gebied. Door deze dijken beter te benutten voor wandel- en fietspaden, eventueel in combinatie met extra informatiepanelen e.d., wordt ook het cultuurhistorisch besef van bezoekers vergroot.

Van huis Brittenburgh zijn geen zichtbare restanten bewaard gebleven. Dat betekent dat de herinnering aan dit buitenhuis op een andere manier (plaquette) zal moeten worden vormgegeven.

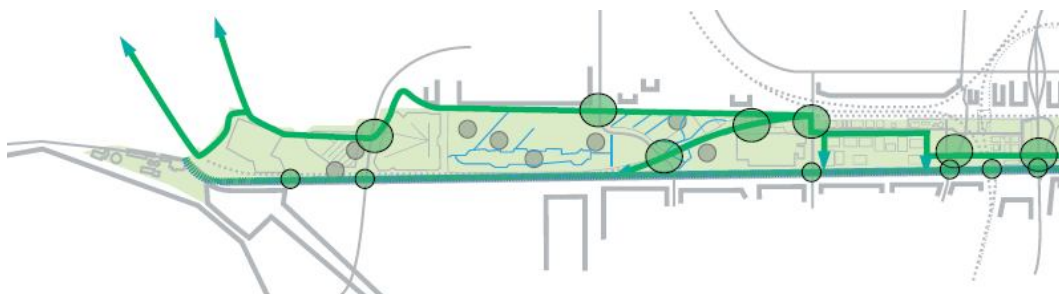
Cultuurhistorie in de Brettenzone (bron: PvE Radiaal West O2C)

Natuur en ecologie

Natuur en ecologie zijn naast cultuur de belangrijkste beelddragende elementen van de Brettenzone. Versterkingen van de natuurlijke en ecologische waarden moeten zich vooral richten op het verbeteren van de verbindingen. Geïsoleerde natuurgebiedjes zijn niet levenskrachtig. Op korte termijn gaat het vooral om het verbeteren van bestaande ecologische routes. Het doel van de verbeterde ecologische verbeteringen is om de blokkades tussen de verschillende gebieden te doorbreken. Gezien het karakter van het gebied richt zich dat op nat/droge verbindingen: waterlopen en oevers, waarbij de noordoever van de Haarlemmervaart de belangrijkste drager is. Ook moeten bestaande barrières in de ecologische verbindingen aan de noordzijde van de zone geslecht worden.

Voorts is een deel van het plangebied onderdeel van de Groene AS, de ecologische en recreatieve verbinding tussen Amstelland en Spaarnwoude. De Lange Bretten en de Kluut zijn sleutellocaties in deze verbinding. De AS, en daarmee de Brettenzone, is ook een belangrijke drager in de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). In het kader van de AS en de EHS is het wenselijk om ook een nat/droge ecologische verbinding te realiseren tussen de Kluut en De Lange Bretten en het Geuzenbos en Havens West via de oevers van Zijkanaal F.

Tenslotte is het watersysteem een van de dragers van de ecologische infrastructuur. Hier dient zorgvuldig mee om te worden gegaan. De huidige verschillen en waterpeilen beheersystemen moeten zoveel mogelijk worden gerespecteerd.

Natuur en ecologie in de Brettenzone (bron: PvE Radiaal West O2C)

- Opheffen knelpunten
- Paddenpoel realiseren
- Te verbreden watergang

Recreatie

Het recreatief vermogen van het gebied is groot en moet nog meer benut worden. Dit moet echter wel passen bij het karakter van de verschillende onderdelen van de zone. Recreatieve voorzieningen moeten ondergeschikt zijn aan de natuur en natuurbeleving en moeten daarom aan de randen van het gebied gerealiseerd moeten worden.

▪ Volkstuinen

De recreatieve waarde van de volkstuinparken in het gebied zal aanzienlijk kunnen toenemen door verbreding van de publieksfunctie en intensivering van het gebruik in harmonie met het typische karakter van het volkstuinieren. Hiertoe wordt een aantal doorgaande voetpaden door de parken geleid. Ook wordt bekeken of een betere verbinding met het landschap kan worden

bereikt door de toegankelijkheid van de parken te vergroten en daarmee het recreatief medegebruik te bevorderen.

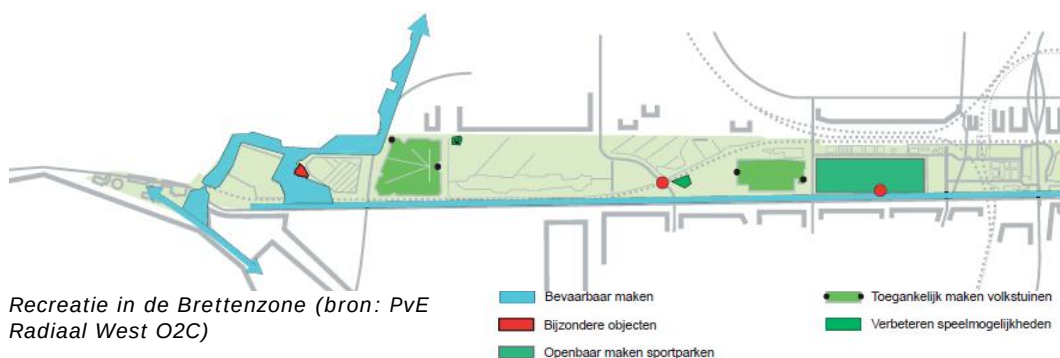
▪ Sport

Sport vormt ook een belangrijk recreatieonderdeel in de zone. Sportpark Spieringhorn moet in de toekomst worden heringericht en een meer open karakter krijgen. Omvorming naar een meer multifunctioneel buitensportcentrum ligt in de rede. Te denken valt aan het toevoegen van nieuwe vormen van sport en medegebruik door bedrijven en scholen. Voorts is voor de ontwikkeling van sportpark Spieringhorn het beleid uit de 'Visie op de sportparken' relevant. Volgens deze visie moet dit sportpark worden ontwikkeld tot een locatie waar volop ruimte zal zijn voor bedrijfsmatige ontwikkeling van de open (groene) ruimte, voor sport- en sportgerelateerde doeleinden, en voor evenementen, van sportieve of andere aard.

De openbare ruimte in het gebied leent zich daarnaast goed voor ongebonden vormen van sport. Voorbeelden hiervan zijn hardloop- ruiter- en skeelerroutes en outdoor fitnessstoestellen.

▪ Waterrecreatie

De Haarlemmervaart moet ontwikkeld worden in een driedubbelfunctie. De noordelijke oever is zowel een belangrijke ecologische verbinding als een van de meest aansprekende cultuurhistorische relictten in het gebied. Maar in potentie is de vaart ook een aantrekkelijke vaarroute tussen het centrum van de stad en Halfweg. Via de Groote Braak en een doorbraak in de Spaarnwouderdijk en het Zijkanaal F kan in de toekomst zelfs de ringvaart Haarlemmermeer bereikt worden. Het bevaarbaar maken van de Haarlemmervaart houdt in dat op termijn alle bruggen minimaal tot een doorvaarbare hoogte van 1,5 meter verhoogd zullen moeten worden.

Kunst en cultuur

Op diverse plekken in de zone staan op dit moment al kunstwerken. Kunst brengt een belangrijke meerwaarde in het ruimtelijke ordeningsproces. Door kunst te gebruiken, kan de unieke combinatie van cultuurhistorie, erfgoed, landschap en natuur benadrukt worden. Hiermee krijgt het gebied een duidelijke en eigen identiteit en is het voor bezoekers meer herkenbaar. Daarbij kan participatie van (wijk)bewoners bij de ontwikkeling van kunst het draagvlak vergroten en de kunst toegankelijker maken voor een breder publiek. Er wordt een kunstenplan voor de zone opgesteld, waarin deze doelstellingen tot uitdrukking gebracht worden in de vorm van concrete en

uitvoerbare kunsttoepassingen. Het plan biedt een mooie kans om de identiteit en de aantrekkelijkheid van het gebied verder te versterken.

Voor kunst en cultuur is de relatie met de woonwijken en het Havengebied van essentieel belang. In de directe omgeving van de zone zijn veel voorzieningen te vinden die kunnen aansluiten bij de programmering van de zone. Duidelijke routes en verwijzingen naar deze voorzieningen verhogen de recreatieve waarde van het totale gebied en maken de band tussen de zone en de omgeving sterker.

4.2 Toekomstige situatie deelgebieden

Het plangebied kan onderverdeeld worden in zeven deelgebieden: Braxhoofden (1), De Kluut (2), Volkstuinenpark De Groote Braak (3), De Lange Bretten (4), Volkstuinenpark De Bretten (5), Haarlemmerweg (6) en Sportpark Spieringhorn (7). In bijgaande figuur is de ligging en begrenzing van de deelgebieden weergegeven. Onderstaand wordt de toekomstige situatie in de deelgebieden beschreven en wordt aangegeven hoe dit in het voorliggende bestemmingsplan is vertaald. Uitgangspunt hierbij is het behoud en de versterking van de bestaande kwaliteiten en het Programma van Eisen Radiaal West – O2C.

De ligging en begrenzing van de zeven deelgebieden

1. Braxhoofden

Het deelgebied Braxhoofden omvat het perceel Dubbele Buurt 64 dat is gelegen in het natuurgebied De Kluut, aan de plas de Groote Braak, direct nabij Halfweg. Op dit perceel staan onder andere een boerderijgebouw dat wordt bewoond. Tevens zijn een aantal opstallen/bijgebouwen aanwezig die ook bewoond worden. Dit gebruik zal worden beëindigd omdat dit niet wenselijk wordt geacht. Hiervoor zijn door het stadsdeel procedures gestart.

Braxhoofden biedt goede mogelijkheden om zich te ontwikkelen tot recreatief punt, al dan niet aangevuld met horeca en natuureducatieve activiteiten. Gezien de ligging aan de rand van het gebied is de locatie daar geschikt voor. Een dergelijk punt versterkt de recreatieve waarden van de Brettenzone, zonder afbreuk te doen aan de groene kernkwaliteiten van dit gebied. Indien gewenst, kan hierbij ook een dienstwoning gerealiseerd worden. Het groene karakter van het gebied, de ligging in de Hoofdgroenstructuur en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), maken verdere bebouwing van het perceel niet wenselijk. De voorgestane ontwikkeling zal daarom zijn beslag moeten krijgen binnen de bestaande bebouwingsoppervlakte. Deze wordt hiervoor voldoende geacht. Eventuele sloop van bebouwing en nieuwbouw is dan mogelijk, zolang de oppervlakte maar niet toeneemt.

Omdat het deelgebied Braxhoofden thans wordt gebruikt voor de woonfunctie en het plan om dit perceel te ontwikkelen tot recreatief punt nog niet geheel is uitgekristalliseerd, wordt het perceel bestemd voor wonen, waarbij geen uitbreiding van de bebouwing mogelijk is. Een conserverende bestemming dus. De mogelijkheid om het perceel te ontwikkelen tot recreatief punt krijgt zijn beslag in de vorm van een wijzigingsbevoegdheid onder voorwaarden. Hiermee kan de bestemming snel gewijzigd worden als de planvorming is uitgekristalliseerd. Voorwaarden voor de wijziging zijn onder meer dat:

- de oppervlakte aan bebouwing niet mag toenemen;
- de bouwhoogte niet meer mag bedragen dan de hoogste bestaande bouwhoogte;
- er maximaal 1 dienstwoning met een maximale inhoud van 600 m³ is toegestaan;
- er sprake is van een zorgvuldige inpassing van de functie en bebouwing (indien sprake is van herbouw) in het gebied, uit het oogpunt van stedenbouw, landschap en natuur;
- de ontwikkeling geen significante negatieve effecten mag hebben op de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS;
- de ontwikkeling geen onevenredige verkeerstoename veroorzaakt op nabij gelegen wegen en paden, waarbij geldt dat het perceel zelf niet rechtstreeks voor gemotoriseerd verkeer toegankelijk is (uitgezonderd verkeer ten behoeve van het beheer);
- er voorzien wordt in een adequate oplossing voor de parkeerbehoefte die de ontwikkeling met zich meebrengt;
- het woon- en leefklimaat in de directe omgeving door de ontwikkeling niet onevenredig wordt aangetast;
- er voldaan moet worden aan diverse milieu wet- en regelgeving.
- de Technische Advies Commissie Hoofdgroenstructuur over de wijziging moet hebben geadviseerd.

In het bestemmingsplan is, vanwege de ligging van het perceel Braxhoofden in de EHS, ook een wijzigingbevoegdheid opgenomen om de bestemming van het perceel geheel of gedeeltelijk te wijzigen in de bestemming Natuur. Hiervoor gelden als voorwaarden dat het perceel moet zijn verworven of ontpacht ten behoeve van natuurontwikkeling of dat een overeenkomst moet zijn gesloten voor particulier natuurbeheer. Met deze wijzigingsbevoegdheid is het mogelijk om delen van de gronden die niet benodigd zijn voor de ontwikkeling van een recreatief punt om te zetten naar een natuurfunctie, of als de recreatieve ontwikkeling helemaal niet van de grond komt, het perceel in zijn geheel te ontwikkelen tot natuurterrein.

2+4. De Kluut en De Lange Bretten

In de deelgebieden De Kluut en De Lange Bretten is het beleid primair gericht op het behoud en versterking van de natuurwaarden. Hiertoe zullen deze deelgebieden conserverend worden bestemd. Dat betekent dat deze gebieden grotendeels worden voorzien van de bestemming Natuur. Bestaande oppervlaktewateren met een aanzienlijke omvang krijgen de bestemming Water. Het gaat dan met name om de Groote Braak en de Haarlemmervaart. Deze bestemmingen maken het mogelijk om het bestaande groene karakter te handhaven en de bestaande natuurwaarden te behouden en verder te ontwikkelen. Op deze wijze kan het gebied zich ook verder ontwikkelen tot ruigtegebied en struinnatuur, zoals in de Structuurvisie wordt voorgestaan.

Ook doet deze bestemming recht aan de EHS status die deze gebieden hebben en hun betekenis voor de Groene AS.

De bestemmingen Natuur en Water maken het mogelijk om bestaande ecologische verbindingen in het gebied te verbeteren en nieuwe tot stand te brengen. Dit kunnen zowel natte als droge verbindingen zijn. Daarnaast kunnen bestaande watersystemen en –structuren in stand worden gehouden.

Het beleid in De Kluut en de Lange Bretten is tevens gericht op het behoud en versterking van de cultuurhistorische waarden. De bestemmingen Natuur en Water maken dit ook mogelijk. Cultuurhistorische elementen, zoals de Haarlemmervaart of de oude spoordijk kunnen beter zichtbaar worden gemaakt of worden benut. Hiervoor is het onder andere mogelijk om kleine bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zoals informatiepanelen of plaquettes te plaatsen.

Ter bescherming van de natuur- en cultuurhistorische waarden kennen de bestemmingen Natuur en Water een omgevingsvergunningenstelsel voor het uitvoeren van diverse werken en werkzaamheden, zoals afgraven, het aanleggen van paden, oeverbeschoeiing, etc.

Tot slot is het beleid in De Kluut en de Lange Bretten gericht op het behoud en versterking van de recreatieve kwaliteiten. Daartoe is binnen de bestemming Natuur en Water extensief recreatief medegebruik zoals wandelen, fietsen en varen mogelijk. Bestaande paden hiervoor kunnen binnen de bestemming Natuur worden behouden of worden verbeterd. Ook is de aanleg van nieuwe paden mogelijk. Binnen de bestemming Water behoort het tot de mogelijkheden om de Haarlemmervaart bevaarbaar te maken, bruggen te verhogen of eventueel nieuwe bruggen aan te leggen ter verbetering van de verbindingen met de zuidelijk gelegen woongebieden. De twee bestaande speelplekken in de Lange Bretten, bij Daveren en de Australiëhavenweg, zijn positief bestemd middels een aparte aanduiding. Dit omdat dit een intensievere vorm van recreatie betreft met een duidelijk ruimtebeslag. De positieve bestemming maakt het mogelijk om de speelplekken te behouden en eventueel te verbeteren. Mochten de speelplekken ooit opgeheven worden, dan kan zonder planwijziging de natuur deze locaties herveroveren.

Nieuwe stedelijke ontwikkelingen worden in De Kluut en de Lange Bretten niet mogelijk gemaakt. Wel is er in het gebied één bestaande stedelijke functie aanwezig: de kwekerij annex papierpotproductiebedrijf aan de Seineweg. Deze dient positief bestemd te worden omdat er geen zicht is op beëindiging van deze functie. Het bedrijfsperceel wordt daartoe op maat bestemd middels de bestemming Bedrijf en een specifieke aanduiding. Hierdoor kan zich hier geen ander bedrijf vestigen. Tevens is uitbreiding van het perceel niet mogelijk. Gebouwen zijn alleen binnen het bouwvlak mogelijk. Dit bouwvlak mag voor 64% worden bebouwd.

Naar aanleiding van een inspraakreactie van de eigenaar van het bedrijf heeft overleg plaatsgevonden tussen het stadsdeel en de eigenaar. Het resultaat daarvan is dat de illegale romneyloodsen op het terrein verwijderd worden.

Daarnaast is gestart met een opruimactie van het terrein, waardoor onder meer het grote Groen-regiokantoor dat hier aanwezig was is verwijderd. Na verwijdering van de romneyloodsen en het Groen-regiokantoor resteert binnen het bouwvlak 15.636 m^2 (kassen) + 122 m^2 (kapschuur) = 15.758 m^2 aan bebouwing. Het stadsdeel is bereid de 'uitbouw' (thans 71 m^2) aan de voorzijde te legaliseren en een vergroting daarvan toe te staan tot 150 m^2 ten behoeve van productiegebonden detailhandel (zie onder). Hiervoor is het bouwvlak vergroot. Na vergroting heeft het bouwvlak een oppervlakte van 25.159 m^2 . Bij een bebouwingspercentage van 64% betekent dit dat 16.102 m^2 van dit bouwvlak bebouwd kan worden. Dit is ruimschoots toereikend voor de bestaande bebouwing binnen het bouwvlak en de uitbreiding aan de voorzijde tot 150 m^2 , welke in totaal 15908 m^2 beslaat. Er is zelfs nog ruimte voor beperkte uitbreiding.

Op het perceel is ook productiegebonden detailhandel toegestaan. Het bij de kwekerij realiseren van productiegebonden detailhandel (landwinkel) past binnen de doelstelling uit de Detailhandelsvisie dat het stadsdeel streeft naar een winkelbestand met kwaliteit en diversiteit. Groenten en fruit 'direct van het land' worden namelijk niet tot nauwelijks elders verkocht binnen het stadsdeel. Deze detailhandelsfunctie kan worden aangemerkt als een solitaire buurtwinkel. Volgens de Detailhandelsvisie kan de vestiging van nieuwe solitaire buurtwinkels worden toegestaan, mits de winkel een maximale winkelvloeroppervlakte heeft van 150 m^2 , de afstand tot een nabij gelegen winkelgebied minimaal 500 meter bedraagt en de winkel een buurt- en/of wijkfunctie heeft. Aan deze voorwaarden wordt in dit geval voldaan. De afstand tot het dichtstbijzijnde winkelgebied bedraagt meer dan 500 meter en de winkel zal nooit meer dan een wijkfunctie gaan vervullen. In de regels is vastgelegd dat de winkelvloeroppervlakte aan productiegebonden detailhandel niet meer dan 150 m^2 mag bedragen. De productiegebonden detailhandel is alleen toegestaan in de 'uitbouw' aan de voorzijde van het bedrijfsgebouw. Deze mag daarvoor worden uitgebreid in noordelijke richting, tot een maximale oppervlakte van 150 m^2 , en is daarvoor specifiek aangeduid middels de aanduiding 'specifieke vorm van detailhandel – productiegebonden detailhandel'.

3+5. Volkstuinenpark De Groote Braak en Volkstuinenpark De Bretten

De Volkstuinparken De Groote Braak en De Bretten zijn bedoeld voor dagrecreatie, met onderhoud van sier- en groentetuinen als dagelijkse bezigheid. Voor de Volkstuinparken De Groote Braak en De Bretten is het beleid gericht op instandhouding van de bestaande situatie. De parken zullen daartoe worden bestemd conform het bestaande gebruik, conserverend dus. Dit houdt in dat de parken de bestemming Recreatie krijgen. Binnen deze bestemming kunnen de parken worden behouden, onderhouden en kan de kwaliteit verder worden verbeterd. De bestemming maakt het tevens mogelijk om de publieksfunctie van de parken te verbreden, bijvoorbeeld middels de aanleg van doorgaande voetpaden door de parken. De parken kunnen zo een meer openbaar karakter krijgen.

Vanwege de ligging in de Hoofdgroenstructuur dienen de bebouwing en verharding op het park ondergeschikt te blijven aan de groenfunctie. Dit betekent dat per tuin slechts één tuinhuis is toegestaan met een oppervlakte van maximaal 40 m^2 . Daarnaast is per park een beperkte oppervlakte aan

verenigingsgebouwen toegestaan. Deze gebouwen kunnen dienst doen voor centrale voorzieningen, zoals sanitaire voorzieningen. Op de parken zijn naast de volkstuinen zelf ook bijbehorende voorzieningen toegestaan, zoals groenvoorzieningen, paden, parkeervoorzieningen, speelvoorzieningen en water.

6. Haarlemmerweg

Aan de zuidzijde van het plangebied ligt de Haarlemmerweg. Deze weg vormt een barrière om het plangebied te bereiken. Ook vormt de weg een belemmering voor het maken van ontsluitingen vanuit de woonwijken naar de Brettenzone en vice versa. Een oplossing hiervoor kan de afwaardering van de Haarlemmerweg zijn. De haalbaarheid daarvan zal echter nog onderzocht moeten worden. Omdat het stadsdeel Nieuw-West niet de beheerder van de weg is, ligt dit voor een groot deel buiten de invloedssfeer van het stadsdeel. Het voorgaande betekent dat de Haarlemmerweg in het bestemmingsplan conform de bestaande situatie bestemd zal worden. Evenals andere wegen in het plangebied krijgt de weg hiertoe de bestemming Verkeer. De bestaande verkeersfunctie van de weg kan zo worden voortgezet.

De bestemming Verkeer regelt echter niets over de exacte inrichting van de weg. Binnen de bestemming zijn zowel wegen, paden, bermen als water toegestaan. Herinrichting van de weg is daardoor binnen de bestemming mogelijk. De bestemming biedt op dit punt dus de nodige flexibiliteit. Hierdoor is een eventuele afwaardering van de weg en een daarmee gepaard gaande herinrichting op grond van het bestemmingsplan mogelijk.

Doorslaggevend voor de afwaardering is echter niet het bestemmingsplan, maar zijn de verkeersbesluiten die hiervoor genomen moeten worden. Het bestemmingsplan heeft hier geen invloed op.

Indien de Haarlemmerweg ook in de toekomst ongewijzigd gehandhaafd blijft, dan zouden de noord-zuid verbindingen naar de woonwijken ook kunnen worden verbeterd door ook bruggen voor langzaam verkeer over de weg te realiseren. Het bestemmingsplan houdt deze mogelijkheid open.

Barrières voor flora- en fauna kunnen worden geslecht door de aanleg van (ondergrondse) faunapassages. Hiermee kunnen doorgaande ecologische verbindingen gerealiseerd worden, waarmee de natuurlijke waarden van de Brettenzone en omliggende gebieden versterkt worden. Binnen de bestemming verkeer zijn dergelijke passages mogelijk.

7. Sportpark Spieringhorn

Sportpark Spieringhorn is gelegen aan de oostzijde van het plangebied. Voor de ontwikkeling van het sportpark is het beleid uit de recent door het stadsdeel vastgestelde visie "Sportparken voor iedereen. Visie op de sportparken in stadsdeel Nieuw-West 2012-2025" richtinggevend. Deze visie geeft als doelen aan:

- optimaliseren van de sportparticipatie;
- sport moet een ondernemende activiteit worden;
- vitaliseren sportverenigingen;
- intensiveren van de sportparken Sloten, Ookmeer en De Eendracht.

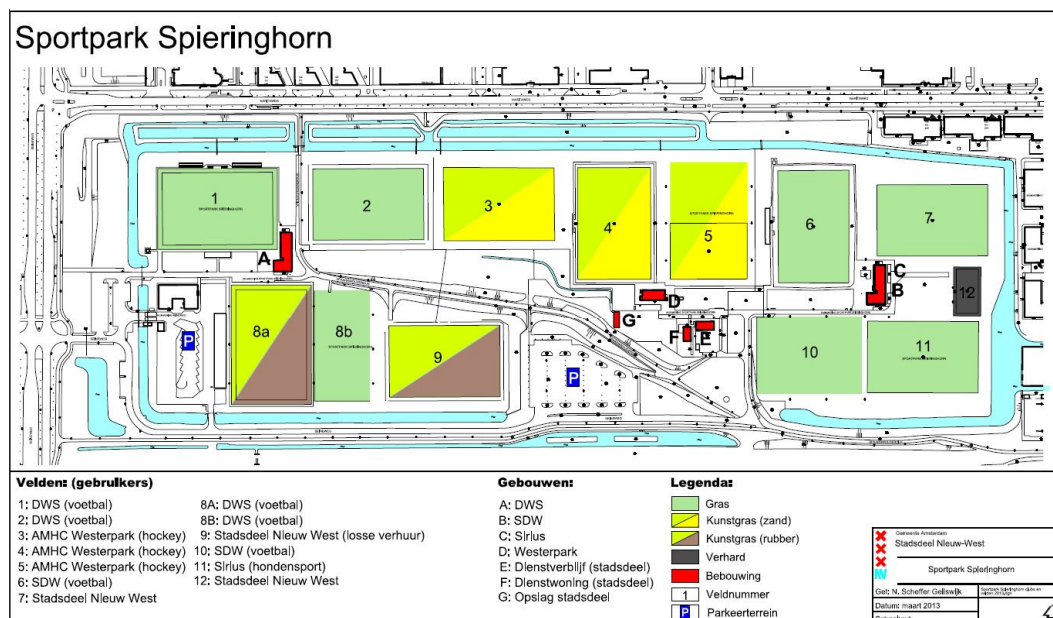
Onderscheidende sportparken

In de visie is uit een oogpunt van kosten voor beheer en onderhoud van de sportparken als uitgangspunt gekozen het aantal sportparken voor sportverenigingen (breedtesport) te beperken. Concentratie van sportverenigingen op minder sportparken zal leiden tot een intensiever gebruik; dit levert een bijdrage aan meer levendigheid, sociale veiligheid en sociale controle en een potentieel rendabeler exploitatie van faciliteiten. Op grond hiervan is voor de volgende indeling gekozen van de sportparken:

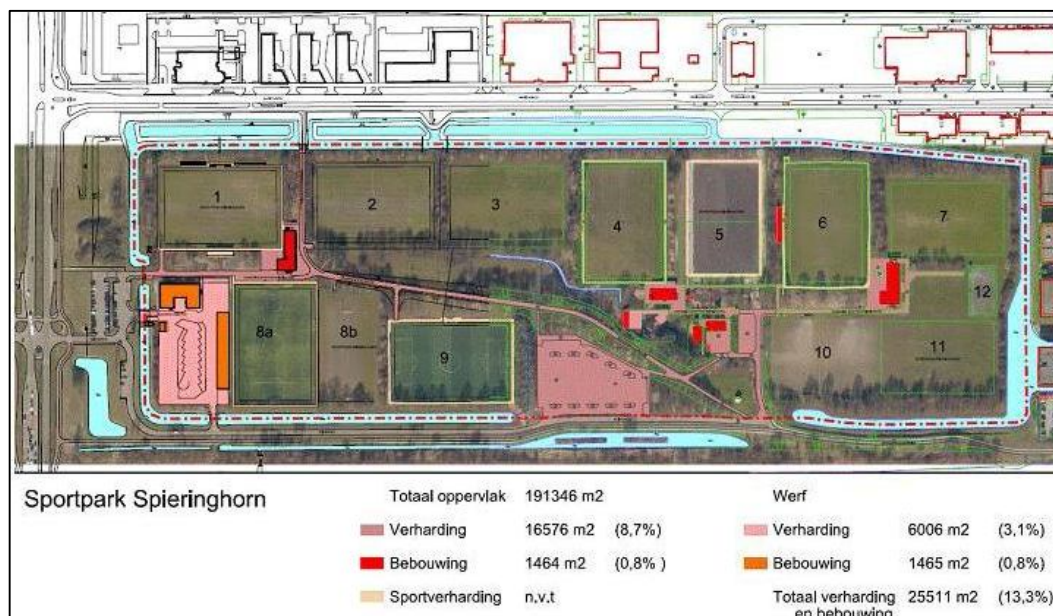
- drie Sportparken voor de breedtesport (breed aanbod en groot aantal verenigingen en vestiging van sportbedrijven) sportparken Ookmeer, De Eendracht en Sloten
- drie sportparken voor vestiging van sportbedrijven en eventuele andere functies. Hiertoe behoort naast het sportpark Sloten-West en Riekerhaven het sportpark Spieringhorn.

Huidige functies en aanwezige bebouwing en verharding

Hieronder is in kaart gebracht de huidige functies en de in het gebied aanwezige verharding en bebouwing.

Huidige gebruikers en soorten velden Sportpark Spieringhorn

Aanwezige verharding en bebouwing

Toekomstvisie op Spieringhorn

Dit sportpark moet worden ontwikkeld tot een locatie waar volop ruimte zal zijn voor bedrijfsmatige ontwikkeling van de open (groene) ruimte, voor sport- en sportgerelateerde doeleinden. De meeste gebouwen van de sportverenigingen zijn in slechte staat en zijn toe aan vernieuwing. Vernieuwing en/of renovatie/ uitbreiding van bebouwing zal afhankelijk zijn van de benodigde ruimtevraag van sportverenigingen/bedrijven en het beschikbare budget. Bij nieuwbouw zal de gemeente/stadsdeel zich inzetten op clustering van bebouwing en benutten van mogelijkheden tot het combineren van functies in het belang van een efficiënte exploitatie. Opdracht voor het bestemmingsplan is de benodigde verharding en bebouwing voor de komende 10 jaar te faciliteren. Het uitsluitend bestemmen van de bestaande verharding en bebouwing, het conserverend bestemmen, is ongewenst. Dit betekent dat voor elke uitbreiding eerst een langdurige procedure noodzakelijk is. Dit schrikt initiatieven af en remt de ontwikkeling.

In dit bestemmingsplan is gekozen voor een opzet waarbij er voor de markt duidelijkheid is over de toegestane verharding en bebouwing. De ligging nabij Teleport en station Sloterdijk maakt de locatie geschikt om zich te ontwikkelen voor de exploitatie van bedrijfsmatige sportvoorzieningen. Voorts is het sportpark als onderdeel voor de Bretten een aantrekkelijk openbaar gebied voor recreatieve doelen: fiets-, wandel-, skate en hardlooproute.

- Nieuwe sporten

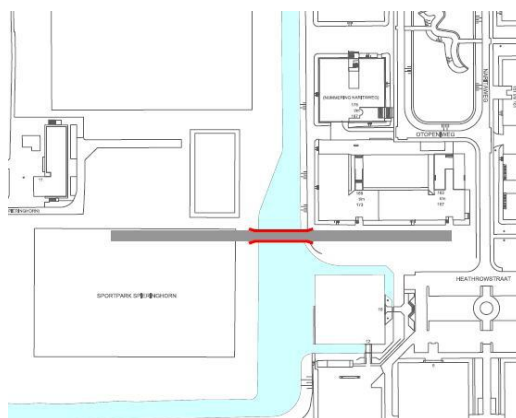
Het sportpark zal ruimte bieden voor nieuwe sporten. De trend is meer ruimte voor ongebonden sporten, en traditionele sporten, zoals voetbal zullen deels plaatsmaken voor nieuwe sporten. De vraag is vooral te verwachten voor de sporten hockey en tennis. Ook dienen zich nieuwe spelwijzen aan, zoals het "5 tegen 5-voetbal". Nieuwe sporten stellen nieuwe eisen aan de ruimtelijke inrichting. Er zal gezorgd moeten worden voor openbaar toegankelijke sportaccommodaties/-faciliteiten t.b.v. ongebonden sporters. Er is een toenemende vraag naar kunstgrasvelden (met verlichting). Uit oogpunt van efficiency en doorrekening van kosten naar verenigingen hebben geclusterde sportverzamelgebouwen de voorkeur.

Sport wordt in toenemende mate gezien als 'business'. Om als overheid de markt te kunnen faciliteren is er behoefte aan flexibiliteit. Afhankelijk van de door de markt gekozen typen sport zal er ingespeeld moeten worden op de behoefte aan extra parkeer- en/of bebouwingmogelijkheden (mogelijk ook voor aan sport gerelateerde functies).

- Recreatie

Het sportpark Spieringhorn vormt vanuit Westerpark de entree tot de Bretten. De aanleg van paden en een doorgaande fietsroute ontsluit het recreatieve gebied van de Brettenzone naar Halfweg en het recreatiegebied Spaarnwoude. Er zijn mogelijkheden voor verbetering van de fysieke verbindingen met Teleport.

De relatie tussen Teleport en de Brettenzone kan worden versterkt door het aanleggen van een fiets-, wandel-, skate en hardlooprouten. Hierdoor kan het park een meer open karakter krijgen. Hiervoor zullen een brug en een recreatief pad over het oostelijk deel van het sportpark worden aangelegd als verbinding met Teleport. Ook is het denkbaar dat Spieringhorn bij het binnenhalen van een groot sportevenement een rol kan spelen.

Aansluiting sportpark - Teleport

Nieuwe sporten en herinrichting van het sportpark zullen mogelijk leiden tot het aanleggen van nieuwe paden over het sportpark, waardoor verbindingen met de omgeving kunnen worden verbeterd.

- Ontwikkelingsrichting van sport in het groen

In het bestemmingsplan krijgt Sportpark Spieringhorn de bestemming Sport. Rekening houdend met de kwaliteiten van het gebied dient voor een goede ruimtelijke inrichting een balans te worden gevonden tussen het bieden van ontwikkelingsmogelijkheden voor de vestiging sportbedrijven met de daarbij behorende bebouwing en verharding enerzijds en anderzijds het behoud van de openheid van het gebied ten behoeve van groenbeleving, natuur, ecologie en archeologische waarden.

Voor de bedrijfsmatige ontwikkeling van het sportpark zullen marktpartijen moeten worden uitgenodigd tot het (maatschappelijk) ondernemen. Ondernemers willen daarvoor zekerheid over de inpasbaarheid van de mogelijke sportfuncties en de mogelijkheden tot verharding en bebouwing. Dit betekent dat het bestemmingsplan voldoende mogelijkheden moet bieden voor de bedrijfsmatige sportontwikkelingen.

Het sportpark binnen de Hoofdgroenstructuur van Amsterdam stelt bijzondere eisen aan het behoud en ontwikkeling van de landschappelijke en groenkwaliteiten van het gebied. In de toelichting van dit bestemmingsplan zijn deze kwaliteiten in beeld gebracht. Aan de hand van onderscheidende kwaliteiten is het sportpark in te delen in een aantal verhardings-/bebouwingszones.

- Verhardings-/bebouwingszones

Deze zones zijn onderscheiden op grond van de aanwezige landschappelijke waarde, de mogelijkheden voor sportontwikkeling en de daarbij benodigde bebouwing (kleedkamers, tribunes, opslag e.d.), Spaarndammerdijkzone (cultuur erfgoed) en de concentratiegebieden voor de bestaande sportbebouwing/verharding en nieuwe ontwikkelingen met bijbehorende verharding/bebouwing. De zones geven de gewenste richting aan voor de mogelijkheden tot verharding en bebouwing. Tevens is aangegeven op welke wijze de te onderscheiden gebieden worden verwerkt in de bestemmingen die worden opgenomen in de regels of verbeelding

Toelichting op inhoud en verbeelding van de zones:

1. De ecologische verbindingzones: Dit is de zone die het sportpark omringt en waarin geen nieuwbouw is toegestaan. Indien de bestaande bebouwing/verharding aan vervanging toe is dient deze bij voorkeur in een andere zone te worden ondergebracht. Uitbreiding en nieuwe bebouwing/verharding is binnen dit gebied niet toegestaan.

bestemming	Bestaande verharding / bebouwing (m2 / %)	Nieuwe verharding bebouwing (m2 / %)
Groen/water/natuur	0	0

2. De groene zone: Dit is de zone waarbinnen zich de sportvelden bevinden en de benodigde wegen en paden voor het bereiken van de sportvelden en de bij de sportvelden benodigde bebouwing, zoals kleedkamers, tribunes, opslag van sportmaterialen e.d._ Omwille van de afstand tot de velden en het goed functioneren van de sportfuncties dienen deze voorzieningen in de nabijheid van de sportvelden te worden gesitueerd. Het gaat hier om de bestaande verharding/bebouwing, maar ook voor het bieden uitbreidingsmogelijkheden en vestiging van bebouwing voor nieuwe sportfuncties, zoals kleedruimten (voorzover het niet haalbaar is gebruik te maken van sportverzamelgebouwen), tribunes en opslag van speelbenodigdheden. In dit gebied moet rekening worden gehouden met een geringe toename van de verharding/bebouwing.

bestemming	Bestaande verharding / bebouwing (m2 / %)	Mogelijke toename verharding / bebouwing (m2 / %)	Bestaande en mogelijke toename beb/verharding in absolute meters
Sport, zonder bouwvlak	3,6% van vlak 2,8% van totaal	4% van vlak 3,1% van totaal	Bestaand 5292 m2 Toename 594 m2

3. Spaarndammerdijkzone (cultuur erfgoed): Dit een gebied waar de inrichting met respect voor de dijk dient te geschieden. Op dit dijkgebied mag niet worden gebouwd. Op de dijk is wel verharding mogelijk voor fiets/wandelpaden
4. De rode zones met clustering van bebouwings-/verhardings-mogelijkheden:
Binnen het deelgebied van het sportpark zijn er vier verhardings-/bebouwingsclusters aangegeven. Een cluster aan de oostzijde (cluster van verenigingsgebouwen), een cluster van het huidige parkeerterrein in het midden van het sportpark, een cluster van de huidige gemeentewerf met bijbehorende verharding met bebouwing en opslag voor het afval en inzamelpunt en een cluster aan de westzijde voor verenigingsgebouwen. De keuze voor deze bebouwingsclusters voor de bouwlocaties is genomen door rekening te houden met:

- *bestaande verhardings-/bebouwingsclusters*

Bij de keuze van de zones is aangesloten bij de reeds bestaande concentratie van sportbebouwing en bijbehorende verharding.

- *situering ten opzichte van ontsluiting en bestaande parkeervoorzieningen*

De rode zones zijn vooral gesitueerd nabij de ontsluitingspunten en de nabijheid van parkeervoorzieningen van het sportpark: oostelijke verbinding met Teleport / Sloterdijk en de westelijke ontsluiting van het

sportpark via de Seineweg en de Haarlemmerweg; alsmede de hierop aansluitende mogelijkheid tot parkeren (parkeerverharding)

■ *wens tot clustering van verharding/bebouwing*

De benodigde omvang van de verharding en bebouwing is opgebouwd uit de volgende bestanddelen:

- o de bestaande verharding en bebouwing
- o het faciliteren van de benodigde extra bebouwing teneinde het nieuwe sportprogramma, zoals vastgelegd stedelijke beleid "sportparken nieuwe stijl" en de ter uitwerking hiervan opgestelde sportparkenvisie.

bestemming	Bestaande verharding / bebouwing (m2 / %)	Mogelijke toename verharding / bebouwing (m2 / %)	Bestaande en mogelijke toename beb/verharding in absolute meters
Sport, met bouwvlak	47,3% van vlak 10,6% van totaal	50% van vlak 11,2% van totaal	Bestaand 20.219 m2 Toename 1151 m2

De nu bestaande verharding/bebouwing bedraagt 13,3% van het sportpark. Bij de uitvoering van de gewenste ontwikkeling van het sportpark wordt in het bestemmingsplan binnen de gevormde nieuwe zones rekening gehouden met een toename van 1745 m2 (1151 m2 + 594 m2).

De uitbreiding zal grotendeels plaatsvinden binnen de rode zone van het bestemmingsplangebied Sport, met bouwvlak, nl. 1151 m2. Een beperkte uitbreiding zal plaatsvinden in het gebied zonder bouwvlak, nl. 594 m2.

In totaal voor de bestemming Sport, zonder bouwvlak en Sport, met bouwvlak zal dit resulteren in een toename van het bebouwingspercentage van 13,3% (bestaand) naar 14,2% (nieuw) voor verharding en bebouwing.

In het toetsingskader hoofdgroenstructuur van de structuurvisie is aangegeven dat sportpark Spieringhorn is aangemerkt als een groen sportpark waarbinnen maximaal 15% mag worden verhard/bebouwd. In de bestemmingsplanregels is opgenomen dat een binnenplanse afwijking kan worden toegepast voor een toename van de verharding en bebouwing met maximaal 0,8% (1722 m2), dus tot 15% van het totale bestemmingsvlak Sport. Hiervoor dient een advies aan de TAC worden gevraagd, waarin een toelichting moet worden gegeven op de noodzaak van de gevraagde uitbreiding.

5. Wijzigingsbevoegdheid voor gebied van de stadsdeelwerf

Naast het sportpark is in dit deelgebied nog een functie aanwezig: de stadsdeelwerf met afvalinzamelpunt. Deze dient positief bestemd te worden conform het huidige gebruik. Het perceel krijgt daarom de bestemming 'Bedrijf' met een specifieke aanduiding. Vestiging van een ander bedrijf is daardoor hier niet mogelijk. Voorts is uitbreiding van de bebouwing niet toegestaan.

Voor het bebouwings- en verhardingsvlak van het gebied rond de huidige stadsdeelwerf moet rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat de huidige kantoorfunctie van de werf verdwijnt door samenvoeging met een andere werf.

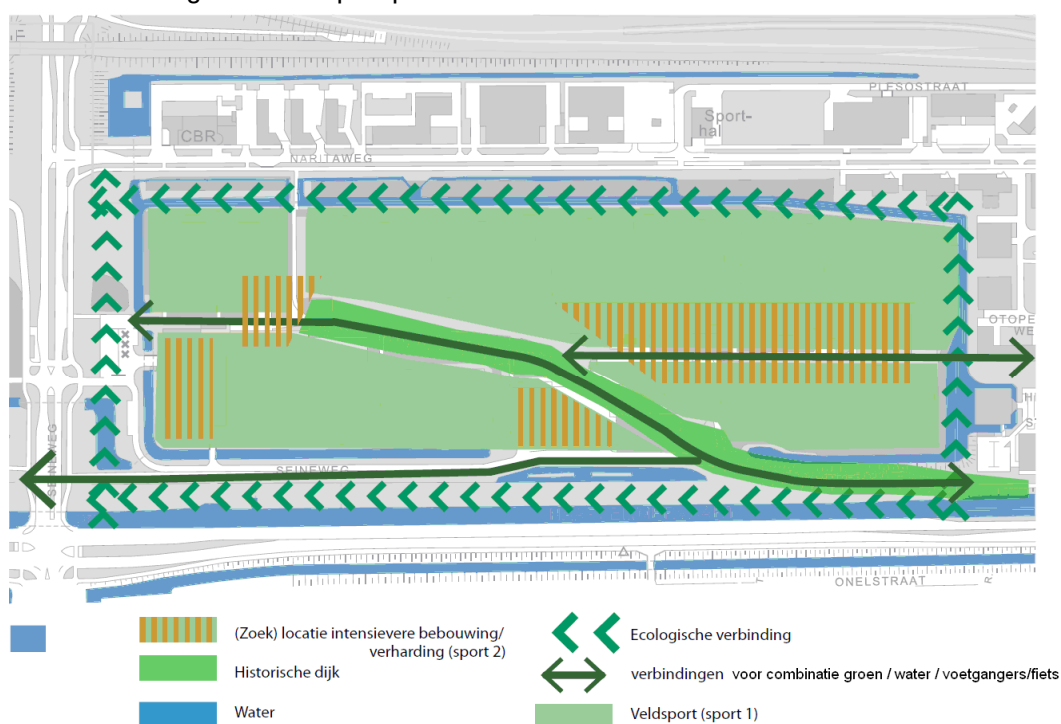
Voor een geheel/gedeeltelijk beëindiging van de werf/afvalinzamelingsfunctie is een wijzigingsbevoegdheid in de regels van het

plan opgenomen om de omzetting van de bedrijfsbestemming geheel of gedeeltelijk naar een bestemming voor Sport/Groen/Natuur/Water mogelijk te maken.

Het bebouwings- en verhardingspercentage kan dan beschikbaar komen voor het sportpark en wordt bij effectuering van de wijzigingsbevoegdheid naar de bestemming Sport een recht binnen de bestemming Sport. De bestaande hoeveelheid verharding kan zo gehandhaafd blijven.

6. Indicatief kaartbeeld

De onderscheiden zones zijn weergegeven op een indicatief kaartbeeld. De bedoeling van dit indicatieve beeld is om richting te geven aan de wijze waarop invulling zal worden gegeven aan de gewenste bebouwing en verharding van het sportpark.

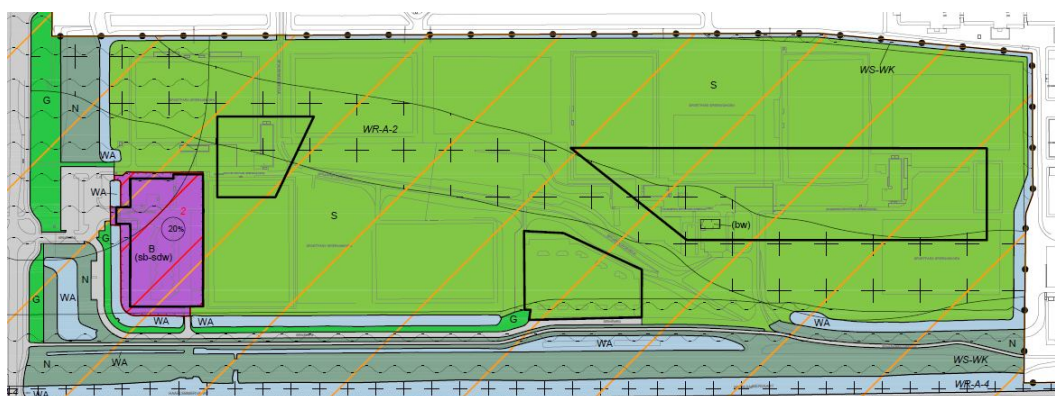
Indicatief kaartbeeld Sportpark Spieringhorn

7. De verbeelding van het bestemmingsplan

Het indicatieve beeld is verwerkt in een verbeelding (plankaart) met de bestemming Sport met en zonder bouwvlakken en de vermelding van de daarbij behorende toegestane verharding- en bebouwing:

- ➔ Sport, zonder bouwvlak voor de sportvelden
- ➔ Sport, met bouwvlak voor de clusters voor verharding en bebouwing
- ➔ Sport met dubbelbestemming Waarde –archeologie voor het gebied van de Spaarndammerdijk
- ➔ Groen, Natuur en Water voor de ecologische verbindingszone

Met deze verbeelding is enerzijds de bebouwing en verharding zo concreet mogelijk vastgelegd. Anderzijds is gewenst enige flexibiliteit in te bouwen om tegemoet te kunnen komen aan initiatieven uit de markt.

Verbeelding Sportpark Spieringhorn

5. RANDVOORWAARDEN – MILIEUASPECTEN

In dit hoofdstuk komen diverse milieuaspecten aan de orde die van belang (kunnen) zijn voor de ontwikkeling van het plangebied.

5.1 Geluid

Algemeen

Voor het aspect geluid is binnen het plangebied de Wet geluidhinder (Wgh) van toepassing. De Wgh kent voor weg- en railverkeer alsmede voor gezondeerde industrieterreinen voorkeursgrenswaarden op nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen, zoals bijvoorbeeld woningen. De Wgh gaat uit van zones langs (spoor)wegen en zones bij industrieterreinen. Het gebied binnen deze zone geldt als akoestisch aandachtsgebied waar, voor bouwplannen en bestemmingsplannen, een akoestische toetsing uitgevoerd dient te worden.

Wegverkeerslawaa

In de Wgh is bepaald dat elke weg van rechtswege een geluidzone heeft (art. 74 lid 1). Een uitzondering hierop zijn wegen die zijn gelegen in een 30 km/uur-zone of in een woonerf. De breedte van de geluidzones is afhankelijk van het aantal rijstroken en de ligging van een weg. Zie de onderstaande tabel.

Aantal rijstroken	Geluidzones buitenstedelijk gebied	Geluidzones stedelijk gebied
Weg met één of twee rijstroken	250 meter	200 meter
Weg met drie of vier rijstroken	400 meter	350 meter
Weg met vijf of meer rijstroken	600 meter	

Geluidsgevoelige objecten die worden gerealiseerd binnen de geluidzones van wegen dienen te worden getoetst aan grenswaarden van de geluidsbelasting die zijn aangegeven in de Wgh. Hierbij geldt een voorkeursgrenswaarde voor nieuwe situaties. Veelal bedraagt deze 48 dB. Indien deze waarde wordt overschreden, kan het college van burgemeester en wethouders ontheffing verlenen voor een hogere waarde. De maximale ontheffingswaarde is afhankelijk van het soort geluidsgevoelig object en de geluidsbron. Bij de ontheffing dient het college te motiveren waarom bron- en overdrachtsmaatregelen niet mogelijk zijn en waarom het plan gewenst is. Ook dient het in de Wgh vastgelegd binnenniveau gewaarborgd te worden. Geluidsniveaus bij nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen die hoger zijn dan de wettelijke maximale ontheffingswaarden zijn niet toegestaan.

Spoorwegverkeerslawaa

Elke (toekomstige) spoorweg heeft een zone, waarbinnen bescherming wordt geboden aan geluidsgevoelige bestemmingen. De omvang van de geluidzone langs een spoorweg is afhankelijk van het feit of de spoorweg is aangegeven op de geluidplafondkaart of de zonekaart. Voor spoorwegen die zijn aangegeven op de geluidplafondkaart wordt in artikel 1.4a van het Besluit geluidhinder de omvang van de geluidzone geregeld. De breedte van de zone

is afhankelijk de hoogte van het geluidproductieplafond (gpp). De ruimte boven en onder de spoorweg behoort tot de zone.

Geluidsgevoelige objecten die worden gerealiseerd binnen de geluidszones dienen te worden getoetst aan grenswaarden van de geluidsbelasting die zijn aangegeven in artikel 4.1 van het Besluit Geluidhinder. Hierbij geldt een voorkeursgrenswaarde voor nieuwe situaties. Deze waarde bedraagt voor woningen 55 dB. Indien deze waarde wordt overschreden, kan het college van burgemeester en wethouders ontheffing verlenen voor een hogere waarde. De maximale ontheffingswaarde is afhankelijk van het soort geluidsgevoelig object en de geluidsbron. Bij de ontheffing dient het college te motiveren waarom bron- en overdrachtsmaatregelen niet mogelijk zijn en waarom het plan gewenst is. Ook dient het in de Wgh vastgelegd binnenniveau gewaarborgd te worden. Geluidsniveaus bij nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen die hoger zijn dan de wettelijke maximale ontheffingswaarden zijn niet toegestaan.

Industrielawaai

In artikel 40 van de Wgh is bepaald dat indien bij de vaststelling van een bestemmingsplan aan gronden een zodanige bestemming wordt gegeven dat daardoor een industrieterrein ontstaat, daarbij tevens een rond het betrokken terrein gelegen zone wordt vastgesteld, waarbuiten de geluidsbelasting vanwege dat terrein de waarde van 50 dB(A) niet te boven mag gaan. Een zone kan alleen worden bepaald bij vaststelling of wijziging van een bestemmingsplan. Bij het voorbereiden van de vaststelling of wijziging van een zone moet onder meer akoestisch onderzoek worden ingesteld naar de geluidbelasting die door woningen binnen de ontworpen zone, alsmede door andere geluidsgevoelige gebouwen of terreinen, vanwege het industrieterrein ten hoogste kunnen worden ondervonden. De ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting aan de gevel van woningen bedraagt 50 dB(A). Onder voorwaarden kan een hogere waarde tot maximaal 60 dB(A) worden vastgesteld. Onder een industrieterrein wordt een terrein verstaan waaraan in hoofdzaak een bestemming is gegeven voor de vestiging van inrichtingen en waarvan de bestemming voor het gehele terrein of een gedeelte daarvan de mogelijkheid insluit voor vestiging van inrichtingen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorie van inrichtingen die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken. (artikel 1 Wgh). Deze algemene maatregel van bestuur, betreft het Besluit omgevingsrecht (Bor). In artikel 2.1, lid 3 van dit Besluit zijn de inrichtingen opgenomen die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken.

Swung

Op het ogenblik wordt gewerkt aan een grootschalige aanpassing van de Wet geluidhinder. Dit gebeurt onder de noemer van Swung (Samen Werken in de Uitvoering van Nieuw Geluidbeleid). De invoering van geluidproductieplafonds voor de rijksinfrastructuur (rijkswegen en hoofdspoorwegen) is per 1 juli 2012 geregeld via een nieuw Hoofdstuk 11 Geluid in de Wet milieubeheer (Swung-1). Momenteel wordt gewerkt aan een eerste wetsvoorstel voor de provinciale en gemeentelijke wegen en gezoneerde industrieterreinen (Swung-2).

Hoofdstuk 11 Wet milieubeheer heeft betrekking op de aanleg en reconstructie van een hoofdweg en de aanleg of wijziging van een

hoofd(spoor)weg. Dit hoofdstuk heeft geen betrekking op de bouw van geluidsgevoelige objecten langs wegen en spoorwegen met geluidproductieplafonds. Daarop blijven voor de beoordeling van geluidhinder vooralsnog de regels van de Wet geluidhinder van toepassing. Ook op decentraal beheerde wegen en spoorwegen blijft de Wet geluidhinder van toepassing. Deze onderwerpen zullen onderdeel uitmaken van de volgende stap in de herziening van de geluidregelgeving.

Geluid in relatie tot het plangebied

Wegverkeerslawaaï

In het plangebied worden bij recht geen nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen gerealiseerd. Derhalve is voor wegverkeerslawaaï een toetsing aan de normen van de Wet geluidhinder niet nodig.

Spoorverkeerslawaaï

De belangrijkste spoorweg in het plangebied is de spoorweg Amsterdam – Haarlem. Voor deze spoorweg is een geluidsproductieplafond (gpp) vastgesteld dat groter is dan 66 dB en kleiner dan 71 dB. Een dergelijk gpp kent een zone van 600 meter.

In het plangebied worden bij recht geen nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen gerealiseerd. Derhalve is voor spoorwegverkeerslawaaï een toetsing aan de normen van het Besluit geluidhinder niet nodig.

Industrielawaaï

Het plangebied valt voor een groot deel binnen de zone van het gezoneerde industrieterrein Westelijk Havengebied. Deze zone is op de verbeelding weergegeven. In de regels is opgenomen dat de realisatie van nieuwe geluidgevoelige bestemmingen binnen de zone niet is toegestaan. De bedrijven op het industrieterrein worden op deze wijze niet belemmerd in hun bedrijfsvoering. Omdat in het plangebied bij recht geen nieuwe geluidgevoelige bestemmingen kunnen worden gerealiseerd, is in het kader van het bestemmingsplan een toetsing aan de normen uit de Wet geluidhinder niet nodig.

Wijzigingsbevoegdheid

In het bestemmingsplan is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen waarmee een recreatief punt ontwikkeld kan worden in het deelgebied Braxhoofden. Hierbij kan eventueel één bedrijfswoning gerealiseerd worden. Een dergelijke woning is een geluidsgevoelige bestemming. Daarom is bij de voorwaarden voor het kunnen toepassen van de wijzigingsbevoegdheid opgenomen dat voldaan moet worden aan de eisen van de Wet geluidhinder. Een akoestische toetsing aan de grenswaarden zal daardoor op dat moment moeten plaatsvinden.

Concluderend kan gesteld worden dat er geen belemmeringen zijn vanuit het aspect geluid voor de uitvoering van het bestemmingsplan.

5.2 Bodem

Algemeen

Het is wettelijk (via de bouwverordening) geregeld dat nieuwbouw pas kan plaatsvinden als de bodem geschikt is (of geschikt is gemaakt) voor het beoogde doel. Om deze reden dient bij iedere nieuwbouwactiviteit de bodemkwaliteit door middel van onderzoek (conform NEN5740) in beeld te worden gebracht. Het onderzoek mag niet meer dan vijf jaar oud zijn. Als blijkt uit het onderzoek dat de bodem niet geschikt is dan zal voor aanvang van de werkzaamheden een sanering moeten worden uitgevoerd, om de bodem wel geschikt te maken.

Bodemkwaliteit in relatie tot het plangebied

Het bestemmingsplan is hoofdzakelijk conserverend van aard. Met het bestemmingsplan wordt dus met name de bestaande situatie opnieuw vastgelegd. Bodemonderzoek voor bestaande situaties is in het kader van het bestemmingsplan niet nodig. Het bestemmingsplan vormt wel het toetsingskader voor toekomstige aanvragen voor omgevingsvergunningen voor het bouwen, bijvoorbeeld voor vervanging of kleinschalige uitbreiding van bebouwing. In het kader van een dergelijke vergunningaanvraag zal getoetst worden of de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik. Middels een bodemonderzoek zal dan moeten worden aangetoond dat de bodem van voldoende kwaliteit is voor de beoogde functie. De bouwverordening waarborgt de uitvoering van dat bodemonderzoek op dat moment.

Wijzigingsbevoegdheid

In het bestemmingsplan is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen waarmee een recreatief punt ontwikkeld kan worden in het deelgebied Braxhoofden. Een dergelijke functie kan verblijfsruimten voor personen omvatten. Bij de voorwaarden voor het kunnen toepassen van de wijzigingsbevoegdheid is daarom opgenomen dat bodemonderzoek moet worden uitgevoerd, waaruit blijkt dat de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik danwel dat middels een saneringsplan is aangetoond dat de bodem geschikt gemaakt kan worden voor het beoogde gebruik. Een beoordeling van de bodemkwaliteit zal daardoor op dat moment moeten plaatsvinden.

Concluderend kan gesteld worden dat het aspect bodem niet aan de uitvoering van het bestemmingsplan in de weg staat.

5.3 Luchtkwaliteit

Algemeen

Op 15 november 2007 is een nieuw wettelijk stelsel voor luchtkwaliteitseisen van kracht geworden. De hoofdlijnen van de nieuwe regelgeving zijn te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer, ook wel de Wet luchtkwaliteit genoemd. De regelgeving is uitgewerkt in onderliggende Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB's) en Ministeriële Regelingen. In de Wet Luchtkwaliteit zijn luchtkwaliteitseisen opgenomen in de vorm van grenswaarden en richtwaarden voor een aantal luchtverontreinigende stoffen. Deze grenswaarden en richtwaarden zijn overal van kracht met uitzondering van bedrijventerreinen en boven het asfalt van wegen. De grenswaarden zijn

harde milieukwaliteitseisen die in acht moeten worden genomen. In de praktijk van de ruimtelijke ordening zijn alleen de grenswaarden voor stikstofdioxide en fijn stof van belang, omdat deze in Nederland veelvuldig worden overschreden. De grenswaarden van de overige stoffen worden in de regel in Nederland niet meer overschreden.

De nieuwe 'Wet luchtkwaliteit' is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken;
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit.

In de 'Wet luchtkwaliteit' (artikel 5.16 van de Wet milieubeheer) is aangegeven in welke gevallen de luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmeringen vormen voor ruimtelijke ontwikkelingen:

- er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde ($40 \mu\text{g}/\text{m}^3$, voor zowel fijn stof - PM_{10} - als stikstofdioxide - NO_2 -);
- een project leidt – al dan niet per saldo – niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- een project draagt 'niet in betekenende mate' bij aan de luchtverontreiniging;
- een project past binnen het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

Besluit Niet In Betekenende Mate (NIBM)

In dit besluit is bepaald in welke gevallen een ruimtelijke ontwikkeling vanwege de gevolgen voor de luchtkwaliteit niet hoeft te worden getoetst aan de grenswaarden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de zogenaamde 3% grens niet wordt overschreden. De 3% grens is gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM_{10}) of stikstofdioxide (NO_2). Deze grenswaarde gesteld op $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Dit komt overeen met $1,2 \text{ microgram}/\text{m}^3$ voor zowel PM_{10} als NO_2 .

Er zijn twee mogelijkheden om aannemelijk te maken dat een project binnen de NIBM-grens blijft:

- Aantonen dat een project binnen getalsmatige grenzen van een categorie (woningbouwprojecten, kantoorprojecten en enkele inrichtingen) uit de 'Regeling NIBM' valt. Er is dan geen verdere toetsing nodig, het project is in ieder geval NIBM;
- Op een andere manier aannemelijk maken dat een project voldoet aan het 3% criterium. Hiervoor kunnen berekeningen nodig zijn. Ook als een project niet kan voldoen aan de grenzen van de Regeling NIBM, is het mogelijk om alsnog via berekeningen aan te tonen, dat de 3% grens niet wordt overschreden.

Als de 3% grens voor PM_{10} of NO_2 niet wordt overschreden is het project NIBM, en hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden.

Besluit gevoelige bestemmingen

Het besluit gevoelige bestemmingen is gericht op bescherming van mensen met een verhoogde gevoeligheid voor fijn stof en stikstofdioxide, met name kinderen, ouderen en zieken. Daartoe voorziet het besluit in zones waarbinnen luchtkwaliteitsonderzoek nodig is: 300 meter aan weerszijden van rijkswegen en 50 meter langs provinciale wegen, in beide gevallen gemeten vanaf de rand van de weg. Waar in zo'n onderzoekszone de grenswaarden voor fijn stof of stikstofdioxide (dreigen te) worden overschreden, mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen. Dit wordt bereikt door de vestiging van bijvoorbeeld een school niet toe te staan. Bij uitbreidingen van bestaande gevoelige bestemmingen is een eenmalige toename van maximaal 10% van het totale aantal blootgestelden toegestaan. De volgende gebouwen met de bijbehorende terreinen zijn aangemerkt als gevoelige bestemming: scholen, kinderdagverblijven, en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen. Het besluit ziet zowel op nieuwbouw als uitbreiding van gevoelige bestemmingen alsmede op de functiewijziging van bestaande gebouwen naar een gevoelige bestemming. Is (dreigende) normoverschrijding niet aan de orde, dan is er ook geen bouwverbod voor gevoelige bestemmingen binnen de onderzoekszone.

Luchtkwaliteit in relatie tot het plangebied

Het bestemmingsplan is overwegend conserverend van aard en legt daarmee de bestaande situatie opnieuw vast. Er worden geen nieuwe ontwikkelingen met een aanzienlijke verkeersaantrekkende werking mogelijk gemaakt. Ook het na planwijziging kunnen realiseren van een recreatief punt in het deelgebied Braxhoofden, zal geen grote verkeersaantrekkende werking kennen, omdat dit perceel niet rechtstreeks met de auto bereikbaar zal zijn. Er worden derhalve geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die in betekenende mate bijdragen aan een verslechtering van de luchtkwaliteit. Het bestemmingsplan draagt derhalve 'niet in betekenende mate' bij aan de luchtverontreiniging.

Voorts maakt het bestemmingsplan de realisatie van nieuwe gevoelige bestemmingen in de zin van het Besluit gevoelige bestemmingen niet mogelijk.

Concluderend kan gesteld worden dat het aspect luchtkwaliteit niet aan de uitvoering van het bestemmingsplan in de weg staat.

5.4 Externe veiligheid

Algemeen

Bij externe veiligheid gaat het om de gevaren die de directe omgeving loopt in het geval er iets mis mocht gaan tijdens de productie, het behandelen of het vervoer van gevaarlijke stoffen. De daaraan verbonden risico's moeten aanvaardbaar blijven. De wetgeving rond externe veiligheid richt zich op het beschermen van kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten. Kwetsbaar zijn onder meer woningen, onderwijs- en gezondheidsinstellingen, en kinderopvang- en dagverblijven. Beperkt kwetsbaar zijn onder meer kantoren, winkels, horeca en parkeerterreinen. Bij externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt tussen inrichtingen waar gevaarlijke stoffen worden bewaard en/of

bewerkt, transportroutes waarlangs gevaarlijke stoffen worden vervoerd en ondergrondse buisleidingen.

De risico's worden onderverdeeld in het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR).

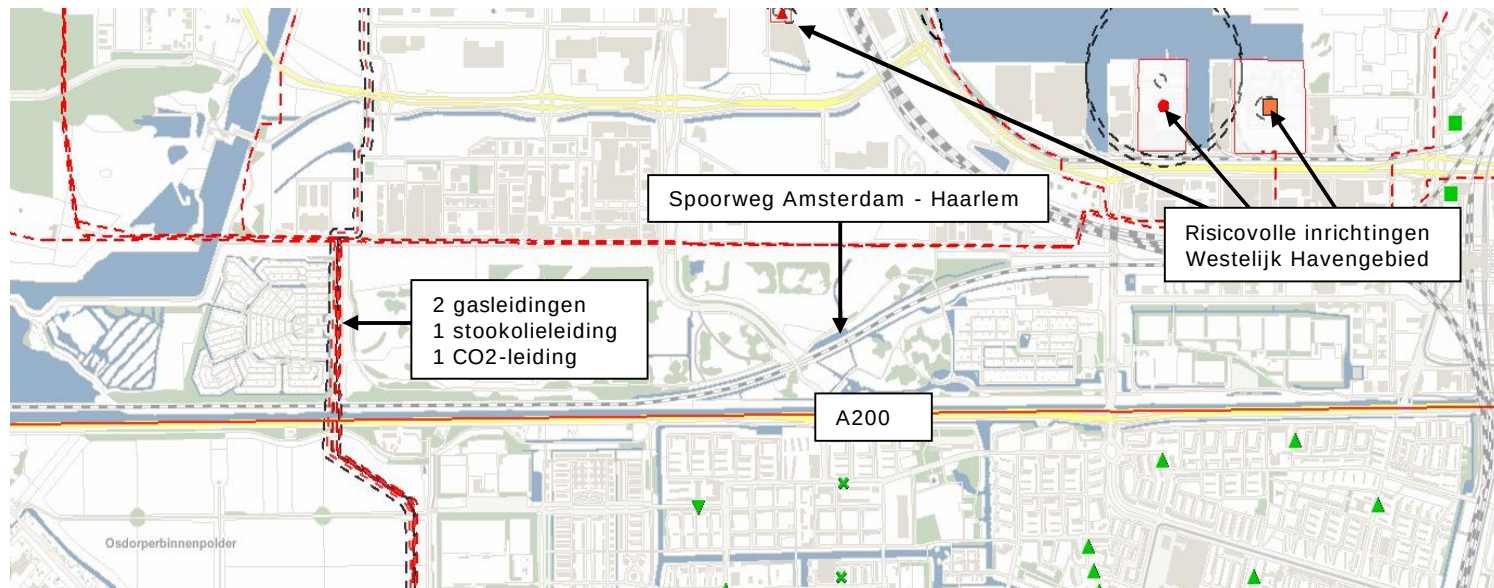
- Het PR richt zich als maat voor het risico vanwege activiteiten met gevaarlijke stoffen vooral op de te realiseren basisveiligheid voor personen in de omgeving van die activiteiten. Het wordt uitgedrukt als de kans per jaar dat een persoon op een plaats in de omgeving van een risicovolle activiteit zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van door die activiteit veroorzaakte calamiteit. Een kans op overlijden van 1 op de miljoen per jaar ($PR=10^{-6}$) wordt aanvaardbaar geacht. De $PR 10^{-6}$ is een harde grenswaarde welke niet mag worden overschreden. Het PR wordt "vertaald" als een risicocontour rondom de risicovolle activiteit, waarbinnen geen kwetsbare objecten mogen liggen.
- Het GR is bedoeld voor het beperken van de maatschappelijke ontwrichting als gevolg van een calamiteit met gevaarlijke stoffen. Het GR is een maat voor de cumulatieve kansen per jaar dat tenminste 10, 100 of 1000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een risicovolle activiteit en van een daardoor veroorzaakte calamiteit. Rondom een risicobron wordt een invloedsgebied gedefinieerd, waarbinnen grenzen worden gesteld aan het aantal maximaal aanwezige personen, de z.g. oriënterende waarde (OW). Het gaat om een richtwaarde. Het bevoegd gezag mag, mits afdoende gemotiveerd, van deze richtwaarde afwijken (de verantwoordingsplicht). De verantwoordingsplicht geldt voor elke toename van het GR, dus ook als de OW niet wordt overschreden.

Externe veiligheid moet altijd in preventieve zin deel uitmaken van de besluitvorming bij nieuwe situaties, en kan bij besluitvorming over bestaande situaties leiden tot aanvullende maatregelen. Voor externe veiligheid ten aanzien van inrichtingen, de zogenoemde stationaire bronnen, is het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) van kracht en voor het vervoer van gevaarlijke stoffen, de zogenoemde mobiele bronnen, is de Wet vervoer gevaarlijke stoffen, alsmede de Nota vervoer gevaarlijke stoffen (NVGS) bepalend. Deze nota is van toepassing op ruimtelijke ontwikkelingen en de toename van transporten van gevaarlijke stoffen. Conform de NVGS wordt er een Basisnet Weg vastgesteld. Dit omvat een netwerk van rijks- en hoofdwegen waarlangs het transport van gevaarlijke stoffen wettelijk wordt verankerd. Voor ondergrondse buisleidingen waardoor transport van gevaarlijke stoffen plaatsvindt, geldt het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). Het Bevb gaat uit van de systematiek zoals die in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) wordt toegepast. Dit betekent dat het Bevb uitgaat van grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico (PR) en een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico (GR).

De kans op en de gevolgen van mogelijke ongevallen zijn te berekenen in een risicoanalyse. Met de risicoanalyse is voor elke willekeurige locatie langs een route van gevaarlijke stoffen (weg, binnenwater, spoor), het risico voor de omgeving te berekenen. Eenzelfde berekening kan worden gemaakt voor inrichtingen waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn (chemische installaties, vuurwerkfabrieken, LPG installaties, etc.).

Externe veiligheid in relatie tot het plangebied

Op basis van de risicokaart van de provincie Noord-Holland is een inventarisatie van de risicobronnen in en nabij het plangebied gemaakt.

Uitsnede risicokaart voor het plangebied (bron: www.risicokaart.nl)

Risicovolle inrichtingen

Uit de risicokaart blijkt dat in het plangebied geen risicovolle inrichtingen zijn gelegen. Ten noorden van het plangebied, in het Westelijk Havengebied, zijn diverse risicovolle inrichtingen gesitueerd. De plaatsgebonden risicocontouren vallen echter niet over het plangebied. Ook de invloedsgebieden voor het groepsrisico reiken niet tot over het plangebied. Voorts worden door het plan geen risicovolle inrichtingen mogelijk gemaakt.

Transportroutes gevaarlijke stoffen

In of direct nabij het plangebied zijn transportroutes voor gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor en water aanwezig.

Transport gevaarlijke stoffen over de weg

Transport van gevaarlijke stoffen over de weg vindt plaats over de A200, de Haarlemmerweg. Ingevolge het Basisnet weg heeft deze weg tussen de A10 en knooppunt Rottepolderplein een veiligheidszone (de plaatsgebonden risicocontour) van 15 meter, gemeten vanaf het midden van de weg. Binnen deze veiligheidszone zijn geen (beperkt) kwetsbare objecten aanwezig. Ook maakt het bestemmingsplan de realisatie van nieuwe (beperkt) kwetsbare in deze zone niet mogelijk. Het invloedsgebied van het groepsrisico is volgens het Basisnet 200 meter aan weerszijden van de weg. Gezien het overwegend conserverende karakter van voorliggend bestemmingsplan, zal het groepsrisico niet tot nauwelijks toenemen en wordt een nadere verantwoording van het groepsrisico niet noodzakelijk geacht. Voorts kent de A200 een Plasbrand aandachtsgebied (PAG) van 30 meter, gemeten vanaf de rechter rand van de rechter rijstrook. Een PAG heeft tot doel om slachtoffers van een ongeval met zeer brandbare vloeistoffen te voorkomen. Bij een ongeval met een tankwagen met zeer brandbare vloeistoffen kunnen de

vloeistoffen immers uit de tank stromen en in brand raken (plasbrand). Het bestemmingsplan voorziet niet in nieuwe bebouwing in het PAG.

Transport van gevaarlijke stoffen over het water

Transport van gevaarlijke stoffen over het water vindt nabij het plangebied plaats over het Noordzeekanaal, zijtakken daarvan in het Westelijk Havengebied en de Ringvaart van de Haarlemmermeer.

Volgens het Basisnet Water behoren de Ringvaart van de Haarlemmermeer en de zijtakken van het Noordzeekanaal tot de minder belangrijke vaarwegen. Deze hebben geen plaatsgebonden risicocontour. Ten aanzien van het groepsrisico geeft het Basisnet Water aan dat hiervoor geen verantwoording nodig is vanwege de nauwelijks merkbare effecten op het groepsrisico. Groene vaarwegen kennen geen plasbrand aandachtsgebied.

Het Noordzeekanaal is volgens het Basisnet een belangrijke toegang naar zeehavens. De plaatsgebonden risicocontour ligt maximaal op de oeverlijn. Het plangebied ligt hier buiten. Bij nieuwe ontwikkelingen dient een berekening van het groepsrisico met verantwoording plaats te vinden. Gezien het overwegend conserverende karakter van dit bestemmingsplan en de ruime afstand tot het kanaal (circa 4 km) kan een dergelijke berekening en verantwoording achterwege blijven. Het plasbrand aandachtsgebied bedraagt 40 meter. Het plangebied ligt hier dus buiten.

Transport van gevaarlijke stoffen over het spoor

Transport van gevaarlijke stoffen over het spoor kan door het plangebied plaatsvinden over de spoorlijn Amsterdam-Haarlem en nabij het plangebied over sporen door het Westelijk Havengebied. Volgens het Basisnet spoor hebben beide sporen geen veiligheidszone (plaatsgebonden risicocontour) en geen plasbrandaandachtsgebied. Gezien het overwegend conserverende karakter van het bestemmingsplan, zal het groepsrisico van de spoorwegen niet tot nauwelijks toenemen en wordt een nadere verantwoording van het groepsrisico niet noodzakelijk geacht.

Buisleidingen

Uit de risicokaart komt naar voren dat in en direct nabij het plangebied buisleidingen zijn gelegen, waardoor transport van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. Het betreft in totaal 4 leidingen: twee gasleidingen, één stookolie leiding (Amsterdam Schiphol Pijpleiding) en één CO₂- leiding. Het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) voorziet voor gasleidingen met een druk tot 40 Bar in een zogenaamde belemmeringenstrook van tenminste 4 meter (de plaatsgebonden risicocontour van 10⁻⁶ per jaar) aan weerszijden van de buisleiding, gemeten vanuit het hart van de buisleiding. Voor leidingen met een druk boven de 40 Bar bedraagt deze strook 5 meter. Voor leidingen met aardolieproducten, zoals de stookolieleiding in het plangebied bedraagt deze strook eveneens 5 meter. Op deze strook is dan, overeenkomstig het Bevb, een omgevingsvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden van toepassing. Binnen de belemmeringenstrook is ook geen bebouwing toegestaan behoudens een afwijking met omgevingsvergunning van het bevoegd gezag. Dit bouwverbod is nodig voor het onderhoud van de buisleiding. Een afwijking kan worden toegestaan, voor zover de veiligheid

met betrekking tot de in de belemmeringenstrook gelegen buisleiding niet wordt geschaad en geen kwetsbaar object wordt toegepast.

Het voorgaande heeft tot gevolg dat voor de leidingen in het plangebied de dubbelbestemming 'Leiding-Leidingstrook' is opgenomen. De 4 leidingen liggen namelijk vrijwel naast elkaar, waardoor het praktisch is om met deze bestemming te werken in plaats van met verschillende bestemmingen voor iedere leiding. Op de gronden met de dubbelbestemming 'Leiding-Leidingstrook' is een omgevingsvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden van toepassing en zijn uitsluitend bouwwerken geen gebouwen zijnde ten behoeve van de leidingen toegestaan. Voor andere bouwwerken is onder voorwaarden, waaronder dat het geen kwetsbaar object betreft, een afwijking mogelijk.

Van de twee gasleidingen heeft er één een druk van maximaal 40 bar (diameter 16 inch) en één een druk van maximaal 66,2 bar (diameter 30 inch). Dat betekent dat de eerstgenoemde leiding een belemmeringenstrook heeft van 4 meter aan weerszijden van de leiding. De andere leiding heeft een dergelijke strook van 5 meter aan weerszijden van de leiding. Deze breedte van deze stroken is verwerkt in de dubbelbestemming 'Leiding-Leidingstrook'.

De stookolieleiding heeft een belemmeringenstrook van 5 meter aan weerszijden van de leiding. De breedte van deze strook is ook verwerkt in de dubbelbestemming 'Leiding-Leidingstrook'.

Voor de CO₂-leiding is het Bevb formeel niet van toepassing. In de toekomst zal het Bevb echter ook van toepassing worden op CO₂-leidingen. Vanwege dit gegeven en omwille van eenduidigheid, is deze leiding op dezelfde wijze bestemd als de andere leidingen, conform de Bevb systematiek: opname in de dubbelbestemming 'Leiding-Leidingstrook', waarop een omgevingsvergunningstelsel van toepassing is en een bouwverbod.

Het bestemmingsplan maakt geen nieuwe kwetsbare objecten mogelijk binnen de plaatsgebonden risicocontouren van de leidingen.

De plaatsgebonden risicocontour van de gasleidingen bedraagt voor één leiding 4 meter en voor de andere 5 meter. Binnen deze contouren zijn geen (beperkt) kwetsbare objecten gelegen.

De plaatsgebonden risicocontour van de stookolieleiding bedraagt 15 meter. Binnen deze contour zijn geen kwetsbare objecten gelegen. Wel zijn enkele beperkt kwetsbare objecten binnen deze contour gelegen. Dit zijn een aantal volkstuinen met tuinhuisjes op volkstuinenpark De Groote Braak. Dit betreft echter een bestaande situatie, waardoor dit aanvaardbaar wordt geacht. Verplaatsing ligt niet voor de hand en zou een deel van het volkstuinenpark onbruikbaar maken, hetgeen niet gewenst is.

De plaatsgebonden risicocontour van de CO₂-leiding bedraagt 4 meter. Binnen deze contour zijn geen (beperkt) kwetsbare objecten aanwezig.

De invloedsgebieden voor het groepsrisico van alle leidingen vallen over een groot deel van het plangebied. Vanwege het overwegend conserverende

karakter van het bestemmingsplan zal de personendichtheid in het plangebied niet tot nauwelijks toenemen. Derhalve wordt geen toename van het groepsrisico ten gevolge van het bestemmingsplan verwacht en wordt een nadere verantwoording van het groepsrisico niet nodig geacht.

Wijzigingsbevoegdheid

In het bestemmingsplan is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen waarmee een recreatief punt ontwikkeld kan worden in het deelgebied Braxhoofden. Om de externe veiligheidssituatie bij deze ontwikkeling te waarborgen is bij de voorwaarden voor het kunnen toepassen van de wijzigingsbevoegdheid opgenomen dat uit onderzoek moet zijn gebleken dat de realisatie van de nieuwe functie aanvaardbaar is vanuit het oogpunt van externe veiligheid. Een beoordeling van de externe veiligheidssituatie zal daardoor op dat moment moeten plaatsvinden.

Conclusie

Concluderend kan gesteld worden dat er vanuit het aspect externe veiligheid geen belemmeringen zijn voor het bestemmingsplan.

5.5 Luchthavenindelingbesluit

Algemeen

Op 1 november 2002 heeft het kabinet zijn definitieve goedkeuring verleend aan nieuwe milieu- en veiligheidsregels voor Schiphol. De regels zijn vastgelegd in twee uitvoeringsbesluiten, behorend bij de in 2001 goedgekeurde Schipholwet: het luchthavenindelingbesluit en luchthavenverkeersbesluit. Het luchthavenverkeersbesluit is gericht op de beheersing van de milieubelasting door het luchthavenluchtverkeer rondom Schiphol. In het besluit zijn voorschriften opgenomen ten aanzien van luchtverkeerswegen, vlieghoogtes rondom de luchthaven, regels ten aanzien uitstoot van stoffen, maximale risicogewicht van vliegtuigen, maximale geluidbelasting gedurende de nacht en etmaal. Het luchthavenindelingbesluit bevat (ruimtelijke) regels voor de omgeving ten behoeve van het functioneren van Schiphol. Voor ruimtelijke plannen is dus hoofdzakelijk het luchthavenindelingbesluit van belang.

Op grond van het Luchthavenindelingbesluit is voor bepaalde gebieden rondom Schiphol een "beperkingengebied" aangewezen. Binnen dat gebied gelden beperkingen ten aanzien van:

- a. maximale bouwhoogten;
- b. vogelaantrekkende functies;
- c. toegestane functies (zoals woningen).

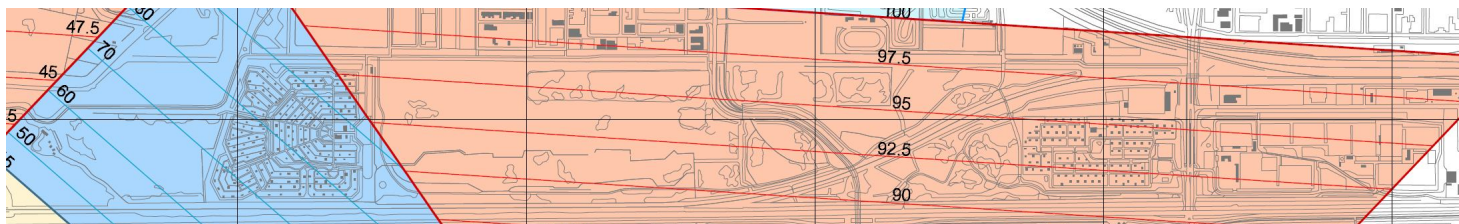
Overigens is momenteel een aanpassing van het Luchthavenindelingsbesluit in voorbereiding. Mocht deze aanpassing in werking treden voordat het voorliggende bestemmingsplan wordt vastgesteld, dan zal deze aanpassing te zijner tijd nog verwerkt worden in het bestemmingsplan.

Luchthavenindelingbesluit in relatie tot het plangebied

Onderstaand zal aan de hand van de bovengenoemde beperkingen worden gezien wat hiervan de gevolgen zijn voor het plangebied.

Ad. a Maximale bouwhoogte

Het plangebied valt voor het grootste deel binnen het beperkingengebied voor de maximale bouwhoogte. Uit de bijgaande kaart met hoogtebeperkingen van het Luchthavenindelingbesluit blijkt dat voor het meest westelijke deel van het plangebied een maximale bouwhoogte geldt die varieert van 45 meter tot 100 meter. Voor het oostelijke deel van het plangebied geldt een maximale bouwhoogte die varieert van 87,5 tot 97,5 meter. Nergens in het plangebied worden deze bouwhoogten gehaald. Aangezien het bestemmingsplan ook geen bouwhoogten hoger dan 45 meter toestaat, is het bestemmingsplan in overeenstemming met dit aspect van het Luchthavenindelingbesluit.

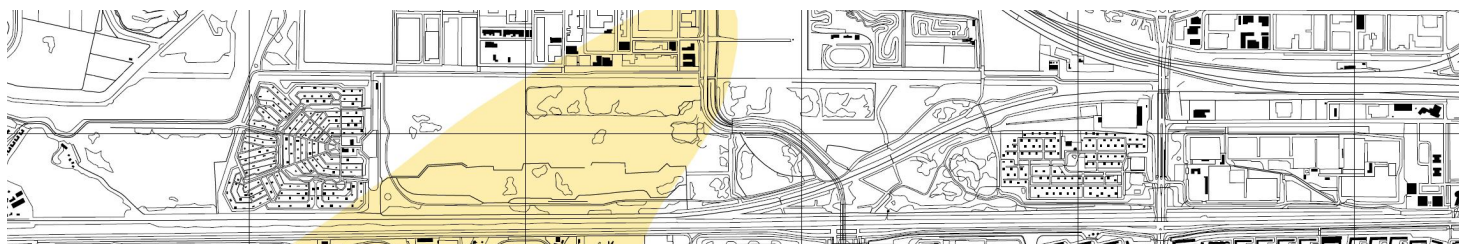
Uitsnede van de kaart met hoogtebeperkingen

Ad. b Vogelaantrekkende functies

In artikel 2.2.3 van het Luchthavenindelingbesluit is geregeld dat nieuwe vogelaantrekkende functies binnen een gebied rond Schiphol niet zomaar zijn toegestaan. Een deel van het plangebied ligt binnen deze zone. Het gaat hierbij om de volgende functies:

- industrie in de voedingssector met extramurale opslag of overslag;
- viskwekerijen met extramurale bassins;
- opslag of verwerking van afvalstoffen met extramurale opslag of verwerking;
- natuurreservaten en vogelreservaten;
- moerasgebieden en oppervlaktewateren groter dan 3 hectare.

In het plangebied zijn bestaande natuurgebieden, moerasgebieden en oppervlaktewateren aanwezig. Deze worden positief bestemd. Nieuwe natuurgebieden, moerasgebieden en oppervlaktewateren worden door het bestemmingsplan niet mogelijk gemaakt. Ook worden de andere genoemde vogelaantrekkende functies niet mogelijk gemaakt. Derhalve is het bestemmingsplan voor wat betreft dit aspect in overeenstemming met het Luchthavenindelingbesluit.

Uitsnede van de kaart met functiebeperkingen; in het gele gebied zijn nieuwe gevoelige functies zoals woningen niet toegestaan.

Ad. c Toegestane functies

In het Luchthavenindelingbesluit is rond de luchthaven een zone aangegeven waarbinnen, zowel om veiligheidsredenen als vanwege geluidhinder in beginsel geen nieuwe gevoelige functies als woningen, woonwagens, gebouwen met een onderwijsfunctie en gebouwen met een gezondheidszorgfunctie zijn toegestaan. Voor een heel klein deel valt het plangebied onder dit beperkingengebied. Het bestemmingsplan maakt in dit

beperkingengebied geen nieuwe gevoelige functies mogelijk. Derhalve kan gesteld worden dat het bestemmingsplan voor wat betreft dit aspect ook in overeenstemming is met het Luchthavenindelingbesluit.

5.6 Water

Om waterbeheer en ruimtelijke ordening goed op elkaar af te stemmen is de watertoets ontwikkeld. Met deze watertoets moet duidelijkheid worden geboden over de randvoorwaarden die gelden voor ruimtelijke en/of stedenbouwkundige aanpassingen ten opzichte van het oppervlakte- en grondwater in het plangebied en omgeving. Zo dient bij de aanleg van nieuw verhard oppervlak o.a. inzicht geboden te worden hoe wordt omgegaan met de opvang van hemelwater.

Het waterschap is primair verantwoordelijk voor de waterhuishouding in het plangebied. Onder de verantwoordelijkheden vallen onder andere beveiliging tegen hoog water, peilbeheer en aan- en afvoer van water. Daarnaast wordt geadviseerd hoe om te gaan met hemelwater. De gemeente heeft een zorgplicht voor de inzameling, transport en verwerking van stedelijk afvalwater en regenwater en voor de aanpak van grondwaterproblemen.

In het algemeen zoekt het waterschap naar duurzame oplossingen. Uitgangspunt is dat het water zoveel mogelijk binnen een plangebied wordt vastgehouden en dat relatief schoonwater ook relatief schoon blijft. Daarbij geldt dat het regenwater, dat op verharde oppervlaktes valt en schoon genoeg is (zoals van gevels en daken), zoveel mogelijk wordt vastgehouden of wordt geborgen.

Water in relatie tot het plangebied

Watersysteem

De Brettenzone kent een aantal watersystemen, met verschillende peilen. Zo kennen de natuurgebieden De Kluut en de Lange Bretten een wisselend (natuur)peil: meer regen is nat en weinig regen is droog. Rond de volkstuinparken is een eigen waterhuishoudkundig regime aanwezig. De drager voor het watersysteem van de hele zone is de Haarlemmervaart. Uitgangspunt is om de huidige verschillen in waterpeilen en beheersystemen zoveel als mogelijk te handhaven.

Binnen het plangebied is een deel van het Zijkanaal F gelegen dat tot het beheersgebied van het Hoogheemraadschap van Rijnland behoort. Het Zijkanaal F vormt een belangrijke schakel voor de afvoer van overtollig oppervlaktewater, vanuit het noordelijk deel van Rijnlands Boezem, naar het Rijnlands Boezemgemaal te Halfweg, waar het na passage, via de Amerikahaven, wordt geloosd in het Noordzeekanaal.

In het plangebied zijn diverse oppervlaktewateren aanwezig, zoals het Zijkanaal F, de Groote Braak en de Haarlemmervaart. Om de functie van deze wateren voor de waterhuishouding veilig te stellen, wat voornamelijk bestaat uit de opvang, berging en afvoer van regenwater, hebben deze wateren de bestemming Water gekregen in het bestemmingsplan. Dit waarborgt ook het

behoud van de breedte en oppervlakte van de wateren. Ook aan de primaire watergangen is de bestemming Water gegeven. Deze zijn namelijk van belang voor de afvoer van het polderwater van de polder 'Lange Bretten'.

Grondwater

In het plangebied zijn geen waterwingebieden en grondwaterbeschermingsgebieden aanwezig.

Waterkeringen

De waterkeringen en bijbehorende beschermingszones die in het plangebied aanwezig zijn, onder andere langs de weg Daveren, worden in het bestemmingsplan beschermd middels de dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterkering'. De gronden met de dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterkering' zijn mede bestemd voor de waterkering, waterhuishouding en waterstaat. Op deze gronden is uitsluitend bebouwing ten dienste van de waterkering, waterhuishouding en waterstaat toegestaan. Middels een omgevingsvergunning kan worden afgeweken voor bouwwerken ten behoeve van de medebestemmingen, mits de bouw verenigbaar is met de belangen van de waterstaat en/of waterkering en de beheerder van de waterkering hierover heeft geadviseerd. Werken en werkzaamheden die schade zouden kunnen aanrichten aan de waterkering zijn aan een omgevingsvergunning verbonden, zodat hieraan alleen medewerking kan worden verleend als de betreffende werken en werkzaamheden verenigbaar zijn met de belangen van waterstaat en/of waterkering.

Verharding

Vanwege het overwegend conserverende karakter van het bestemmingsplan zal de verharding in het plangebied niet tot nauwelijks toenemen. Ook de ontwikkeling van een recreatief punt in het deelgebied Braxhoofden zal niet zorgen voor een toename van de verharding. Dit omdat hieraan de voorwaarde is gekoppeld dat niet meer bebouwing is toegestaan dan de bestaande oppervlakte aan bebouwing. Al met al zal het bestemmingsplan qua verharding geen invloed hebben op de waterhuishouding.

Materiaalgebruik

Bij de realisatie van nieuwe bebouwing en inrichting van de openbare ruimte dient het gebruik van uitlogende materialen zoveel mogelijk voorkomen te worden. Uitlogende materialen beïnvloeden de kwaliteit van regen- en oppervlaktewater namelijk negatief. Emissies naar het oppervlaktewater van PAK (teer- en bitumineuze materialen, verduurzaamd hout), lood, zink en koper (via regenwaterafvoer) moeten worden tegengegaan.

Riolering

Uitgangspunt is dat schoon- en vuilwaterstromen zoveel mogelijk moeten worden gescheiden. Relatief schoon regenwater van gevels en daken moet waar mogelijk benut worden (toiletspoeling e.d.) en mag rechtstreeks via het regenwaterriool naar het oppervlaktewater/grondwater worden afgevoerd. Hiertoe dient bij de herontwikkeling van gebouwen dus zoveel mogelijk afkoppeling van de hemelwaterafvoer van het riool gerealiseerd te worden. Afvoer naar het oppervlaktewater zal voor een deel van het plangebied goed mogelijk zijn door de aanwezigheid van een aantal watergangen en waterpartijen. Hemelwater afkomstig van wegen met een relatief lage

verkeersintensiteit zal moeten worden voorgezuiverd met een lokale voorziening (helofytenfilter/bezinkvoorziening/wadi) alvorens het op het oppervlaktewater te lozen. Vervuild regenwater, afkomstig van hoofdwegen/drukke parkeerplaatsen e.d. zal middels het rioolstelsel afgevoerd moeten worden naar de rioolwaterzuivering. Bij een eventuele toekomstige herinrichting van wegen en openbare ruimte in het plangebied dient hiermee rekening te worden gehouden.

5.7 Ecologie

Algemeen

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is het noodzakelijk te onderzoeken in hoeverre de plannen ten koste gaan van de (aanwezige) flora en fauna. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in de 'toets in het kader van gebiedsbescherming' en de 'toets in het kader van soortenbescherming'.

Gebiedsbescherming

De toets in het kader van gebiedsbescherming vindt zijn oorsprong in de Natuurbeschermingswet 1998 en draagt zorg voor de bescherming van natuurwaarden. De wet beschermt drie typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden (Vogel- en habitatrichtlijngebieden);
- Beschermde natuurmonumenten;
- Gebieden die de Minister van LNV aanwijst ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen (met uitzondering van verplichtingen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn).

Plannen dan wel projecten in deze gebieden, maar ook daar buiten in verband met de zogenaamde externe werking, kunnen vergunningplichtig zijn op grond van de Natuurbeschermingswet. Daarom moet bij plannen en projecten worden onderzocht of de ontwikkeling de kwaliteit van deze gebieden kan verslechteren of verstoren. Indien het bestemmingsplan de kwaliteit van de beschermde gebieden kan verslechteren of verstoren behoeft het goedkeuring van Gedeputeerde Staten. Indien het plan bovendien mogelijk negatieve significante gevolgen heeft voor deze gebieden dient een passende beoordeling gemaakt te worden. Dat is een beoordeling om te bezien of er werkelijk significante effecten zijn. Bij aantasting van de natuurlijke kenmerken van een gebied kan dan afhankelijk van het type habitat en de aanwezige soorten alleen nog onder bepaalde voorwaarden goedkeuring aan het plan op grond van de Natuurbeschermingswet worden verleend. Dat is pas mogelijk indien er geen alternatieven zijn, er sprake is van een dwingende reden van groot openbaar belang en er voorzien is in compenserende maatregelen.

Naast de bescherming van de Natuurbeschermingswet kunnen waardevolle gebieden ook beleidsmatig beschermd zijn doordat zij behoren tot de ecologische hoofdstructuur (EHS). De EHS is een samenhangend netwerk van bestaande en nog te ontwikkelen belangrijke natuurgebieden in Nederland. Uitgangspunt van het beleid is dat plannen, handelingen en projecten in de EHS niet toegestaan zijn indien zij de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS significant aantasten.

Gebiedsbescherming in relatie tot het plangebied

Het plangebied is niet gelegen in of nabij een Natura-2000 gebied of Beschermd Natuurmonument. Het dichtstbijzijnde Natura-2000 gebied is het gebied 'Ilperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske'. Dit gebied ligt op meer dan 8 kilometer afstand. Gelet op deze afstand en het feit dat het bestemmingsplan in hoofdzaak conserverend van aard is, worden er geen significante negatieve effecten op dit gebied verwacht ten gevolge van dit bestemmingsplan.

Een deel van het plangebied is gelegen in de EHS. Dit betreffen de natuurgebieden De Kluut en de Lange Bretten. Er worden er geen significante negatieve effecten op de EHS verwacht ten gevolge van dit bestemmingsplan, omdat hier bij recht geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk worden gemaakt.

Wijzigingsbevoegdheid

In het bestemmingsplan is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen waarmee een recreatief punt ontwikkeld kan worden in het deelgebied Braxhoofden, dat is gelegen in het natuurgebied De Kluut. Om significante negatieve effecten op de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS als gevolg van deze ontwikkeling te voorkomen, is aan de planwijziging de voorwaarde verbonden dat uit ecologisch onderzoek moet zijn gebleken dat dergelijke effecten niet optreden. Een beoordeling van de effecten van deze ontwikkeling op de EHS vindt daardoor plaats op het moment van planwijziging. De effecten zijn immers voor een groot deel afhankelijk van de precieze invulling van de ontwikkeling.

Gelet op het bovenstaande zijn er geen belemmeringen voor de uitvoering van het plan vanuit het aspect gebiedsbescherming.

Soortenbescherming

De toets in het kader van de soortenbescherming is geregeld in de Flora- en faunawet (FFW). De FFW bevat verbodsbepalingen met betrekking tot het aantasten, verontrusten of verstoren van beschermde dier- en plantensoorten, hun nesten, holen en andere voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen. Bij elk plan dat ingrijpt op dergelijke plaatsen dient getoetst te worden wat het effect is op beschermde soorten. De wet en bijbehorend Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten ('vrijstellingenbesluit') kent drie verschillende beschermingsregimes voor diverse soorten.

Categorie 1:

Algemene soorten waarvoor geen ontheffing aangevraagd hoeft te worden bij bestendig beheer of ruimtelijke ontwikkeling. Anders is wel ontheffing nodig voor verstoren of vernietigen en geldt altijd de zorgplicht (art.2).

Categorie 2:

Soorten waarvoor ontheffing aangevraagd moet worden, behalve als er gewerkt wordt volgens een door de minister goedgekeurde gedragscode. Ontheffing kan worden verleend als de gunstige staat van instandhouding van de soort niet in gevaar komt.

Categorie 3:

Zeldzame soorten, Habitatrichtlijnsoorten en Vogelrichtlijnsoorten (alle vogels). Altijd moet ontheffing aangevraagd worden. Ontheffing wordt alleen verleend als voldaan wordt aan alle volgende criteria:

- er sprake is van een in de wet genoemd belang, én
- er geen alternatieven zijn én
- de ingreep geen afbreuk doet aan de gunstige staat van instandhouding van de soort.

Voor alle beschermde soorten geldt de zorgplicht (art. 2 Flora- en faunawet). Indien het voortbestaan op locatie van beschermde soorten planten of dieren uit categorie 2 en 3 door een ingreep negatief beïnvloed worden, is het daarnaast nodig ontheffing aan te vragen van verboden handelingen op grond van de Flora- en faunawet. Het bevoegd gezag hierin is het Ministerie van ELI.

De Flora- en faunawet hoeft slechts in een bestemmingsplan te worden geïmplementeerd met het oog op de uitvoerbaarheid van het plan. Het is dus niet perse noodzakelijk dat al voor de vaststelling van een bestemmingsplan een ontheffing verkregen is.

Soortenbescherming in relatie tot het plangebied

Het bestemmingsplan heeft in hoofdzaak een conserverend karakter. De bestaande situatie wordt opnieuw vastgelegd. Daarom is er geen reden om aan te nemen dat beschermde soorten worden verstoord of vernietigd door het plan. Bij eventuele toekomstige uitbreidingen en/of herontwikkelingen zal de initiatiefnemer daarvan zich moeten houden aan de Flora- en faunawet en moeten onderzoeken of er door die ingrepen beschermde soorten worden verstoord of vernietigd.

De elementen in het plangebied die waardevol kunnen zijn voor flora- en fauna zijn met name de natuurgebieden De Kluut en de Lange Bretten en de watergangen en waterpartijen. Deze zijn bestemd als Natuur en Water. Hierdoor is het behoud van deze gebiedjes planologisch geborgd. Daarmee is het behoud van het leefgebied van de hier voorkomende beschermde soorten veiliggesteld.

Wel zal tijdens de uitvoering van (onderhouds)werkzaamheden uitvoering moeten worden gegeven aan de algemene Zorgplicht uit de Flora- en faunawet. Dit betekent onder meer dat de aantasting en verstoring van vogels dient te worden voorkomen door de werkzaamheden buiten het broedseizoen (15 maart t/m 15 juli) uit te voeren.

Wijzigingsbevoegdheid

In het bestemmingsplan is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen waarmee een recreatief punt ontwikkeld kan worden in het deelgebied Braxhoofden. In de wijzigingsvoorwaarden is opgenomen dat uit Flora- en faunaonderzoek moet zijn gebleken dat de flora- en faunawet niet aan de uitvoering van het wijzigingsplan in de weg staat. De uitvoerbaarheid van het wijzigingsplan wordt zo gewaarborgd.

5.8 Archeologie en cultuurhistorie

Algemeen

Archeologie

Nederland heeft als lid van de Raad van Europa het Verdrag van Valletta (Malta, 1992) ondertekend. Dit verdrag heeft als doel het Europese archeologische erfgoed veilig te stellen. Eén van de verdragsverplichtingen voor de Nederlandse overheid is dat zij moet streven naar afstemming en overeenstemming tussen de onderscheiden behoeften van de archeologie en de ruimtelijke ordening, door er op toe te zien dat archeologen worden betrokken bij het planningsbeleid ten einde te komen tot evenwichtige strategieën voor de bescherming, het behoud en het beter tot hun recht doen komen van plaatsen van archeologisch belang. De Nederlandse overheid dient waarborgen te creëren dat archeologen, stedenbouwkundigen en planologen stelselmatig met elkaar overleggen ten einde te komen tot wijziging van ontwikkelingsplannen die het archeologische erfgoed zouden kunnen aantasten. Daartoe zou bij de voorbereiding van bestemmingsplannen meer aandacht moeten worden besteed aan de (mogelijke) aanwezigheid van archeologische waarden en bij de aanwezigheid van archeologische waarden zouden beschermende regelingen in het plan moeten worden opgenomen. Daarbij dient volgens het Verdrag het uitgangspunt te zijn dat 'de bodemverstoorder betaalt'.

In 2007 is als uitwerking van het Verdrag van Valetta de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) in werking getreden. Doel van deze wet is de bescherming van de aanwezige en de te verwachten archeologische waarden door het reguleren van bodemversturende activiteiten. De Wamz gaat uit van het zo vroeg mogelijk betrekken van de archeologische waarden in het ruimtelijke ordeningsproces. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan en bij de bestemming van de in het plan begrepen gronden moet dan ook rekening worden gehouden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische waarden.

Daarom is het voor het opstellen van een bestemmingsplan noodzakelijk te onderzoeken in hoeverre in betreffende gronden archeologische waarden aanwezig kunnen zijn. Gebieden waar waarden aanwezig zijn, kunnen middels een dubbelbestemming voor archeologie door het bestemmingsplan worden beschermd. Voorafgaand aan werkzaamheden waarbij bodemingrepen plaatsvinden, dient dan afhankelijk van diepte en oppervlakte van ingrepen, nader archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd.

Cultuurhistorie

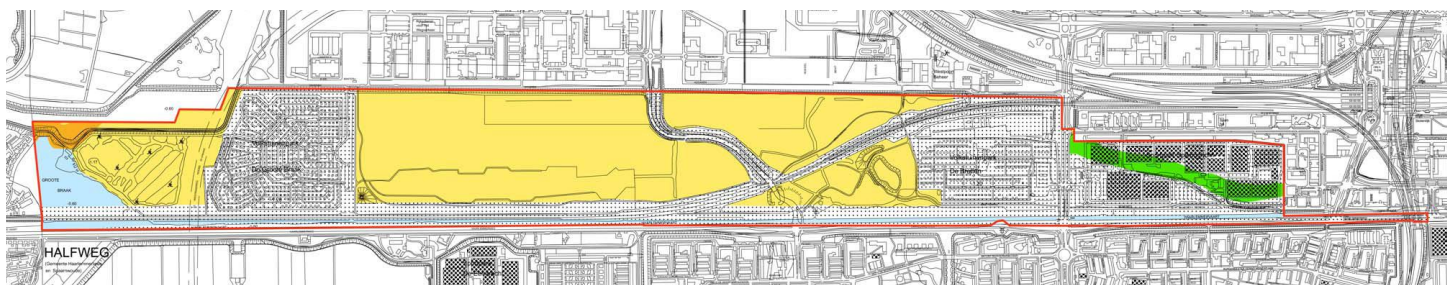
Op grond van artikel 3.1.6 van het Bro dienen cultuurhistorische waarden uitdrukkelijk te worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen. Dit betekent dat gemeenten een analyse moeten verrichten van de cultuurhistorische waarden in een bestemmingsplangebied en moeten aangeven welke conclusies ze daar aan verbinden en op welke wijze ze deze waarden borgen in het bestemmingsplan.

Relatie tot het plangebied

Archeologie

Het bureau Monumenten & Archeologie van de gemeente Amsterdam heeft een Archeologisch bureauonderzoek uitgevoerd voor het plangebied². Het resultaat hiervan is een archeologische beleidskaart, waarop archeologische beleidszones zijn aangegeven. In totaal zijn er 5 beleidszones in het plangebied onderscheiden. Voor iedere zone geldt een specifiek beleidsregime voor bodemingrepen.

Voor zone 1 geldt dat bij bodemingrepen dieper dan 0,50 meter onder maaiveld en met een oppervlak groter dan 100 m² voorafgaande aan de bodemverstoring ingreep een Inventariserend Veldonderzoek (IVO) noodzakelijk is om eventuele archeologische vondsten en sporen te vinden en te documenteren. Voor zone 2 geldt dat een IVO voorafgaand aan de bodemverstoring ingreep nodig is bij bodemingrepen dieper dan 2,00 meter onder maaiveld en met een oppervlak groter dan 500 m². Voor zone 3 geldt dit bij ingrepen dieper dan 0,50 meter onder maaiveld en met een oppervlak groter dan 10.000 m². Voor zone 4 geldt dit bij ingrepen dieper dan de waterbodem onder maaiveld en met een oppervlak groter dan 10.000 m². Voor zone 5 geldt dat de bodem dermate is verstoord vanwege sloop en herbouw dat dit deel van het plangebied is vrijgesteld van verdere archeologische maatregelen.

Archeologische beleidskaart met beleidsregimes (bron: Archeologisch Bureauonderzoek)

Bijgaand is een uitsnede opgenomen van de archeologische beleidskaart met daarbij de beleidsregimes.

Blijkens de Archeologische beleidskaart hoeven gebieden met een negatieve archeologische verwachting niet beschermd te worden. Gebieden met een hoge of lage archeologische verwachting moeten blijkens de beleidskaart wel beschermd worden. Daarom hebben de gebieden met een hoge en lage verwachting een dubbelbestemming 'Waarde-archeologie' gekregen.

- **Beleid bij hoge verwachting (verwachtingszones A, onbebouwd)**
Afhankelijk van de grootte en diepte van de toekomstige ontgraving kunnen archeologische waarden worden aangetast. Vanwege de hoge verwachting geldt dat bij bodemingrepen dieper dan 0,50 m onder maaiveld en/of met een oppervlak groter dan 100 m² een Inventariserend Veldonderzoek (IVO) in de planvorming wordt opgenomen.
- **Beleid bij hoge verwachting (verwachtingszones A, bebouwd)**
Afhankelijk van de grootte en diepte van de toekomstige ontgraving kunnen archeologische waarden worden aangetast. Vanwege de hoge verwachting geldt dat bij bodemingrepen dieper dan 2,00 m onder maaiveld en/of met een oppervlak groter dan 500 m² een Inventariserend Veldonderzoek (IVO) in de planvorming wordt opgenomen.
- **Beleid bij lage verwachting (verwachtingszones B tot en met D onbebouwd en I)**
Afhankelijk van de grootte en diepte van de toekomstige ontgraving kunnen archeologische waarden worden aangetast. Vanwege de lage verwachting geldt dat bij bodemingrepen dieper dan 0,50 m onder maaiveld en/of met een oppervlak groter dan 10.000 m² een Inventariserend Veldonderzoek (IVO) in de planvorming wordt opgenomen.
- **Beleid bij lage verwachting (verwachtingszones G onbebouwd en E)**
Afhankelijk van de grootte en diepte van de toekomstige ontgraving kunnen archeologische waarden worden aangetast. Vanwege de lage verwachting geldt dat bij bodemingrepen dieper dan de waterbodem en/of met een oppervlak groter dan 10.000 m² een Inventariserend Veldonderzoek (IVO) in de planvorming wordt opgenomen.
- **Beleid bij negatieve verwachting (verwachtingszones B tot en met D, G bebouwd, F H en J)**
Deze delen van het gehele plangebied vertoont een negatieve verwachting. Door grootschalig grondverzet in het verleden is de bodem verstoord en zijn archeologische overblijfselen verdwenen. Daarmee is dit deel van het plangebied vrijgesteld van verdere archeologische maatregelen.

² Gemeente Amsterdam - Bureau Monumenten & Archeologie, 'Archeologisch bureauonderzoek Plangebied Geuzenveld deelgebied 3 Stadsdeel Geuzenveld/Slotermeer, BO 08-158 Amsterdam 2009.

Omdat er vier zones zijn, zijn er 4 archeologische dubbelbestemmingen onderscheiden:

- Oranje: Waarde-Archeologie 1;
- Groen: Waarde-Archeologie 2;
- Geel: Waarde-Archeologie 3;
- Blauw: Waarde-Archeologie 4.

Aan iedere dubbelbestemming is het specifieke regime qua bodemingrepen (diepte en oppervlakte) gekoppeld dat behoort bij het betreffende gebied. Op deze wijze worden de gebieden beschermd en is de verplichting tot archeologisch onderzoek zeker gesteld.

Cultuurhistorie

In het plangebied is een aantal cultuurhistorische elementen aanwezig zoals de oude spoordijk en oude verkavelingspatronen. Deze worden middels het bestemmingsplan beschermd doordat gronden met de bestemming Natuur of Water, waarin deze elementen gelegen zijn, tevens bestemd zijn voor de instandhouding en ontwikkeling van cultuurhistorische waarden. Een omgevingsvergunningstelsel voor werken en werkzaamheden, zoals afgraven en egaliseren, biedt bescherming aan deze cultuurhistorische waarden.

5.9 Milieuzonering

Algemeen

Om tot een ruimtelijk relevante toetsing van bedrijfsvestigingen op milieuhygiënische aspecten te komen wordt het begrip milieuzonering gehanteerd. De milieuzonering zorgt voor een voldoende afstand tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en milieugevoelige functies (zoals woningen) in ruimtelijke plannen. Hiertoe zijn bedrijven voorzien van een zone waar mogelijke nadelige effecten zijn voor woningen. Maatgevend zijn de thema's geur, geluid, stof en gevaar. Vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening is het voorkomen van voorzienbare hinder door milieubelastende activiteiten van belang. Daarnaast mogen bedrijven niet worden beperkt in hun mogelijkheden.

Om mogelijke hinder van bedrijven voor bewoners te voorkomen wordt de daarvoor algemeen aanvaarde VNG-uitgave 'Bedrijven en milieuzonering' (2009) gebruikt. In deze uitgave is de potentiële milieubelasting voor een hele reeks van bedrijven bepaald aan de hand van een aantal milieuaspecten, zoals geur, stof, geluid en gevaar. De milieubelasting is voor die aspecten vertaald in richtlijnen voor aan te houden afstanden tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Deze afstanden kunnen als basis worden gehanteerd, maar zijn indicatief. Bovendien zijn deze afstanden alleen van toepassing op nieuwe situaties en niet op bestaande situaties. Het milieuaspect met de grootste afstand is maatgevend en bepaalt in welke milieucategorie een bedrijfstype wordt ingedeeld.

Hoe gevoelig een gebied is voor bedrijfsactiviteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. De in de bedrijvenlijst geadviseerde afstanden zijn gericht op het omgevingstype "rustige woonwijk" of een vergelijkbaar omgevingstype, zoals een "rustig buitengebied". Een rustige woonwijk is een

woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven en kantoren) voor. Langs de randen (in de overgang naar mogelijke bedrijfsfuncties) is weinig verstoring door verkeer.

Naast het omgevingstype 'rustige woonwijk' en rustig buitengebied wordt ook het omgevingstype 'gemengd gebied' onderscheiden. Bij een gemengd gebied kunnen kleinere afstanden tussen bedrijven en woningen worden aangehouden. Bij een gemengd gebied zijn dus kleinere milieuzones van toepassing. Bij een gemengd gebied kunnen de afstanden, zonder dat dit ten koste gaat van het woon- en leefklimaat, met één afstandsstep worden verlaagd. Dit betekent dat de afstand van de eerstvolgende lagere categorie mag worden aangehouden. Een gemengd gebied is een gebied dat gezien de aanwezige functiemenging of ligging nabij drukke wegen al een hogere milieubelasting kent. Dit betekent dat de eisen in gemengde gebieden minder streng zijn dan in rustige woonwijken.

In onderstaande tabel zijn de richtafstanden opgenomen tot een 'rustige woonwijk' en 'gemengd gebied'.

Milieucategorie	Richtafstand tot omgevingstype rustige woonwijk en rustig buitengebied	Richtafstand tot omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6	1.500 m	1000 m

Tabel 5.2 Milieucategorieën en richtafstanden tot een rustige woonwijk en gemengd gebied
Bron: Bedrijven en milieuzonering, VNG

Zijn de afstanden tussen milieubelastende en milieugevoelige functies kleiner dan de voorgeschreven afstanden uit de VNG-publicatie, dan zal door middel van onderzoek aangetoond moeten worden of de realisatie van een bedrijf toch mogelijk is en welke maatregelen moeten worden genomen om te komen tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Aan de hand hiervan kan dan gemotiveerd worden afgeweken van de standaard adviesafstanden.

Milieuzonering in relatie tot het plangebied

In het plangebied wordt geen nieuwe bedrijvigheid mogelijk gemaakt. In het plangebied komen echter wel twee bestaande bedrijfsfuncties voor: een kwekerij annex papierpotproductiebedrijf en een stadsdeelwerf met afvalpunt. Deze zijn positief bestemd middels de bestemming 'Bedrijf'. Door eisen te stellen aan de toelaatbaarheid van de bedrijfsactiviteiten wordt ernaar gestreefd de milieubelasting voor de omgeving van deze bedrijven zoveel mogelijk te beperken. Hiervoor zijn deze bedrijfsspercelen voorzien van een specifieke aanduiding, zodat de bestaande bedrijven hier voortgezet kunnen worden, maar er geen andere bedrijven gevestigd kunnen worden, die een zwaardere milieubelasting voor de omgeving zouden kunnen hebben.

6. JURIDISCHE PLANOPZET

6.1 Algemeen

Bij het opstellen van dit bestemmingsplan is gebruik gemaakt van de notitie “Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2008” (SVBP2008), bindende afspraken met betrekking tot de opbouw en de presentatie van het bestemmingsplan (digitaal en analoog)” van het Ministerie van VROM. Tevens is gebruik gemaakt van “Op de digitale leest”, standaard aanbevelingen voor de kaart en de planregels van het digitaal uitwisselbare bestemmingsplan, een uitgave van het Nederlands Instituut voor Ruimtelijke Ordening en Volkshuisvesting.

De SVBP2008 is een landelijke standaard en opvolger van de SVBP2006, en is in zijn geheel (ook digitale uitwisseling) op 1 januari 2010 verplicht geworden. De basis is gelegd in de nieuwe Wro, die op 1 juli 2008 in werking is getreden. In de Wro is de verplichting opgenomen dat voor het maken, beschikbaar stellen en gebruiken van digitale plannen de RO standaarden en regels 2008 van toepassing zijn. De standaarden zijn wettelijk verankerd door middel van een Ministeriële regeling als uitvoeringsregeling van het Besluit ruimtelijke ordening.

Het voorliggende bestemmingsplan is conform de landelijke RO-standaarden (2008) opgesteld. Het plan voldoet daarmee aan de digitale verplichting.

6.2 Analoge verbeelding (plankaart)

Voor de ondergrond van de analoge verbeelding is gebruik gemaakt van de meest actuele Grootschalige Basiskaart van Nederland (GBKN). Straatnamen en huisnummers zijn op de plankaart van de analoge verbeelding weergegeven. Deze kaart heeft een schaal van 1:1000.

In de legenda van de plankaart is de versie van het bestemmingsplan vermeld (voorontwerp/ontwerp/vastgesteld). Verder staat de noordpijl in de legenda aangegeven. De analoge verbeelding (plankaart) is opgesteld volgens het SVBP2008.

6.3 De planregels

De planregels zijn opgesteld volgens het SVBP2008 en voldoen tevens aan de eisen van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) die op 1 oktober 2010 in werking is getreden.

In de planregels is een standaard hoofdstukindeling aangehouden die begint met ‘Inleidende regels’ (begrippen en wijze van meten), vervolgens met de ‘Bestemmingsregels’, de ‘Algemene regels’ (de regels die voor alle bestemmingen gelden) en de ‘Overgangs- en slotregels’. Daarbij staan de verschillende bestemmingen op alfabetische volgorde.

Ook de regels van een bestemming kennen een standaardopbouw en worden als volgt benoemd:

- Bestemmingsomschrijving;
- Bouwregels;
- Nadere eisen;
- Afwijken van de bouwregels;
- Specifieke gebruiksregels;
- Afwijken van de gebruiksregels;
- Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden.
- Wijzigingsbevoegdheid.

Opgemerkt wordt dat een bestemmingsregel niet alle elementen hoeft te bevatten, dit verschilt per bestemming.

6.4 Artikelgewijze toelichting

In deze paragraaf wordt slechts waar dat noodzakelijk en nuttig wordt geacht een nadere toelichting gegeven op dat specifieke onderdeel van de planregels. Sommige regelingen of bestemmingen zijn daarom hierna niet opgenomen: deze worden geacht voor zich te spreken.

Artikel 1 en 2

Voor de begripsomschrijvingen en wijze van meten is aangesloten bij de SVBP2008 en de NIROV-uitgaven: "Op dezelfde (digitale) leest".

Artikel 3 Bedrijf

De bestemming Bedrijf is gebruikt voor de twee bestaande bedrijven in het plangebied: de kwekerij en papierpotproductiebedrijf en de stadsdeelwerf met afvalpunt, beiden gelegen aan de Seineweg. De bedrijven zijn op maat bestemd middels een specifieke aanduiding. De stadsdeelwerf heeft de aanduiding 'specifieke vorm van bedrijf – stadsdeelwerf' gekregen en de kwekerij de aanduiding 'specifieke vorm van bedrijf- kwekerij'. Deze aanduidingen betekenen dat uitsluitend de bestaande bedrijfstypen zijn toegestaan.

Op het perceel van de kwekerij is ook productiegebonden detailhandel toegestaan. In de regels is vastgelegd dat de winkelvloeroppervlakte aan productiegebonden detailhandel niet meer dan 150 m² mag bedragen. De productiegebonden detailhandel is uitsluitend toegestaan op het deel van het perceel dat is voorzien van de aanduiding 'specifieke vorm van detailhandel – productiegebonden detailhandel'. Dit betreft een deel aan de voorzijde van het huidige bedrijfsgebouw.

Gebouwen mogen uitsluitend binnen het bouwvlak worden gebouwd. De ligging van de bouwvlakken is gebaseerd op de bestaande bedrijfsserven met verharding, opslag, e.d. Deze bouwvlakken mogen worden bebouwd tot het op de verbeelding aangeduide bebouwingspercentage. Dit percentage is gebaseerd op de bestaande oppervlakte aan bebouwing. Vanwege de ligging in de hoofdgroenstructuur is geen uitbreiding van de bebouwing niet of slechts beperkt mogelijk. Wel is sloop van bestaande gebouwen en herbouw

tot het maximale bebouwingspercentage op een andere locatie binnen het bouwvlak mogelijk. Hierdoor is er toch enige flexibiliteit, die wenselijk kan zijn als een verandering van de bedrijfsvoering een herinrichting van het perceel wenselijk maakt. De maximale bouwhoogte bedraagt 8 meter. Bedrijfswoningen zijn niet toegestaan. Deze zijn nu ook niet aanwezig.

Binnen de bestemming Bedrijf zijn naast gebouwen ook bouwwerken, geen gebouwen zijnde mogelijk, zoals vlaggenmasten en erf- en terreinafscheidingen.

In de bestemming 'Bedrijf' is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen die het onder voorwaarden mogelijk maakt om deze bestemming ter plaatse van de stadsdeelwerf met afvalpunt te wijzigen in de bestemming 'Sport' en/of 'Groen' en/of 'Natuur' en/of 'Water'. Zo kan als de werf en het afvalpunt niet meer gevestigd zijn op deze locatie, de bestemming snel gewijzigd worden in een andere, meer passende functie die aansluit op de omgeving. Bij wijziging worden de bouw- en gebruiksregels van de bestemming 'Sport' en/of 'Groen' en/of 'Natuur' en/of 'Water' van kracht, zoals die al opgenomen zijn in het plan. Er ontstaan dus niet meer of minder bouw mogelijkheden als in de andere gebieden waar deze bestemmingen voorkomen. Wel geldt dat als gewijzigd wordt naar de bestemming 'Sport' de bestaande bebouwing en verharding van de werf als recht gaat gelden binnen deze bestemming. De bestaande oppervlakte aan bebouwing en verharding wordt dan dus positief bestemd en kan worden behouden.

Artikel 4 Groen

Het groen langs de Seineweg krijgt de bestemming groen. Dit groen is immers belangrijk voor de ruimtelijke structuur en dient behouden te blijven. Binnen de bestemming groen zijn niet alleen plantsoenen, groenvoorzieningen en beplantingen mogelijk, maar ook fiets- en voetpaden en water. Op gronden met de bestemming groen kunnen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen worden opgericht.

Artikel 5 Natuur

De natuurgebieden De Kluut en de Lange Bretten, inclusief de daarin voorkomende waterlopen en –partijen, hebben de bestemming Natuur gekregen. Deze gronden zijn bestemd voor het behoud, herstel en ontwikkeling van de landschappelijke en natuurlijke waarden. Tevens zijn deze gronden bestemd voor het behoud, herstel en ontwikkeling van de cultuurhistorische waarden. Voorts is binnen de bestemming 'Natuur' extensief dagrecreatief medegebruik toegestaan. Daarom zijn de bestaande fiets- en wandelpaden die in de natuurgebieden voorkomen ook binnen deze bestemming opgenomen.

De natuur-, landschappelijke en cultuurhistorische waarden worden beschermd met een vergunningplicht voor het uitvoeren van diverse werken werkzaamheden. Binnen deze bestemming zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan. Deze bouwwerken moeten wel passen bij de bestemming. Dat houdt in dat deze bouwwerken ten behoeve van de Natuur mogen worden gebouwd, maar bijvoorbeeld ook ten behoeve van extensief recreatief medegebruik (zoals informatieborden, etc.).

Artikel 6 Recreatie

Deze bestemming is toegepast voor de volkstuintenparken De Groote Braak en de Bretten. Gronden met de bestemming recreatie zijn bestemd voor volkstuinten met de daarbij behorende tuinhuisen en verenigingsgebouwen. Tevens zijn daarbij behorende voorzieningen als parkeervoorzieningen, groenvoorzieningen en water toegestaan.

Per volkstuint mag maximaal 1 tuinhuis met een omvang van 40 m² worden gebouwd. Daarnaast is per volkstuintpark maximaal 750 m² aan verenigingsgebouwen toegestaan.

In de specifieke gebruiksregels is bepaald dat permanente bewoning van tuinhuisjes en het gebruik van tuinhuisjes voor bedrijfsactiviteiten niet is toegestaan.

Artikel 7 Sport

Sportpark Spieringhorn heeft de bestemming Sport gekregen. Gronden met deze bestemming zijn bestemd voor sportvoorzieningen, met de daarbij behorende sportfaciliteiten, zoals kantine, verenigings- en kleedruimten, tribunes, omheiningen, doelen, ballenvangers, dug-outs en lichtmasten. Tevens zijn hierbij behorende voorzieningen zoals parkeervoorzieningen, paden, groenvoorzieningen en water toegestaan. Eveneens is op deze gronden kleinschalige leisure, maatschappelijke voorzieningen en buitenschoolse opvang mogelijk. Voor deze drie soorten gebruik geldt wel dat dit wel aan sport gelieerd moet zijn.

Binnen de bestemming Sport zijn gebouwen toegestaan, met een bouwhoogte van maximaal 8 meter. Er zijn ook diverse bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan, zoals ballenvangers, lichtmasten, vlaggenmasten, omheiningen, etc. Binnen het bestemmingsvlak Sport zijn bouwvlakken aanwezig. In de regels is vastgelegd welke oppervlakte aan verharding en bebouwing binnen en buiten de bouwvlakken zijn toegestaan. Voor een toelichting hierop wordt verwezen naar paragraaf 4.2.

Ontwikkeling benodigde verharding en bebouwing van het sportpark

Het sportpark Spieringhorn wil zich ontwikkelen als sportpark nieuwe stijl, welke ontwikkelingsrichting is opgenomen in de Structuurvisie Amsterdam. In de sportparken nieuwe stijl zijn inpasbaar: recreatieve routes, voorzieningen voor intensief sportief en maatschappelijk (mede) gebruik, zoals een beheerdersgebouw, (multifunctioneel) clubgebouw, maatschappelijke voorzieningen (kinderopvang, voorzieningen voor buurtactiviteiten en onderwijs), commercieel sportaanbod (indoorsport en leisurefuncties), commerciële functies (gezondheidscentra, fysio, kleinschalige overnachtingsmogelijkheden gelieerd aan topsport), mits een directe versterkende link aan het sportaanbod aanwezig is. In de groene sportparken zijn overdekte voorzieningen alleen inpasbaar als ze het groene karakter van het sportpark niet aantasten.

De teruglopende gemeentelijke financiële middelen maken het noodzakelijk een keuze te maken tussen sportparken voor de verenigingssport en sportparken die mede door marktpartijen moeten worden geëxploiteerd met commerciële partijen.

In de sportparkenvisie is aangegeven dat Spieringhorn zich moet ontwikkelen tot een meer ondernemend sportpark met commerciële partijen teneinde het sportpark financieel te kunnen exploiteren. Sportieve invullingen zullen dus door de markt gedragen moeten worden door bijv. tennis of commerciële voetbalvarianten.

Een ander ruimtevragend sportinitiatief is hockey. Op dit moment zijn er twee hockeyvelden. De vereniging groeit explosief. Er is behoefte aan een derde veld. Bij de groei van deze vereniging hoort extra accommodatie in de vorm van parkeerplaatsen voor auto's, fietsopstelplaatsen en bereikbaarheidsmaatregelen die vragen om extra verharding.

Deze ontwikkeling van het sportpark stelt eisen aan het bieden van extra bebouwingsmogelijkheden. De verwachting is namelijk dat commerciële sportfuncties ook ruimte vragen voor clubgebouwen, kantines, parkeergelegenheid en wellicht het verbeteren van de ontsluiting (verharding) van het park. Daarbij is de dringende wens om in een onderhandelingstraject met marktpartijen juridische zekerheid te geven over de bouw- en verhardingsmogelijkheden van het sportpark. Het gaat hierbij om het bieden van slagkracht aan de markt, waarbij de overheid regisseert en faciliteert en geen eisende partij kan zijn. Daarvoor is het noodzakelijk om over voldoende juridische en planologische ruimte te beschikken in het bestemmingsplan.

Hierdoor is het wenselijk te beschikken over voldoende flexibiliteit in de verhardings- en bouw mogelijkheden. Hiertoe zijn enige uitbreidingsmogelijkheden voor de verharding en bebouwing in het plan opgenomen. Dit is verbonden aan twee zones: binnen de bouwvlakken en buiten de bouwvlakken. Voor een toelichting hierop wordt verwezen naar paragraaf 4.2.

Artikel 8 Verkeer

Deze bestemming is gebruikt voor de bestaande wegen, paden en parkeervoorzieningen. Daardoor kunnen deze in stand blijven. Binnen de bestemming verkeer zijn ook bermen, groenvoorzieningen en water toegestaan. Hierdoor biedt deze bestemming de nodige flexibiliteit voor de inrichting van wegen, straten en daarbij behorende openbare ruimte. In de bestemming verkeer zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan, zoals bruggen en faunapassages. Straatverlichting en bewegwijzering (verkeersgeleiding, verkeersregeling, wegaanduiding) en afvalcontainers (maximaal 4 m² en 2 meter hoog) zijn vergunningsvrij. Een regeling hiervoor in de planregels is derhalve niet nodig.

Artikel 9 Verkeer – Railverkeer

De spoorweg Amsterdam-Haarlem die door het plangebied loopt, heeft de bestemming Verkeer-Railverkeer gekregen. De bestaande spoorweg kan hierdoor worden gehandhaafd. Binnen deze bestemming zijn ook bermen, groenvoorzieningen en water toegestaan, zodat ook de bestaande spoorbermen en –sloten positief bestemd zijn. In de bestemming Verkeer-Railverkeer zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde ten behoeve van de spoorweg toegestaan, alsmede onderdoorgangen, bruggen, viaducten en faunapassages, welke uiteraard ook ten dienste staan van andere functies, zoals het wegverkeer en de waterhuishouding.

Artikel 10 Water

De bestaande grote oppervlaktewateren, zoals de Haarlemmervaart en de Groote Braak, die bepalend zijn voor de waterstructuur in het plangebied, hebben de bestemming Water gekregen. Dit zorgt voor de instandhouding van deze structuur. Gronden met de bestemming Water zijn namelijk onder meer bestemd voor de waterhuishouding, waterberging en waterlopen. Binnen de bestemming Water zijn alleen bouwwerken, geen gebouwen zijnde mogelijk.

Artikel 11 Wonen

De bestemming Wonen is toegekend aan het deelgebied Braxhoofden. Het hier aanwezige boerderijgebouw wordt immers gebruikt als woning. Op het perceel is maximaal 1 woning toegestaan.

De bebouwing mag vanwege de ligging in de EHS en hoofdgroenstructuur niet worden uitgebreid. Daarom is om het boerderijgebouw een strak bouwvlak gelegd. De goot- en bouwhoogten mogen niet meer bedragen dan de bestaande hoogten. Maximaal de bestaande oppervlakte aan (legale) bijgebouwen is toegestaan.

Wijzigingsbevoegdheden

Recreatief punt op het perceel Braxhoofden

In het bestemmingsplan is de mogelijkheid opgenomen om de bestemming Wonen wijzigen in de bestemming 'Recreatie' ten behoeve van de ontwikkeling van een recreatief punt (een dagrecreatieve voorziening), al dan niet in combinatie met horeca en natuureducatieve activiteiten. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een bezoekerscentrum, zoals Natuurmonumenten of Staatsbosbeheer die ook wel heeft. Zie voor de ontwikkeling van het recreatieve punt ook paragraaf 4.2., deelgebied Braxhoofden. Aan het kunnen wijzigen van de bestemming zijn de volgende voorwaarden verbonden:

- de gezamenlijke oppervlakte aan gebouwen mag niet meer bedragen dan de bestaande oppervlakte;
- de bouwhoogte van gebouwen mag niet meer bedragen dan de hoogste bestaande bouwhoogte;
- er is maximaal 1 dienstwoning toegestaan, met een maximale inhoud van 600 m³;
- de bouwhoogte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde mag niet meer bedragen dan hieronder is aangegeven:

bouwwerken geen gebouw zijnde	maximale bouwhoogte
vlaggenmasten	8 meter
terreinafscheidingen voor de voorgevellijn van het hoofdgebouw	1 meter
terreinafscheidingen achter de voorgevellijn van het hoofdgebouw	2 meter
overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde	3 meter

- er dient sprake te zijn van een zorgvuldige inpassing van de functie en de gebouwen (indien er sprake is van herbouw) in het gebied vanuit het oogpunt van stedenbouw, landschap en natuur;
- uit onderzoek moet zijn gebleken dat de ontwikkeling geen significante negatieve effecten heeft op de wezenlijke kenmerken en waarden van de Ecologische Hoofdstructuur;

- de Technische Adviescommissie Hoofdgroenstructuur moet over de wijziging hebben geadviseerd;
- de ontwikkeling mag geen onevenredige verkeerstoename van gemotoriseerd verkeer veroorzaken op nabij gelegen wegen en paden, waarbij geldt dat het perceel zelf niet rechtstreeks voor gemotoriseerd verkeer toegankelijk mag zijn, uitgezonderd gemotoriseerd verkeer ten behoeve van het beheer;
- er dient voorzien te worden in voldoende parkeervoorzieningen voor de parkeerbehoefte die de ontwikkeling met zich meebrengt;
- het woon- en leefklimaat in de directe omgeving ten gevolge van de ontwikkeling mag niet onevenredig worden aangetast;
- er dient voldaan te worden aan de eisen van de Wet geluidhinder;
- uit onderzoek moet zijn gebleken dat de ontwikkeling aanvaardbaar is vanuit het oogpunt van externe veiligheid;
- uit bodemonderzoek moet zijn gebleken dat de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik, danwel middels een saneringsplan moet zijn aangetoond dat de bodem geschikt gemaakt kan worden voor het beoogde gebruik;
- met onderzoek moet zijn aangetoond dat de Flora- en faunawet niet aan de uitvoering van het wijzigingsplan in de weg staat.
- het verhaal van kosten van de grondexploitatie voor het stadsdeel over de in het wijzigingsplan begrepen gronden via een exploitatieplan of anderszins is verzekerd.

Natuur

In het bestemmingsplan is eveneens de mogelijkheid opgenomen om de bestemming Wonen geheel of gedeeltelijk te wijzigen in de bestemming Natuur. Dit vanwege de ligging in de EHS. Deze wijzigingsbevoegdheid maakt het mogelijk om op het deel van het perceel dat niet benodigd is voor een recreatief punt natuurontwikkeling te plegen. Ook bestaat hierdoor de mogelijkheid om de bestemming van het gehele perceel om te zetten in Natuur indien wordt afgezien van de ontwikkeling van een recreatief punt. Als voorwaarden voor het kunnen toepassen van de wijzigingsbevoegdheid geldt dat de gronden moeten zijn verworven of ontpacht ten behoeve van natuurontwikkeling of dat er een overeenkomst is gesloten voor particulier natuurbeheer.

Artikel 12 Leiding - Leidingstrook

Deze dubbelbestemming is gebruikt voor de gasleidingen, de stookolieleiding en de CO₂-leiding die het plangebied kruisen. Dit betekent dat deze gronden mede bestemd zijn voor de leidingen met bijbehorende beschermingszones. De regels van deze dubbelbestemming hebben voorrang op de onderliggende bestemmingen. Dit houdt in dat het verboden is te bouwen of te laten bouwen op de voor Leiding-Leidingstrook mede bestemde gronden. Hiervan kan het bevoegd gezag afwijken, mits de bouw verenigbaar is met de belangen van de leiding en de leidingbeheerder daarover heeft geadviseerd. Verder zijn binnen de bestemming Leiding-Leidingstrook diverse soorten grondbewerkingen vergunningplichtig. Dat betekent dat er geen grondbewerkingen zijn toegestaan zonder omgevingsvergunning voor werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden. Voor deze vergunning is eveneens een advies van de leidingbeheerder nodig.

Artikel 13 Waarde-Archeologie -1**Artikel 14 Waarde-Archeologie -2****Artikel 15 Waarde-Archeologie -3****Artikel 16 Waarde-Archeologie -4**

De voor Waarde-archeologie-1 t/m 4 aangewezen gronden zijn behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor de bescherming van terreinen met een hoge of lage archeologische verwachtingswaarde. De bestemming Waarde-Archeologie is toegekend aan de gronden waar ingevolge de Archeologische beleidskaart sprake is van een hoge of lage archeologische verwachting. Binnen de bestemming Waarde-Archeologie mogen uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde, worden gebouwd die voor archeologisch onderzoek noodzakelijk zijn. Bouwwerken ten behoeve van de andere daar voorkomende bestemming(en) zijn alleen onder voorwaarden, zoals het uitvoeren van een archeologisch onderzoek, mogelijk. Binnen de bestemming Waarde-archeologie-1 t/m 4 geldt een ondergrens voor het doen van archeologisch onderzoek, afhankelijk van de omvang van de bodemingreep. Deze ondergrenzen luiden als volgt:

- Waarde-Archeologie -1: bodemingrepen dieper dan 0,50 meter en/of met een oppervlakte groter dan 100 m²;
- Waarde-Archeologie -2: bodemingrepen dieper dan 2,00 meter en/of met een oppervlakte groter dan 500 m²;
- Waarde-Archeologie -3: bodemingrepen dieper dan 0,50 meter en/of met een oppervlakte groter dan 10.000 m²;
- Waarde-Archeologie -4: bodemingrepen dieper dan de waterbodem en/of met een oppervlakte groter dan 10.000 m².

Bij de bestemming geldt ook een omgevingsvergunningenstelsel voor het uitvoeren van werken of werkzaamheden voor de bescherming van de archeologische waarden. Alleen onder voorwaarden kan een vergunning worden verkregen. Uitgezonderd van de vergunningplicht zijn onder meer werken en werkzaamheden die behoren tot het normale onderhoud en beheer van de gronden.

Artikel 17 Waterstaat-Waterkering

Deze dubbelbestemming is toegekend aan de waterkeringen in het plangebied. De voor Waterstaat – Waterkering aangewezen gronden zijn, behalve voor de daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor de waterkering, waterhuishouding en waterstaat. Op deze gronden is uitsluitend bebouwing ten dienste van deze doeleinden toegestaan. Hiervan kan worden afgeweken door het verlenen van een omgevingsvergunning (door het bevoegd gezag) ten behoeve van bouwwerken van de medebestemmingen, mits dit verenigbaar is met de belangen van de waterstaatsbelangen en de beheerder van de waterkering daar positief over heeft geadviseerd.

Artikel 18 Anti-dubbeltelregel

In het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is hiervoor een standaard bepaling opgenomen. Het Bro verplicht om deze bepaling in het bestemmingsplan op te nemen. De anti-dubbeltelbepaling, een doeltreffender formulering dan de vroeger gehanteerde term "dubbeltelbepaling", beoogt te voorkomen dat door het herhaaldelijk gebruik van dezelfde oppervlakte van gronden als berekeningsgrondslag voor de oppervlaktebepaling van met name gebouwen, er op het betreffende of het aangrenzende perceel een situatie ontstaat die in strijd is met het bestemmingsplan. Door het "overhevelen" van gronden

tussen percelen, via al of niet tijdelijke huurcontracten of eigendomsoverdrachten, zou op een van de percelen of op alle betrokken percelen uiteindelijk een bebouwde oppervlakte kunnen ontstaan, die groter is dan het bestemmingsplan blijkens de regels beoogt toe te staan.

Artikel 19 Algemene bouwregels

In deze bepaling is een regeling opgenomen voor bestaande en vergunde maatvoering en situering van bebouwing die afwijkt van de voorgeschreven bouwregels. In dat geval gaan de bestaande en vergunde maten en situering voor. Vervangende nieuwbouw mag in deze bestaande maatvoering worden gerealiseerd en op de bestaande locatie.

Artikel 20 Algemene gebruiksregels

In de Wet Algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is bepaald dat het gebruik in strijd met een bestemmingsplan verboden en strafbaar is. In het bestemmingsplan is daarop aangesloten door expliciet een aantal gebruiken op te sommen die als strijdig met het bestemmingsplan worden aangemerkt.

De reden om hier een seksinrichting expliciet te benoemen als strijdig gebruik, is dat dergelijke inrichtingen vanaf 1 oktober 2000 als een reguliere bedrijfstak worden beschouwd en zich derhalve ook onder een bedrijfsbestemming zouden kunnen vestigen, tenzij het bestemmingsplan zich daartegen expliciet uitspreekt. Omdat een seksinrichting in het plangebied niet wenselijk wordt geacht, is de vestigingsmogelijkheid hier uitgesloten.

Artikel 21 Algemene aanduidingsregels

Hier zijn de gebiedsaanduidingen opgenomen die over meer dan één bestemming vallen. Dat betreft in dit geval de aanduiding geluidzone-industrie, van het gezoneerde bedrijventerrein Westelijk Havengebied en twee veiligheidszones voor windturbines die nabij het plangebied aanwezig zijn. In de regels is vastgelegd dat ter plaatse van de aanduiding geluidzone-industrie nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen uitsluitend toelaatbaar zijn met inachtneming van de maximaal toelaatbare geluidswaarden volgens de Wet Geluidhinder. Ter plaatse van de aanduidingen voor de veiligheidszones van de windturbines zijn geen beperkt kwetsbare en/of kwetsbare objecten toegestaan.

Artikel 22 Algemene afwijkingsregels

Deze regels bevatten een algemene afwijkingsbevoegdheid zoals bedoeld in artikel 3.6 Wro, om een aantal niet ingrijpende afwijkingen mogelijk te maken. Onder meer is het mogelijk om bestemmings- en bouwgrenzen in geringe mate te overschrijden indien een meetverschil in het terrein daartoe aanleiding geeft. Verder is het mogelijk om af te wijken middels een omgevingsvergunning voor een geringe overschrijding van de voorgeschreven maten, afmetingen en percentages, mits deze met niet meer dan 10% worden overschreden.

Artikel 23 Overgangsrecht

Uitgangspunt in een nieuw bestemmingsplan is dat bestaande bouwwerken en gebruiksvormen in principe positief worden bestemd.

De overgangsrechtelijke bepalingen dienen om te waarborgen dat een bestaand bouwwerk of een bestaand gebruik dat niet in overeenstemming is

met het nieuwe plan en waarvan sloop respectievelijk beëindiging wordt beoogd, als zodanig voorlopig kan blijven voortbestaan. Het bouwwerk of gebruik wordt dan als zodanig gedoogd. Bouwwerken en gebruiksvormen die al in strijd zijn met het vorige bestemmingsplan worden expliciet uitgesloten van het overgangsrecht. Ze worden niet gedoogd onder het nieuwe plan, maar blijven in strijd daarmee. Handhaving door sloop respectievelijk gebruiksbeëindiging blijft een optie. De bepalingen van het overgangsrecht zijn voorgeschreven in het Bro. Deze bepalingen zijn zodoende overgenomen.

Artikel 24 Slotregel

Bij deze regel is vermeld hoe het plan kan worden aangehaald.

7. ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Tegelijkertijd met de vaststelling van een bestemmingsplan kunnen exploitatieplannen (ex. art. 6.12 Wro) worden vastgesteld. Op basis van het exploitatieplan kunnen (plan)kosten worden verhaald.

Een exploitatieplan hoeft niet opgesteld te worden bij een bestemmingsplan met alleen conserverende bestemmingen of wijzigingsbevoegdheden. Een exploitatieplan hoeft ook niet opgesteld te worden als het kostenverhaal 'anderszins verzekerd' is, door middel van bijvoorbeeld anterieure overeenkomsten of als de gemeente eigenaar is van de gronden. Eveneens hoeft geen exploitatieplan te worden opgesteld als:

- Er geen sprake is van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro;
- Het totaal der exploitatiebijdragen dat met toepassing van artikel 6.19 van de Wro kan worden verhaald, minder bedraagt dan € 10.000,-;
- Er geen verhaalbare kosten zijn als bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f, van het Bro;
- De verhaalbare kosten, bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f, van het Bro, uitsluitend de aansluiting van een bouwperceel op de openbare ruimte of de aansluiting op nutsvoorzieningen betreffen.

Aangezien het voorliggende bestemmingsplan in hoofdzaak conserverend van aard is, hoeft geen exploitatieplan opgesteld te worden. Er wordt uitgegaan van het vastleggen van de bestaande situatie. Bovendien is het stadsdeel eigenaar van een groot deel van de gronden in het plangebied, zodat kostenverhaal via de gemeentelijke grondexploitatie kan plaatsvinden en daardoor anderszins verzekerd is.

Aan de wijzigingsbevoegdheid die de ontwikkeling van een recreatief punt in het deelgebied Braxhoofden mogelijk maakt, is de voorwaarde verbonden dat planwijziging alleen kan plaatsvinden als tegelijkertijd met het wijzigingsplan een exploitatieplan wordt vastgesteld of het kostenverhaal anderszins verzekerd is. Relevante kostensoorten die zijn genoemd in het Bro kunnen zo worden verhaald.

Geconcludeerd kan worden dat het vaststellen van een exploitatieplan niet noodzakelijk is en het bestemmingsplan economisch uitvoerbaar is.

8. MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

8.1 Inspraak

Het voorontwerp bestemmingsplan heeft vanaf 20 december 2012 tot en met 30 januari 2013 ter inzage gelegen voor inspraak. Op 15 januari 2013 is tevens een informatieavond gehouden over het bestemmingsplan. Naar aanleiding hiervan zijn 3 inspraakreacties ingediend. In de aparte 'Nota van antwoord - Inspraak en Artikel 3.1.1 Bro overleg' zijn de reacties samengevat en voorzien van een antwoord. Voor de samenvatting en beantwoording van de inspraakreacties wordt dan ook verwezen naar deze nota, welke als bijlage is opgenomen bij de toelichting.

8.2 Vooroverleg ex art. 3.1.1 Bro

In het kader van artikel 3.1.1 Bro is overleg gevoerd over het voorontwerp bestemmingsplan met de gebruikelijke overlegpartners in het kader van de ruimtelijke ordening. In totaal hebben 4 overlegpartners gereageerd. In de aparte 'Nota van antwoord – Inspraak en Artikel 3.1.1 Bro overleg' zijn de reacties samengevat en voorzien van een antwoord. Voor de samenvatting en beantwoording van de vooroverlegreacties wordt dan ook verwezen naar deze nota, welke als bijlage is opgenomen bij de toelichting.

8.3 Zienswijzen ontwerpbestemmingsplan

Het ontwerpbestemmingsplan heeft vanaf 13 juni tot en met 24 juli 2013 voor een periode van 6 weken ter inzage gelegen. Gedurende deze periode kon eenieder een zienswijze indienen. Er zijn geen zienswijzen binnengekomen.